

Росулulloҳ ﷺ айтдилар:

«Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. **Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади**». Кейин Пайғамбар ﷺ сукутга чўмдилар. Аҳмад ривояти

لَسْتَ تَطْفَنُهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ

وَعَدَ اللَّهُ

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ

وَلْيَنْصُرْكَ اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ

وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

Умнат ҳаракати то **Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик** барпо этилмагунча ҳаргиз тўхтамаслиги лозим

342-343

الوعصي
On

Махсус сон

Йилгирма тўққизинчи йил чиқиши
Ражаб-шаъбон 1436ҳ

الوعصي

Ушбу сонда:

Кенг қамровли-фикрий-сақофий журнал

www.al-waie.org

АЗИЗ ЁЗУВЧИЛАРГА

- «Ал-Ваъй»да чиқадиغان мавзуларни олдиндан изн олмасдан туриб қайта нашр қилиш жоғиз. Фақат «ал-Ваъй» журнали манба сифатида кўрсатиб ўтилиши лозим.
- «Ал-Ваъй» фақат илгари нашр қилинмаган мавзуларнигина қабул қилади. Агар илгари нашр қилинган мавзу бўлса, уни ёзиб юборувчи олинган манбани кўрсатиб ўтиши шарт.
- «Ал-Ваъй» юборилган мавзуларни тузатиш ҳуқуқини ўзида сақлаб қолади ва нашрга қабул қилинмаган мавзуларни эгаларига қайтариб юбориш мажбуриятини олмайди.
- Мақолада келтирилган Қуръон оятларининг ҳаммасини рақамини кўрсатишингизни, оят ва ҳадисларни белгилаб қўйишингизни ҳамда Пайғамбар ﷺ ҳадисларни ровийларини кўрсатишингизни сўраймиз.

НУСХА БАҲОСИ

Ливан	1000 Ливан лираси
Германия	1 евро
АҚШ	2,5 АҚШ доллари
Канада	2,5 Канада доллари
Австралия	2,5 Австралия доллари
Британия	1 фунт стерлинг
Швеция	15 Швеция кронаси
Дания	15 Дания кронаси
Бельгия	1 евро
Швейцария	2 Швейцария франки
Австрия	1 евро
Покистон	1 АҚШ доллари
Туркия	1 АҚШ доллари
Япон	40 риёл

ХАБАР ЙЎЛЛАШ УЧУН

info@al-waie.org

– **Муқаддима:** Қўзғолонларнинг бир-биридан ажралмас икки мақсади:

Ғарбга малай ҳокимлар ва уларнинг илмоний режимларини қулатиш ҳамда

битта Халифа бошқарадиган яхлит Халифаликни барпо этиш 3

– **Ал-Ваъй сўзи:** Халифалик лойиҳаси Умат лойиҳасидир, бу иш ёлғиз Аллоҳнинг ёрдами билангина амалга ошади 6

– Туркияда бўлиб ўтган хижрий 1436 йил, милодий 2015 йилги Халифалик конференцияси хулосаси 14

– Ҳизб ут-Тахрир онгли, содик даъват эгасидир, У Аллоҳдан Халифалик давлатини барпо этиш шарафига ноил қилишини умид қилади 23

– Яхлит «Рошид Халифалик»ни барпо қилиш нимани англатади 46

– Суриядаги қувват эгалари нусрат-ёрдам бериш ва давлатни Пайғамбарлик минҳожини асосидаги Халифаликка айлантириш орқали дунёни лол қолдирадими? 61

– Куч-қудрат ахлига қилинган нидо: Сиз муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамларидан бўлмайсизми? 77

– Замонамиз уламолари раббоний уламоларми ёки сарой уламоларими? 84

МАВЗУ ЙЎЛЛАШ УЧУН

subjects@al-waie.org

**ҚЎЗГОЛОНЛАРНИНГ БИР-БИРИДАН АЖРАЛМАС ИККИ
МАҚСАДИ:**

**ҒАРБГА МАЛАЙ ҲОКИМЛАР ВА УЛАРНИНГ ИЛМОНИЙ
РЕЖИМЛАРИНИ ҚУЛАТИШ ҲАМДА БИТТА ХАЛИФА
БОШҚАРАДИГАН ЯХЛИТ ХАЛИФАЛИКНИ БАРПО ЭТИШ**

Бу иккиси бир-биридан ажралмас мақсадлардир. Америка бошчилигидаги Ғарб қўзғолонларни ўчира олмаслигини билгандан кейин ушбу икки мақсадни бир-биридан ажратиб юбориш ва иккиси билан алоҳида шуғулланишга ҳаракат қила бошлади.

Биринчи мақсад, яъни, малай ҳоқимлар ва уларнинг илмоний режимларини қулатиш ҳақида гапирадиган бўлсак, бу қўзғолонларни келтириб чиқарган асосий сабаб қуйидагилар: 1) Ҳоқимлар зулми тоқат қилиб бўлмайдиган даражага етди. 2) Ҳоқимлар бу бизнинг конунийлигимизни гавдалантиради дея фойдаланаётган адолатсиз бошқарув низомидан одамлар бош тортди ва бу ҳоқимларнинг ташқи сиёсатини рад этди. Чунки бу ташқи сиёсат Ғарб давлатларига малайлик қилишга, халқ ҳисобига ва халқнинг тақдирий масалалари ҳисобига Ғарб лойиҳаларини ижро қилишга асосланган эди. 3) Одамлар ҳоқимларнинг муштабид ички сиёсатларидан бош тортди ва уларнинг хавфсизлик хизматидаги аъёнларини рад этди. Чунки ҳоқимлар хавфсизлик хизматидаги аъёнларига одамларни назорат қилиш ҳуқуқини бериб қўйди, улар орқали одамларни хорлади, хурматини оёқ-ости қилди ва уларнинг ҳаётига хатар туғдирди. 4) Ички ва ташқи сиёсатни юргизишда ҳоқимлар билан ҳамкорлик қилаётган сиёсий доирадан одамлар бош тортди, шунингдек ҳоқимларни кўқларга кўтариб мақтаётган ва уларнинг жиноятларини яшираётган ахборот воситаларини инкор этди. 5) Одамлар ҳоқимларнинг иқтисодий сиёсатларидан бош тортди. Чунки уларнинг бу сиёсати турмушда одамларга зулм қилди, юртни улкан қарзларга ботирди, юрт бойлигини Ғарбга гаров қилиб берди. Айни пайтда бу ҳоқимлардан ҳар бирининг ўғирлаб орттирган бойлиги ўнлаб миллиардга етди. 6) Одамлар ҳар қандай қийматлардан ҳоли, диний таълимдан узоқ ва Ғарб ҳаёт йўлига яқинлашиб қолган ижтимоий ҳаёт йўлидан бош тортди.

Ҳоқимлардан, уларнинг намояндаларидан бош тортиш, уларни ва ҳамкорларини ҳамда уларнинг ортидагиларни рад этиш табиий иш бўлди. Бу ерда талаб ҳоқимларни қулатишга қаратилганининг

сабаби улар бу ишда энг кўп кўзга ташланадиган тарафдир, шунинг учун бош тортиш фақат уларга чекланиб қолмайди.

Бу гапларимиз кўзғолон бўлган ва бўлмаган давлатларнинг барчасига тегишлидир. Чунки Умнат умумий йўналиши, сабр бардоши, ҳокимларининг табиати, бош тортиши ва Ислонми бундай чегарадан чиққан ҳолатларга чек қўядиган ҳақиқий дин деб қабул қилишида яхлитдир.

Халқ ҳокимлардан бундай бош тортиши умумий ва жиддийдир. Лекин Ғарб ҳамда ҳокимлар бу бош тортишни менсимадилар, халқни алдаб, унга чап бермоқчи бўлдилар. Натижада Муборак ўрнига ундан ҳам ёмонроқ ва жиноятчиноқ Сисийни, Ибн Али ўрнига яқинларидан бири бўлмиш Сабсийни, Али Солиҳ ўрнига Абдуроббих Мансур Ҳодийни қўйишди... Улар бу кўзғолонларни ўз фойдамизга ишлатамиз деган гумонда унга нисбатан ҳийла йўлини тутишди ва олдингиларнинг жиноятини давом эттиришди. Лекин афсуски, ундай эмас.

Энди иккинчи мақсад яъни барча ислоний юртларни ўз ичига оладиган ва битта халифа томонидан бошқариладиган Халифаликни барпо қилиш масаласига келсак: Америка бу Умнатнинг хоҳиши эканини тушунди. Америка, Ғарб давлатлари, Россия, Хитой ва Ҳиндистон каби дунёга ҳукмрон бўлишни режалаштираётган нуфузли давлатлар буни тушуниши табиий эди. Чунки улар ўз сиёсатлари ҳамда фикрий ва моддий ҳазоратларига бўлаётган таҳдид ва хатардан хабардор бўлиб турадилар. Бунга Ғарб ҳокимлари, сиёсий кишилари, муфаккирлари ва олимлари яқин йилларда берган баёнотлари далилдир. Бу баёнотларнинг энг кўзга кўрингани кичик Буш ва унинг ҳокимиятдаги кўмакчилари берган баёнотлардир. Бундай баёнотлар ҳозир ҳам Обама, Лавров ва Башарнинг ташқи ишлар вазири бўлмиш Валид Муаллим томонидан янграмоқда...

Америка мана шу ердан бу кўзғолонларга қарши режали ҳужумини ўйлаб чиқди. Бу режа Ўрта Шарқ учун тузилган янги режа бўлиб, у минтақани янгидан ирқий, мазҳаблараро ва тоифачилик асосида тақсимлашга қаратилган. Унинг вазифаси яхлит Ислоний Умнатнинг таркибини парчалаш, одамлар қабул қилмасликлари учун Халифалик фикрини муваффақиятсизликка учратиш ва майда миллатлар тушунчасини ёйиш ҳамда шу орқали ишларга аралашиш ва ўзи хоҳламаган ҳар қандай ўзгартиришни олдини олишдан иборат... Ким мана шу сиёсатга юрса, Америка сиёсатига хизмат қилаётган бўлади. Бунда унинг қасд қилиш ёки қилмаслигининг фарқи йўқ.

Улкан мустамлака тажрибасига эга бўлган жиноятчи ва танг аҳволдаги Ғарб бу кўзғолонлар унга хатар етказишини ва ҳалок қилишини тушунди. Шунинг учун бу кўзғолонларни (Ислом баҳори) деб эълон қилинишидан эътиборни буриш учун (Араб баҳори) деб эълон қилишга шошилди. Чунки Ғарб шундай деб эълон қилмаганда эди, бу кўзғолонлар исломий асосда ёйилиб кетган бўлар эди. Натижада бу кўзғолонлар мусулмонларнинг исломий ҳис туйғуларини кўзғатиб юборгани ва уларнинг зехнига Исломнинг нурли сурати яъни Халифаликни солгани туфайли уни қувиб ета олмаган бўлар эди. Ғарб бу кўзғолонларни (Араб баҳори) деб номлашининг сабаби бу туфайли исломий бошқарув талабини зехнлардан узоқлаштираман ва уни фуқаролик низоми билан бошқариш томонига бураман деб ўйлади. Шунинг учун улар фуқаролик давлати иборасини қўллай бошлади. Чунки «илмонийлик» мусулмонлар орасида «динсизлик» эканлиги фош бўлиб қолган эди. Бунда лафзлар ўзгарди холос, чунки фуқаролик давлати ҳам илмонийлик каби динни ҳаётдан ажратишни англатади ва бу унинг асосий мақсадидир... Бу ишлар Ғарб бу кўзғолонлар исломий эканлигини тушунгани ва айти пайтда Умнат тақдири билан ўйнашаётганини кўрсатиб турибди...

Умнатнинг ўзгартириш тўғрисидаги талаби ҳақиқий ва жиддий талабдир. Бу ҳақиқий ва жиддий муолажа билангина амалга оширилади. Америка етакчилигидаги Ғарб бу кўзғолонларни малай хокимларининг башараларини ўзгартириш билан, ҳамда давлатни илмонийлик ўрнига фуқаролик давлати деб номлаш орқали шаклан ўзгартириш билан тўхтатиш ҳақида фикрлаётган бўлса ва бунда халқларнинг соддалигига таянаётган бўлса, улар билиб қўйсинки, Умнат яхлитлиги жиҳатидан холисдир. Бу ерда Ғарбнинг режаларидан хабардор гуруҳлар бўлиб, улар Умнатнинг ажралмас бир қисмидир. Бу давлатлар яна билиб қўйсинки, бу кўзғолонлар ўз мақсадларини рўёбга чиқара олмаса, рўёбга чиқаргунга қадар тўхтамайди. Чунки бу энг яхши Умнатнинг кўзғолонларидир. Бу Умнат мана шу давлатлар томонидан бўлаётган фитналарга қарамасдан илдамламоқда ва ҳар қандай фожеаларни бошдан кечирмоқда лекин Аллоҳ хоҳласа бу ишларнинг хотимаси Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Рошид Халифалик бўлади. □

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ХАЛИФАЛИК ЛОЙИХАСИ УММАТ ЛОЙИХАСИДИР, БУ ИШ
ЁЛҒИЗ АЛЛОҲНИНГ ЁРДАМИ БИЛАНГИНА АМАЛГА ОШАДИ

﴿إِنَّ اللَّهَ بَلَّغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

**«Дарҳақиқат Аллоҳ барча нарса учун миқдор-ўлчов
қилиб қўйгандир»**

Шу кунларда Уммат ва кофир Ғарб ўртасида қарама-қаршилиқ юзага келиб, у ўзининг энг юқори чўққисига етди ва масала Исломиё Уммат фойдасига ҳал бўлишига яқин турибди. Чунки Исломиё Уммат ўз йўлини англаб, охиригача ўша йўлдан юришга қарор қилди. У яна Аллоҳнинг фазли билан олдин шўнғимаган ҳақиқий жангга шўнғиганини идрок этди. Бу жанг Уммат бойликлари ҳамда қўзғолон юртларидаги сиёсий ҳаёт бўғинларига ҳукмронлиқ қилиб турган Америка лойиҳаси билан буюк Халифалик лойиҳаси ўртасидаги жангдир. Шубҳасизки Исломиё Халифалик масаласи ҳамда унинг оламда мусулмонлар учун бошқарув низоми шаклида яна бир марта қайтиши сиёсий доиралардаги энг таъсири кучли масалага айланиб қолди. Бундан ташқари юртларимиздаги ҳокимлар, илмонийлар ва кофир Ғарбдан таъсирланганлардан иборат Ғарб малайларининг ўқ отадиган нишонига айланиб қолди. Бирор исломиё фикр ёки шаръий ҳукм бугунги кунда Исломиё Халифалик фикри йўлиққан айблов ва бузиб кўрсатишларга йўлиққан эмас. Бу нарса Халифалик давлати Мустафо Камол турк ва араблардан иборат хоин кўмакчилари ёрдамида ва давлатнинг душмани бўлмиш инглизларнинг ҳамда Ғарб давлатларининг етакчилиги остида кулатилгандан кейин рўй берди. Бу бузиб кўрсатишларнинг биринчиси Азҳар шайхи Али Абдураззоқнинг «Ислом ва бошқарув асослари» номли китоби бўлди. Бу китоб илмонийлар ва юртларимиздаги Ғарб билан таъсирланганлардан иборат Халифалик душманлари заҳарли найзаларини Халифаликка санчишда суянишадиган асосий восита бўлиб қолди. Азҳар шайхи бу китобни ёзар экан, ҳийла йўлини тутди. Унинг ҳийласи Халифаликни шаръий ҳукмлардан эмас, Китобда ҳам, Суннатда ҳам унга бирорта далил келмаган ва у саҳобаларнинг тўқиб чиқарган нарсаси деган даъвосини

исботлашда кўл келди. Лекин биз бугун бундан ҳам кўпроғига гувоҳ бўляпмиз. Чунки Халифалик истаган одамнинг ўқ отадиган нишонига айланиб қолди. Улар ҳар қандай нуқсон ва айбловни унга ёпиштиришяпти. Уларнинг мақсади одамларни Халифаликдан нафратлантириш ва унга чақираётганларга аҳамият беришликдан узоқлаштиришдир. Шунинг учун улар Исломиё давлатни дунёдаги энг катта жиноятчи давлат деб тасвирлашди. Айни пайтда эса Америка ва бошқа капиталистик давлатлар олам ундан каттароғига гувоҳ бўлмаган жиноятларни қилганини билмадилар ёки ўзларини билмасликка олдилар. Бундан ташқари уларнинг зулми остида ва дунё бойликларига ҳукмронлик қилиш учун қилган курашлари остида юз миллионлаб кишилар қирилиб кетганини унутдилар. Бу ишлар бўкиб қолгунча қоринлари ва чўнтақларини тўлдиришдан бошқа нарсани ўйламайдиган ва олам жаҳаннам сари кетаётгани билан ишлари бўлмайдиган савдогар ва ишбилармонлардан иборат бир ховуч кимсалар туфайли юз берди.

Исломиё Уммат Исломиё Халифалик давлатини қайта тиклаш билангина исломиё ҳаётини қайта бошлай олади. Исломиё ҳаёт Халифалик давлати кофир Ғарб пухта ўйлаб пайдо қилган картон давлатларга парчаланиб кетгандан кейин тўхтаб қолган эди. Кофир Ғарб ҳали хануз уларни парчаланган ҳолда қолдириш учун, унинг хоҳишисиз пайдо бўлган бу қўзғолонларни мақсадидан буришда ҳаракатларини тўхтатмаяпти. Чунки у бу қўзғолонларни бешигидаёқ бостира олмади. Шунинг учун у юртларимиздаги малай қўғирчоқларига муҳлат ортидан муҳлат бериб келмоқда. Бу қўзғолонларнинг шиорини бизнинг ичимизда бозорини чакқон қилаётган захарли матоси бўлмиш демократияни талаб қилиш шиорига айлантиришга ҳаракат қиляпти. Чунки агар Уммат ўз ҳолига ташлаб қўйилса унинг ичидаги онгли холис кишилар билан жиддий шаклда фаолиятга киришиб кетади. Бу онгли кишилар буюк Халифалик лойиҳасини ҳал қилувчи масала сифатида кўтаряптилар ва уни ҳаёт-мамот масаласи сифатида ушлаяптилар. У эса кофир Ғарб давлатларини зимнан рақобатга чақириниш ва Ғарбнинг олам узра ҳукмронлигини қулатиш учун жиддий ҳаракат демакдир. Чунки бу давлат бошқа давлатларнинг думи бўлишга рози бўлмайди ва бутун инсониятга яхшиликни кўтариб чиқаётганлигини билади, ҳамда угина Ғарб ҳазоратининг олам узра ҳукмрон бўлишлигига қарши куч билан туришга қодирдир.

Халифалик давлати оламлар Роббиси буюрган энг катта фарз бўлиб, Уммат яхлитлигини кафолатлайди, ундан ғам-ғуссани кўтаради, аёллари номусини сақлайди, мағрур Шом, Фаластин,

Афғонистон, Чеченистон ва барча исломий юртлардаги халқларнинг хавфсизлигини таъминлайди. Рошид Халифалик давлати нафақат мусулмонлар азизлиги ва яхлитлиги учун йўл, балки у буюк фарз, фарзлар тожи ва муқаррар бир ишдир. Унга ҳаракат қилмаслик катта гуноҳ ва улуғ маъсиятки, Аллоҳ у туфайли қаттиқ азоблайди. Шундай танг мушкул аҳволда Халифалик ҳақидаги баҳс мусулмон юртларидаги сиёсий доиралар баҳсига айланиб қолиши Ғарб ва унинг юртларимиздаги жарчиларини ғзабини кўзгаётган нарсадир. Бу фитначи кучлар Халифаликни уни кўрмаган мусулмон фарзандларига бузиб кўрсатдик деб ўйлашган эди. Уларга мустамлакачи кофир юртни босиб олгандан кейин ташкил қилган таълим-тарбия программалари орқали ёки юртларимиздаги фикрий ва адабий саҳналарнинг марказини эгаллашган Ғарбнинг малай муфаккирлари орқали Халифалик ҳақида бузуқ тасаввур етказилган эди. Чунки кофир Ғарб бу муфаккирларда Умнатнинг катта қисмини оғдириб оладиган хусусиятни кўрган эди. Амалда эса Исломни мабда сифатида, исломий ҳаётни қайта бошлашни ғоя сифатида, Халифаликни тариқат сифатида ушлаган сиёсий Ҳизб уни тинчини бузди. Ҳеч қандай кувват ҳамда юртларимизда кофир Ғарбнинг ноиби сифатида илмонийликни ҳимоя қилаётган кучлар ишга солаётган хавфсизлик идораси зарбалари бу мабдаий Ҳизбни Халифаликни қайта тиклашда фаолиятдан тўхтатолмади. Бу Ҳизб Умнатнинг давлати зое бўлиши туфайли зое кетган шарафини қайтариш учун Росул ﷺ йўлидан юриб оламий шаклда фаолият қиляпти.

Ғарб ўтмишда исломий ҳаракат вакилларида бир нечтасини оламий йўналишдан буришга муваффақ бўлди. Ғарб бу ҳаракатларга ғарблашган лойиҳани тутқазди. Бу лойиҳа ўз таркибида Ғарб фикрларини яширган эди. Бу лойиҳанинг қолипи шундай тузилган эдики зоҳиридан қараган кишига у исломий бўлиб кўринар, лекин аслида ҳозирда бўлганидек ватанпарварлик лойиҳасини қабул қилган исломий ҳаракатлар эди. У яна Ғарбнинг парчалаб ташлаш лойиҳасини ўз ичига олган эди. Бу лойиҳа янгидан дунё гулзори ва олам чироғи бўлишга зўр иштиёқ билан интилаётган Умнатдаги исломий завқни бузишда мустамлакачи Ғарбга хизмат қилишга яроқли бўлиши учун тузилган эди. Ғарбга умид боғлаётган ва Ғарб барча нарсага кодир деб у билан ҳамроҳ бўлаётганлар билиб қўйсинки, Аллоҳнинг шариати бўлинишни, алмаштиришни, тилғламачиликни ва орқага чекинишни қабул қилмайди. Ё Ислом ё куфр бўлиши керак. Аллоҳнинг ҳукмидан

бош тортадиганлар билан хушмуомалада бўлиш, уларга тилёгламалик қилиш ва яхшилик қилиш орқали Аллоҳнинг динини ўрнатиб бўлмайди. Мисрда бўлиб ўтган ходисалар биз учун ибрат бўлиши лозим.

«Рошид Халифалик» давлатигина Умматни тўғри йўлга йўллайдиган ва рисолат эгаси қилиб қўядиган ягона ечимдир. Бу давлатнинг ягона бошқарув низоми бўлиб, у мусулмонларни ғам-ғуссадан халос этади ва катта давлатларнинг аралашувларига чек қўяди. Бугунги кунда исломий юртлардаги жорий давлатлар эса куфр давлатларининг аралашувига рухсат беради ва уларга юртларимизда ифлос мақсадларини амалга оширишларида ёрдам беради. Уммат фарзандлари қонини турли келишувларда иштирок этиш орқали кофирларнинг режасини амалга ошириш йўлида арзон баҳода сотади. Бу келишувлар туфайли Ироқ ва Шомда мусулмон биродарларидан ёрдам сўраётган гўдаклар, қариялар ва аёллардан иборат бечораларга ўлим балоси келади. У давлатларнинг учоқ ва танклари Аксони яхудийлар чангалидан озод қилиш учун ҳаракатга келмайди. Агар Ғарбдаги хўжайинлари томонидан буйруқ келса катта куч билан ҳаракатга келади, шунда Уммат фарзандлари кофир Ғарб давлатлари ўртасидаги нуфуз талашув курашининг қурбонларига айланадилар.

Фаластин, Афғонистон, Кашмир, Ливия, Яман, Бирма ва бошқа жойлардаги муаммоларимизни муолажа қилиш учун таклиф қилинаётган халқаро сиёсий ечимлар Уммат душманларининг воситачилиги ва васийлиги остидаги ечимлардир. Агар кутилаётган давлат Пайғамбарлик минҳожидан асосидаги Халифалик давлати бўлса ечим беришга катта давлатлар аралашини аниқ. Бизнинг муаммоларимизнинг ечими БМТ орқали бўлиши асло мумкин эмас. Чунки у Америка хоҳиши билан юради. Минтақа давлатларининг аралашуви билан бўлиши ҳам мумкин эмас. Чунки улар Америка ва Ғарбнинг малайларидир. Ватанпарварлик давлатлари билан ҳам мумкин эмас... Бу режимлар минтақадаги малай давлатларнинг лойиҳасидир. Мусулмонлар бу давлатлардан воз кечган ва улар Умматга яхшилик бермаслигидан ташқари касаллик ва балонинг асоси эканига қаноат ҳосил қилган.

Мусулмон юртлардаги бугунги вазият у ерда рошид Халифалик давлатини барпо қилиш учун муносибдир, шунда у Ғарбга қарши чиқиб, унинг нуфузига чек қўяди. Чунки бу юртларда Ғарб давлатлари бизга итдек ташланишларининг сабаби бўлган иқтисодий имконият ва Халифаликни барпо қилишга тайёр халқ бор. Бу халқ Умматнинг катта муаммолари ва буюк рошид

Халифалик лойиҳаси йўлида улкан қурбонликларни қилишга тайёр. Бу юртларда яна Халифаликни барпо қилиш учун ўзини тайёрлаган, татбиқ қилиш учун дастурга эга бўлган, нодир сиёсий онгга ва шаръий далилларга боғланган шаръий илмга эга кадрлари бор бўлган мабдаий ҳизб бор.

Бу ҳизбнинг ажралиб турадиган жойи унинг давлат қуришда ўзи юрадиган тариқатидадир. Бу тариқат Росул ﷺ тариқати бўлиб, у биринчи Исломни тушунган ҳизбни пайдо қилиш, сўнг исломий ақида ҳамда ундан балқиб чиқадиган ҳукм ва низомлар (бу ҳукм ва низомлар бизни Исломни татбиқ қиладиган, ҳамда уни оламга даъват ва жиҳод орқали олиб чиқадиган Халифалик давлатини барпо қилишга буюради) ҳақидаги ваъйи ордан келиб чиққан раъйи оми пайдо қилиш учун жамиятга хитоб қилиш ва қувват аҳлидан нусрат талаб қилишни ўз ичига олади. Росул ﷺ (қувват аҳли) бўлган қабилалардан бир неча марта ёрдам сўради. Улар Росул ﷺнинг талабини қабул қилишмади, балки хунук тарзда рад қилишди. Ҳатто бир марта у кишининг товонларини қонга белашди, ва ярамас шартларни кўйишди... Росул ﷺ эса ўзи ҳамда Билол ва Ёсир оиласи каби саҳобаларига қанчалар азоб ва машаққатлар ёғилсада тариқатидан бир қарич ҳам чиқмади. Росул ﷺ уларнинг қилмишларини икки баробар қилиб қайтариш учун курул ишлатиш ва уруш қилишга ҳожатманд эди. Умар ва Ҳамза каби чавандозлари бўлгани учун бу ишга қодир эди, лекин у киши бундай қилмади. Мусулмонларни уруш қилишдан қайтарди, улар қаттиқ туриб олгач уларга: «Бундай қилишга буюрилмаганман, ўзингизни тийинг» деб қайтарди. Ваҳий уларнинг ҳолатини Бану Исроил ҳолатига ўхшатди ва ҳар қандай ҳолатда ҳам у кишининг буйруғига қарши чиқмасликка буюрди. Уларни Бану Исроилдек кўрқоклик қилишдан огоҳлантирди.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَحْشَوْنَ النَّاسَ كَحَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ حَشْيَةً﴾

«(Эй Муҳаммад), мана бу кимсаларни кўрмадингизмики, уларга (илгари Маккада турган пайтларида кофирларга қарши жанг қилишга талабгор бўлганларида) «Ўзингизни босинг ва намозингизни ўқиб, закотингизни адо этиб туринглар», дейилган эди. Энди жанг фарз қилинганида эса баногоҳ улардан бир тўпи одамлардан Аллоҳдан кўрққандек, балки ундан-да қаттиқроқ кўрқмоқдалар»

[Нисо 77]

Росул ﷺ ансорлар қабул қилгунига қадар нусрат талаб қилишдаги тариқатида давом этди. Натижада улар қабул қилишди ва иккинчи Ақаба байъатини беришди. Шундай қилиб Мадинада давлат барпо бўлди. Бу усули фикҳ тили билан айтганда Росул ﷺ машаққатларга қарамай муайян бир ишда давом этиши шу ишда у кишига эргашиш вожиблигига қаринадир. Шунинг учун давлат барпо қилишда моддий ишларни тариқат сифатида ушлаш жоиз эмас. Чунки буни Росул ﷺнинг ишлари кўрсатиб турибди. Шундай экан биз Аллоҳ ва Росулига итоат қиладиган ва Аллоҳнинг ушбу қавлига муносиб кишилардан бўлайлик.

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾

«Кимда-ким Аллоҳ ва Пайгамбарга итоат этса, ана ўшалар Аллоҳ инъомларига сазовор бўлган зотлар — пайгамбарлар ҳақ-рост имон эгалари, шаҳидлар ва фақат яхши амаллар билан ўтган кишилар билан бирга бўлурлар. Улар эса энг яхши ҳамроҳлардир» [Нисо 69]

Рошид Халифалик давлатини шундай шаръий йўл билан барпо қилиш қуйидагиларни англатади:

1 – Аллоҳнинг шариатини татбиқ қилиш ва Халифалик қулатилиши билан тўхтаб қолган исломий ҳаётни қайта бошлаш. Шунинг ўзи рошид Халифаликни барпо қилиш учун энг шимариб фаолият қилишимизга кифоядир. Росул ﷺ айтади:

﴿لَحْدٌ يُقَامُ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَمْطُرُوا أَرْبَعِينَ خَرِيفًا﴾

«Ер юзида биргина ҳаднинг ижро қилиниши қирк йил ёмғир ёққандан яхшироқдир».

2 – Юртларимиздаги Ғарб нуфузига якуний тарзда чек қўйилиши ва Уммат фарзандларидан зулм ва зўравонликни олиб ташланиши шарт. Исломий Халифалик давлатини барпо қилиш юртларимиздаги Ғарбнинг мўрт вужудларига ва куздаги барг каби тўкилиб кетадиган малайларига қақшатқич зарба бўлади. Шунда ушбу рувайбизалар хорлаганлари учун улардан ўч олишга чанқаб турган Уммат тўфонидан қутулиб қолиш учун йўл ҳозирлигини кўришдан бошқа чора топа олмай қолишади.

3 – Исломий Уммат «Сайкс-Пико» шартномаси туфайли давлатлар деб номланаётган майда вужудларга бўлиниб кетгандан

кейин яна бирлашади. Халифаликнинг барпо бўлиши тарқок Умматни яна бир марта яхлит давлатда бириктиради.

4 – Араб тили яна бир марта ўзининг оламдаги ўрнига, яъни сақофат, адабиёт ва илмда қўлланиладиган халқаро тил мақомига қайтади. Кутилаётган Халифалик давлати араб тилини халқаро расмий тилга айлантиради ва унга қаттиқ аҳамият қаратади. Чунки у Қуръон тили ва ижтиҳод куролидир. Кутилаётган Халифалик давлатлар орасидаги илмий мақомини эгаллагач, араб тили илм ва технология тили бўлиб қолади.

5 – Оламдаги куч мезони бутунлай ўзгаради. Чунки Исломий давлат мабдаий давлат бўлиб, у жўшқин ақидага ва ҳаёт ҳақидаги ўзига хос нуқтаи назарга эга. Исломий ақида руҳий, оламий ва сиёсий ақидадир. Мусулмонлар бу ақидани барча халқ ва умматларга эътиборни тортадиган ва таъсирли шаклда етказишлари шарт. Бу эса турли технологияларга эга бўлиш билан амалга ошади. Давлат уларни жиҳод ва даъватни ёйишда қўллади. Шунинг учун рошид Халифаликни барпо қилиш биз билан Ғарб ўртасидаги тараққиёт жарлигини тўлдириб, илмий ва технологик жиҳатдан улардан ўтиб кетишни таъминлайди. Мусулмонлар ўтмишда барча соҳаларда олам етакчилигини қўлга киритган эканлар, бугун ҳам шу ишни қилишга қодирдирлар.

6 – Ёлғиз Халифаликкина бугун биз бошимиздан кечираётган бахтсиз ҳаёт ва диний фитнага чек қўяди ва Уммат душманлари бўлмиш кофирларнинг Марказий Африка, Бирма, Кашмир, Фаластин, Ироқ ва бошқа жойлардаги мусулмонларга нисбатан қилаётган шайтоний васвасаларига чек қўяди. Шунда бу кофирлар мусулмонларнинг қонини тўкишга журъат қила олмайди. Ҳа Аллоҳга қасамки биз Росул ﷺ хабар берганидек бизни ҳимоя қиладиган имомга муҳтожмиз:

«الإمامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وِرَائِهِ وَيَتَّقِي بِهِ»

«Имом қалқондир, унинг ортида туриб жанг қилинади ва у билан ҳимояланилади». Ахир халифа Мўътасим бир аёлнинг «Мўътасим қаердасан» деган қичқирғига зудлик билан жавоб бериб, уни ҳимоя қилди ва Умурияни фатҳ қилди, сўнг у аёлни асирликдан озод қилдику.

7 – Фуқароларга хавфсизлик, таълим, тиббиёт ва бошқа барча асосий эҳтиёжларини кафолатлайди. Бу давлат мулкка эгалик қилиш, уни ўстириш, сарфлаш ва инфоқ қилиш кайфиятини баён қилиб берадиган дастурга эга. Бундан ташқари хусусий мулк, давлат мулки ҳамда нефт ва конлар каби умумий мулкни баён

қилиб берадиган ва бир қарич ер ҳам бекор қолмайдиган даражада ер ҳукмларини баён қилиб берадиган дастурга эга. Бу давлатда пул бирлиги тилла ва кумуш бўлади, шунда унинг барқарорлиги кафолатланади ва капиталистик молиявий тузумда содир бўлган инқирозлар бўлмайди.

Пайғамбаримиз ﷺ ҳижратдан кейинги саккиз йил ичида Рум чегарасигача етиб борди. Биз ҳам Аллоҳнинг фазли ва инояти билан исломий оламини қисқа вақт ичида Исломий Халифалик давлати соясига киритиш учун тайёргарлик кўрамиз. Биз бунда Уммат Аллоҳ ва унинг динига ёрдам бериши ва Роббиси рози бўлган ҳаётда яшашига бўлган кучли қизиқишига ва Аллоҳнинг иноятига таянамиз. □

ТУРКИЯДА БЎЛИБ ЎТГАН ҲИЖРИЙ 1436 ЙИЛ, МИЛОДИЙ 2015 ЙИЛГИ ХАЛИФАЛИК КОНФЕРЕНЦИЯСИ ХУЛОСАСИ

Ҳизб ут-Тахрир-Туркия вилояти Истанбулда «Демократик президентлик бошқарувими ёки рошид Халифаликми?» номли Халифалик конференциясини ўтказди. 3 мартдан 10 мартга қадар ўтказилган «Халифаликнинг қайтиши» номли кампаниянинг бир қисми ҳисобланган айна конференция, аввало Аллоҳ Таолонинг ёрдами ва фазли ила, қолаверса, мусулмонларнинг меҳнатлари билан ғоят муваффақиятли ўтди. Конференциянинг Халифалик бекор қилинган ерда, қулатилган шаҳар Истанбулда ўтказилиши, маҳаллий ва миллий ахборот воситалари орқали ёритилиши ҳамда айнан Халифалик бекор қилинган вақтда президентлик бошқаруви тўғрисида баҳсу мунозара қилиниши унга катта эътибор бахш этди.

Конференция оммавий бўлди. Унда юрт ичкараси ва хориждан келган меҳмонлар қатнашди, зал тўлиб тошгани сабабли юзлаб одамлар конференцияни йўлақларда туриб кузатишга мажбур бўлдилар.

Йиғин Қуръони Карим оятлари тиловати билан очилди. Кейин қатнашчилар Ҳизб ут-Тахрир амири улуғ олим шайх Ато ибн Халил Абу Роштанинг ушбу йиғин учун махсус жўнатган аудиомаърузасини тингладилар. Шайх Абу Рошта Халифаликнинг

Умнатга бўлган аҳамияти ҳақида сўзлагач, ҳақиқий Халифалик билан сохта халифалик ўртасини ажратиш шартлиги тўғрисида сўз юритиб бундай дедилар: «Ҳақиқий Халифалик номаълум эмас. У Росулulloҳ ﷺ очик кўрсатиб берган ва ул зотдан сўнг рошид халифалар шу кўрсатма бўйича юрган бошқарувдир. Халифалик императорлик ҳам, подшоҳлик ҳам, республикачилик ҳам, президентлик ҳам, парламентлик ҳам эмас, шунингдек, у диктаторлик, Аллоҳни қўйиб, ўрнига шариат тузадиган демократик низом, ёки бошқа бирор ғайриилоҳий бошқарув ҳам эмас. Балки, у инсонлар жонини, ор-номусини, молларини ҳимоя қиладиган, аҳдга вафо қиладиган халифаликдир. Бу Халифаликда зўравонлик қилиш ва мажбурлаш билан эмас, розилик ва ихтиёр билан байъат берилади. Одамлар ваҳимага тушиб ундан қочмайди, балки унга хотиржам ҳижрат қиладилар...».

Сўнг конференцияда қатнашган меҳмонлар тарафидан Халифаликнинг муҳимлиги, уни қайта тиклаш зарурлиги таъкидланган сўзлар такрор-такрор айтилди. Бу меҳмонлар, Илқав (илмий ва сақофий тадқиқот вақф муассасаси) раиси Меҳмет Памак, «Имкон Дер»нинг раиси Мурат Ўзер, «Калемдер» раиси Аҳмед Калкан, «Мазлум Дер» раиси Жунейт Сарияшар, ва Ҳизбут-Таҳрирнинг Ўзбекистондаги матбуот бўлими аъзоси Ислом Абу Халиллардир.

Ахборот воситалари диққатини кўпроқ жалб этганлар, Ҳизб ут-Тахрир-Туркия вилояти матбуот бўлими раиси Маҳмуд Кар, Ҳизб ут-Тахрир-Миср вилояти матбуот бўлими раиси муҳандис Шариф Зойид, Ҳизб ут-Тахрир-Туркия вилояти марказий алоқалар қўмитаси раиси ўринбосари Муҳаммад Ҳанафий Йағмур, Ҳизб ут-Тахрир-Ливан вилояти матбуот бўлими раиси Аҳмад Қасослар бўлди. Шунингдек, Иорданиядан доктор Иёд Қунайбий эса мамлакатдан чиқиши тақиқлангани сабабли скайп орқали видеомаруза йўллаб конференцияда қатнашди. Конференция Абдуллоҳ Имомўгли қилган дуо билан хотималанди, унинг дуоси барча қатнашганлар туйғуларини эритиб юборди...

Ҳизб ут-Тахрир-Туркия вилояти матбуот бўлими ушбу конференцияга бўлган қақирқни қабул қилган барча мусулмонларга ўз миннатдорчилигини билдирди ҳамда

Пайғамбарлик минҳожиди асосидаги рошид Халифалик барпо этишга бор кучларини сарфлаётган ва Аллоҳ Субҳанаҳу ризосини сўраётган барча мусулмонларга юксак ташаккур изҳор этди.

Қуйида биз Ҳизб ут-Тахрир амири Ато ибн Халил Абу Роштанинг (у кишини Аллоҳ ҳифзу ҳимоясида асрасин) ушбу Халифалик конференцияга йўллаган очилиш марузаси матнини чоп этдик:

Аллоҳга ҳамду сано бўлсин, Росулulloҳга, оиласига, асҳобларига ва у кишини дўст тутинганларига салоту саломлар ёғилсин.

Конференциямизда ҳозир бўлган азиз биродарлар, Аллоҳ сизларни Ўз итоати ила икром қилсин! Ассаламу алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ!

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган зотларни халифа қилганидек уларни ҳам ер юзида халифа қилишни ваъда қилди» [Нур 55]

Росулуллоҳ ﷺ бундай марҳамат қилдилар:

«... ثُمَّ تَكُونُ جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ
خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا جَبْرِيَّةً»

«... Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожии асосида Халифалик бўлади» (Имом Аҳмад ва Товалисий ишлаб чиққан).

Дарҳақиқат мен, эй биродарлар, сўзимни Аллоҳнинг халифа қилиш тўғрисидаги ваъдаси билан, Росулуллоҳ ﷺнинг биз бошдан кечириётган золим-зўравон подшоҳликдан кейин рошид Халифаликнинг қайтиши тўғрисидаги башоратлари билан бошлашни истадим... 90 йилдан зиёд вақт муқаддам, яъни хижрий 1342 йили ражаб, милодий 1924 йил март ойида мустамлакачи кофирлар ўша пайтдаги Британия бошчилигида ҳамда уларнинг араб ва турклардан иборат малайлари ёрдамида Халифаликни қулатишга эришишган пайтда Исломий Умматга етган аламни айтишдан олдин умид билан бошлашни истадим... Бу иш 1924 йил 3 март душанба куни Анқара парламенти ўтказган иккинчи йиғилишда чиқарилган қарорнинг ижроси бўлди. Йиғилиш аср вақти 15:25дан бошлаб кечки соат 18:45гача давом этди ва Умматни ўлдирувчи ушбу қарорни, яъни Халифаликни бекор қилиш қарорини чиқариш билан якун топди. Қизиғи, бу қарорга овоз бериш яширин овоз бериш билан эмас, балки қўл кўтариш билан амалга ошди. Буларнинг барчаси кўрқув муҳитида ўтди. Чунки қўл кўтариб овоз бериш овоз соҳибини фош қилар ва бу хатарли иш эди. Ўша қора кундан бошлаб, Ислом Уммати ўз ҳаётида ва бошқа умматлар ўртасидаги тутган ўрнида не-не балоларни бошдан кечирмади:

Ягона Уммат бўлган, битта давлати ва битта халифаси бўлган мусулмонлар элликдан ортиқ давлат ва давлатчаларга бўлиниб кетдилар... Башарият Робби тузган аҳкомлардан иборат дастуримиз шу башарият қўли билан тузиладиган бўлди... Бутун

дунё бўйлаб фатҳлар қилган, эзгулик улашган, бутун олам уларни бағрини очиб кутиб олган мусулмонлар чор атрофдан, ҳатто ўртасидан бўлиб ташланган давлатларида қолдилар! Хорлик ва мискинлик ёзиб қўйилган, Аллоҳнинг азобига гирифтор бўлган яҳудийлар Исро ва Меърож замини Фаластинни босиб олишди. Бу ҳам камлик қилгандек, анави ҳукмдорларимиз ҳатто яҳудийлар давлатини тан олишяпти, улар билан дипломатик алоқалар қилишяпти! Халифа «ҳой Мўътасим», дея нола қилган аёлга ёрдам бериш учун кўшин тортиб бориб, унга зулм қилганлардан ўч олган, (бугунги Анқара яқинидаги) Амурияни фатҳ қилган эди... Аммо бугун мусулмонлар аёллари бутун дунёда зулм қилинишга ва номуслари топталишга маҳкум бўлиб қолдилар, исломий юртлар ҳукмдорларидан бирортаси уларга ёрдам бермаяпти... Илгари биздан бошқа давлатлар ёрдам сўрар эди. Масалан, Франция халифа Сулаймон Қонунийдан подшоҳини асирдан кутқариб олиши учун ёрдам сўраган. Бугун эса биз мустамлакачи кофирларга муаммоларимизни ҳал қилиб беришлари учун ёрдам сўраб борадиган бўлиб қолдик...

Азиз биродарлар, шундай қилиб, мусулмонлар мусибат ва фитналар исканжасида қолдилар, олдиларидан ҳам, ортларидан ҳам қирғинга нишон бўлмоқдалар, нима қиларини билмай ҳайрон қолдилар! Бунга уларнинг сонларининг озлиги ё кучсизликлари сабаб бўлмади, балки қалқонсиз қолганликлари сабаб бўлди. Чунки Росулulloҳ ﷺ

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقِي بِهِ»

«Имом-халифа қалқондир, унинг ортида туриб жанг қилинади ва у билан ҳимояланилади» деганлар (Бухорий ўзининг «Саҳиҳ»ида ривоят қилган). Қалқон ва ҳимоянинг йўқ бўлиши билан мусулмонлар бошқарувсиз, ҳимоя қилувчисиз қолдилар. Ҳатто улар устидан Аллоҳдан кўркмайдиган раҳбарлар ҳукмрон бўлишди, уларнинг мустамлакачи хўжайинлари манфаатларини рўёбга чиқариш ва одамларга зўравонлигу зулм қилишдан бошқа ташвишлари қолмади:

﴿وَسَيَعْلَمَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾

«Золим кимсалар яқинда қандай оқибатга қараб кетаётганларини билиб олишади» [Шуаро 227]

Халифалик, азиз биродарлар, мусулмонлар азизлигининг манбаси ва қудратининг белгисидир. Бунини мустамлакачилар доҳийлари яхши билишади. Шунинг учун Халифалик ағдарилган

пайтда Британия парламенти куйи палатасида Керзон бундай деган: «Мухими, Туркия йўқ бўлди, энди у ҳеч қачон қайта оёққа туролмайди, чунки биз унинг маънавий қудратини-Халифалиги ва Ислomini йўқ қилдик». Гап шундаки, улар буни яхши идрок қилишгани сабабли Халифаликни ағдариш билан кифояланишмай, уни қайта барпо этилишига йўл қўймаслик учун ҳам куч сарфлашди ва ҳамон куч сарфлашиб келмоқда, уни барпо этишга ҳаракат қилаётган зотларга қарши уруш олиб боришмоқда. Шунинг учун ҳам бундан олтмиш йил муқаддам Ҳизб ут-Тахрир пайдо бўлганини, у Халифаликни қайта бошлаш масаласини мусулмонларнинг тақдирий масаласига айлантирганини эшитишган пайтда эслари оғиб қолди... Ҳеч ўйлаб ўтиришмай, малайлари билан биргаликда Ҳизб ут-Тахрирга қарши уруш бошлашиб, тухмат қилиш, қамокқа ташлаш, кийноқларга солиб, шаҳид қилиш, узок муддатга қамаш каби ўқдонларида сақлашаётган барча қуролларини ишга солишди... Бирок буларнинг барчасида омадлари чопмади, Ҳизб Аллоҳдан ўзгага эгилмаслигича қолди... Ниҳоят, мустамлакачи кофирлар Ҳизбга қарши навбатдаги урушни қўллашди. Яъни шариатга зид йўл билан халифалик эълон қилган айрим исломий ҳаракатларнинг жиноятларидан ва сўйиш, ёқиб юбориш, бузиш, вайрон қилиш каби уларнинг ношаръий хатти-ҳаракатларидан фойдаланишди, бу қилмишларни шархлайдиган ва экранлар орқали кенг кўламда намойиш этадиган бўлишди. Бу билан – мана, сиз хоҳлаётган халифалик, у манфур жиноятлар содир этмоқда, дея мусулмонлар қалбига қўрқув солишни, кейин мусулмонларнинг ҳақиқий Халифаликдан нафратланиб қолишларини мақсад қилишди. Бирок

кофирлар аввалги услубларида омадсизликка юз тутишганидек, бу сафар ҳам – Аллоҳнинг изни ила – омадлари чопмаслиги аниқ. Чунки одамлар шаръий Халифаликни тушунмоқдалар, у билан ҳозирги иддио қилинаётган халифаликни ажрата билмоқдалар, ҳақиқий Халифалик номаълум эмас. У Росулulloҳ ﷺ очик кўрсатиб берган ва ул зотдан сўнг рошид халифалар шу кўрсатма бўйича юрган бошқарувдир. Халифалик императорлик, подишоҳлик ҳам, республикачилик ҳам, президентлик ҳам, парламентлик ҳам эмас, шунингдек, у диктаторлик, Аллоҳни қўйиб, ўрнига шариат тузадиган демократик низом, ёки бошқа бирор ғайриилоҳий бошқарув эмас. Балки у адолатли Халифаликдир. Унинг ҳукмдорлари халифалар ва имомлар бўлиб, улар билан ҳимояланилади ва улар ортида туриб жанг қилинади... У инсонлар жонини, ор-номусини, молларини ҳимоя қиладиган, аҳдга вафо қиладиган халифаликдир. Бу Халифалик зўравонлик қилиш ва мажбурлаш билан эмас, розилик ва ихтиёр билан байъат олади. Одамлар ваҳимага тушиб ундан қочмайди, балки унга хотиржам ҳижрат қиладилар...

Қадрли конференция қатнашчилари, эй кўзи очик ва заковатли кишилар, эй иш эгалари, мусулмонларнинг қалқони, ҳимоячиси бўлмиш Халифаликнинг йўқлиги сабабли оғриқ туювчи зотлар... Устингиздан гуноҳи азимни олиб ташлаб, рошид Халифалик давлатини барпо этиш орқали исломий ҳаётни қайта бошлаш учун фаолият қилинг. Чунки бу фаолиятни тарк этиш оғир гуноҳдир. Росулulloҳ ﷺ

«... وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

«... Ким елкасида байъатсиз ҳолда вафот этса, жоҳилият ўлими билан ўлибди», демоқдалар (Муслим ривояти). Яъни битта ҳақ халифага байъат қилиш билангина бу гуноҳдан фориг бўладилар, бас, шундай экан, келинг, эркакларингиз, аёлларингиз, хос кишиларингизу умум кишиларингиз, ҳаммангиз ғайрат, шижоат ва холислик билан ушбу Халифаликни барпо этиш ишини биргаликда қилайлик, бу буюк ютукдир...

Сўзим охирлаб қолар экан, сизларга бир нарсани эслатиб, яна бошқа нарса билан сизларни хотиржам қилмоқчиман:

Эслатиб ўтмоқчи бўлган нарсам шуки, бугун ушбу конференциянгиз ўтаётган Ускудар шаҳри Константинополдан олдин фатҳ этилган ер бўлиб, халифаларнинг Осиёдан жўнатган қўшинларига фатҳ дарвозаси вазифасини ўтаган, ўша ерда қўшинлар тўпланган ва ўша ернинг портидан Истанбулнинг

Европа қисмидаги порт сари йўл олиб, Константинополга газот қилганлар, сўнг уни қуршовга олганлар. Қайта-қайта шундай қилаверганлар, қилаверганлар ва ниҳоят, Аллоҳ Таоло султон Муҳаммад Фотиҳга Ўзининг буюк фазлини инъом этган. Бу ҳақда Росулulloҳ ﷺ бундай марҳамат қилганлар:

«لَتَفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ، فَلْنَعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا، وَلْنَعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ»

«Константинополни албатта фатҳ қиласизлар, унинг амири нақадар бахтли амирдир, бу қўшин, айнан шу қўшин қандай ажойиб қўшиндир» (Имом Аҳмад ишлаб чиққан).

Хотиржам қилмоқчи бўлган нарсам шуки, Ҳизб ут-Таҳрир сафидаги биродарларингиз ҳақ устида собитдирлар. Улар рошид Халифаликнинг қайта барпо бўлажаги тўғрисидаги Аллоҳ Субҳанаҳунинг ваъдаси билан Росули ﷺнинг башоратларини рўёбга чиқариш йўлида маломатчининг маломатидан кўркмай, ғайрат-шижоат билан фаолият қилмоқдалар, бу йўлда Росулulloҳ ﷺ кўрсатган йўлдан кетмоқдалар. Бугун бу биродарларингиз Аллоҳ Субҳанаҳунинг изни ила, ушбу йўлнинг охирига етай деб қолдилар, улар сиз билан биргаликда Росулulloҳ ﷺ байроғи бўлган Уқоб рояси соясидан баҳраманд бўлажақлар. Халифалик шу тарзда ер юзига ўз нурини таратгай ва Ислом диёрида хавфсизлик, тинчлик ва адолат ҳукм сургай.

«وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ»

«Ўша кунда мўминлар Аллоҳнинг нусратидан шодланадилар, (Аллоҳ) истаган кишиларига нусрат беради ва У қудратли раҳмлидир» [Рум 4-5]

Сўзим ниҳоясида сизни конференциянгиз билан муборакбод қиламан, уни Аллоҳнинг баракоти билан, Аллоҳнинг номи билан бошланг... Мен Аллоҳ Субҳанаҳудан сўрайманки, ушбу конференциянгиз Ислом ва мусулмонларни қудратли қилувчи, мустамлакачи кофирларни хор этувчи муборак тотли самара берсин.

«وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ»

«Аллоҳ Ўз ишида голибдир лекин одамларнинг кўплари (буни) билмайдилар» [Юсуф 21]

Вассаламу алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатух □

**ҲИЗБ УТ-ТАҲРИР ОНГЛИ, СОДИҚ ДАЪВАТ ЭГАСИДИР
У АЛЛОҲДАН ХАЛИФАЛИК ДАВЛАТИНИ БАРПО ЭТИШ
ШАРАФИГА НОИЛ ҚИЛИШИНИ УМИД ҚИЛАДИ**

Солиҳ Абурроҳим – Жазоир

1 – Исломий олам муаммоси ва исломий юртлардаги кураш

моҳияти:

Аллоҳ Таоло саййидимиз Муҳаммад ﷺ ни элчи қилиб юборар экан, ул зот ва ул зотнинг Уммати то қиёматга қадар барча башариятга ҳужжат бўлиб қолишлари учун юборди. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

شَهِيدًا﴾

«Шунингдек, сизларни бошқа одамлар устида гувоҳ бўлишингиз ва Росулulloҳ сизнинг устингизда гувоҳ бўлиши учун васат (адолатли) уммат қилдик» [Бақара 143]

Ислом Умматининг душманлари билан бўлган бугунги муаммоси фикрий-сиёсий муаммодир. Бу борада икки мусулмоннинг ўзаро ихтилоф қилиши умуман нотўғри бўлиб, ақлга ҳам сиғмайди. Мазкур ояти карима мусулмонлардан халқаро сиёсий майдонда мавжуд бўлишлари шаръан вожиб эканини тушуниб етишларини талаб қилади. Мусулмонлар худди аждодлари каби, Исломни бутун дунёга етказишга муваффақ бўлишлари учун ҳам халқаро сиёсий майдонда мавжуд бўлишлари лозим. Акс ҳолда, уларнинг оятда айтилганидек, инсонлар устида гувоҳ бўлишларининг маъноси қайда қолади?! Яна бу оят мусулмонлардан шунини тушунишни талаб қиладики, уларнинг халқаро сиёсий майдонда мавжуд бўлишлари ўнлаб йиллар муқаддам кофирлар томонидан қулатилган давлатларини ва сиёсий борлиқларини қайта тиклашларига боғлиқдир. Зеро, бу давлатнинг қулатилиши натижасида дунёдаги барча мусулмонлар майдондан четда қолиб кетдилар, душманлари уларга хорлик, зулм ва заифлик аламларини тоттирди, мазҳабпарастлик, миллатчилик, тоифачилик асосида, географик ва сиёсий жиҳатдан уларни парчалаб ташлади... Балки ҳолат мусулмонлар учун бундан ҳам хатарли бўлган, фикрий ва сиёсий жиҳатдан парчалаб ташлаш ҳолатига етиб келди. Натижада душманлар бизга динимизни тушунтириб берадиган, шу асосда уни (мўътадил ислом ва экстремистик ислом...), дея турларга бўладиган бўлиб қолди... Шунингдек, бу душманлар ушбу бўлинган турларнинг ҳар бири

мусулмонларда бир маънога эга бўлишига жиддий ҳаракат қилишди. Буларнинг барчаси ушбу буюк Исломиё Уммат ишларига унинг мабда ва ақидасига мувофиқ қарор берадиган кишининг, у ҳам бўлса, мусулмонлар халифаси ва давлатининг йўқлигида юз берди. Шунинг учун бугун шу нарса яққол кўзга ташланиб қолдики, мусулмонлар ўз давлатлари ва бирликларига панжа орасидан қараш билан Исломни амалда тарк этган пайтларида уларнинг поезди ўз йўлидан чиқиб кетди. Бу воқеа Исломиё Халифалик давлати қулатилиб, ўтган асрнинг бошида яъни 1924 йилда унга чек қўйилгач рўй берди. Шундан сўнг Исломга қайтишнинг маъноси унинг давлатини барпо этиш зарурлигини англадиган бўлиб қолди. Исломга қайтиш ва исломиё ҳаётни қайта бошлаш масаласи Умматнинг онгли фарзандлари ташвишига айланди. Шунингдек, мана шу мақсадга олиб борадиган тариқат ва унинг кайфияти масаласи, яъни содик ва амин бўлган Пайғамбаримиз манҳажи орқали динни барпо қилиш кайфияти масаласи кўп вақтлардан бери изланиш майдонига айланди. Зеро, Қуръон, Суннат ва саҳобалар ижмоидан иборат исломиё шариатда жорий муаммонинг тўғри муолажаси мавжуддир.

Мусулмонларнинг ҳолатидан шу нарса очиқ кўриниб турибдики, Халифалик давлати бўлган усмонийлар давлати кулаб, вайрон бўлиши оқибатида исломиё юртлар мустамлакачи томонидан босиб олинди, қолган аксар қисмлари ҳам унинг тасарруфига ўтди. Шунингдек, бу давлатнинг кулаб йўқ бўлиши натижасида исломиё юртлар Ғарбнинг (Европанинг) нуқтаи назарига мувофиқ сиёсий ва географик жиҳатдан қайта тақсимланди, мустамлакачи кофир ҳар бир нарсани ўз таъсири доирасиги киритиб олди, ушбу юртларнинг ҳамма ерида нуфуз талашилди. Кейин бу йиртқич мустамлакачи кучлар исломиё юртлардаги ўз ҳукмронликларини мустаҳкамлаш, сақлаб туриш, чангаллари остидан чиқармаслик, мусулмонларнинг ўз динлари, бирликлари ва қудратлари асосида қайта бирлашишларига йўл қўймаслик учун пухта режаларни ишлаб чиқишди.

Исломиё давлат бекор қилинишидан олдин ҳам, кейин ҳам тортиб олинган салтанатларини қайтариб олиш ва мустамлакачи кофирлар режаларини барбод қилиш учун мусулмонлар тарафидан кўзғолонлар бўлиб ўтди. Кейин эса араб баҳори ёки араб кўзғолони, деб аталган яқиндаги кўзғолонлар бўлди. Бу кўзғолонлар Ислом Уммати билан унинг душманлари ўртасидаги барча соҳадаги курашда сиёсий онгнинг ҳал қилувчи ролга эга

эканини яққол намоён қилди. Шунинг учун ҳам исломий юртлардаги сиёсий воқеликни жуда тўғри тушуниб олиш лозим. Шунингдек, Китобу Суннатдан аҳкомлар истинбот қилишда, муаттар набавий сийратни тушунишда шаръий тариқат билан тартиблашган шаръий илмга эга бўлиш зарур. Бугунги кунда Исломни ҳаётга қайтариш кайфиятини белгилаб олиш учун бу нарса жуда-жуда зарур. Исломий даъватни етказувчи кишилар Умнатни уйғотиш ва давлат барпо қилиш кайфияти билан боғлиқ фикр ва тушунчаларни табанний қилишда аниқ ўлчовларни қабул қилишлари лозим. Шунингдек, ортида Аллоҳ Таоло буйруғини қабул қилиш ва Росулulloҳ ﷺнинг минҳожии асосида ҳаракат қилиш кўзланган жиддий ва тартибли фаолият ҳам олиб бориш лозим.

Исломни ҳар бир тўғри ақл соҳиби адашмайдиған асос-белгилари бор бўлиб, бу – Қуръон, Суннат, Росулulloҳ ﷺ сийратлари, саҳобалар ва тобеинлар сийратларидан иборатдир. Ёлғиз шуларнинг ўзи асрлар оша қиёмат кунига қадар манба бўлиб қолади. Исломнинг мана шундай асос-белгилари бор экан, энди, унинг кўзга яққол ташланиб турувчи яна бир белгиси ҳам бор, у ҳам бўлса, Муҳаммад ﷺ олиб келган ишларнинг барчаси ҳақ билан ботил ўртасидаги кураш эканлигидир. Зеро, бу дунё ҳаёти имон билан куфр ўртасидаги тўқнашув ўрни бўлиб келган ва то қиёмат кунига қадар шундай бўлиб қолади. Ҳатто Аллоҳнинг Китобида келган Исломдан олдинги пайғамбарлар қиссаларидан ҳам имон аҳли билан ер юзининг тоғутлари ўртасида кечган курашни яққол кўриш мумкин... Яъни бу қиссаларда Аллоҳ Таоло томонидан пайғамбарларга юборилган ҳидоятга ва ҳаққа қарши туришда мана шу тоғут ва тоғутларга эргашганлар билан имон аҳли ўртасида кечган кураш кўзга яққол ташланади. Шундай экан, ҳар бир мусулмон шуни билиб қўйсинки, унинг охиратдаги насибаси барча пайғамбарларнинг хусусан охирги пайғамбар Муҳаммад ﷺнинг дини бўлмиш Ислом билан Аллоҳнинг душманлари ўртасида кечаётган ушбу абадий жангда қанчалар иштирок этгани ва курашганига қараб белгиланиши ҳақ ва адолатдандир. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿الْمَرْءُ أَحْسَبُ النَّاسِ أَنْ يُتْرَكَ أَنْ يَقُولَ ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١٠٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ

مِن قَبْلِهِمْ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿١٠٧﴾﴾

«Алиф, Лом, Мим. Одамлар: «Имон келтирдик», дейишлари билангина, имтиҳон қилинмаган ҳолларида, қўйиб

қўйилишларини ўйладиларми?! Ҳолбуки Биз улардан аввалги (имон келтирган барча) кишиларни имтиҳон қилган эдик-ку!! Бас албатта Аллоҳ («Имон келтирдик» деб) рост сўзлаган кишиларни ҳам, ёлгончи кимсаларни ҳам аниқ билур» [Анкабут 1-3]

Мана, қаранг бугун мусулмонлар ушбу кураш майдонидан ўзларини бутунлай тортиб олишган, у ерда озгинагина бир гуруҳ қолган, холос. Ваҳоланки барча мусулмондир, яъни барча ҳаётий ишларида ёлғиз Аллоҳнинг амирига бўйсунган. Шундай бўлсада, бугун улар Исломнинг энгил, шахс сифатида татбиқ қиладиган, кофирлар ва уларнинг малай ҳукмдорлари ман этмайдиган қисминигина танлаб олганлар. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّهِمِ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَوَزِلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ

قَرِيبٌ ﴿۲۸﴾

«Ёки (эй мўминлар), сизлардан илгари ўтган зотлар ибрати сизларга келмай туриб жаннатга киришни ўйладингизми? Уларга бало ва мусибатлар (устма-уст) келиб, шундай ларзага тушган эдиларки, ҳатто пайгамбар ва имонли кишилар: Ахир қачон Аллоҳнинг нусрати келади? дейишган эди. (Шунда) уларга бундай жавоб бўлган эди: Огоҳ бўлингизким, Аллоҳнинг нусрати яқиндир» [Бақара 214]

Мусулмонларнинг халқаро кураш майдонидан ўзларини тортиб олишлари натижасида, мустамлакачи Ғарб ва бошқа барча миллатлар Исломий Умнатга қарши тажовуз, ваҳшийликларни амалга оширишди, мусулмонларни итлар каби қопишди. Биз бугун исломий юртларга қарши Американинг мана шундай кутураётганига гувоҳ бўлиб турибмиз. Мусулмонларда сиёсий онгнинг йўқлиги ва Ғарбнинг ҳаёт ҳақидаги тушунчаларидан таъсирланишлари натижасида ораларида Исломни ғарбча услубда тушунадиган ҳаракатлар ва чақириқлар пайдо бўлди. Улар даъват жиҳатидан ҳам, аҳкомларни татбиқ қилиш жиҳатидан ҳам, шунингдек исломий ҳаётни қайта бошлаш ва давлат барпо қилиш кайфияти жиҳатидан ҳам Исломни тўғри тушунишмайди. Бунинг ягона сабаби, аини очиқ даъватларнинг шариатда келган нарсалар билан тартиблаштирилмаганидир. Буларнинг ҳаммаси бугун Ислом дини ва шаръий аҳкомларни тартиб билан тушунишга ҳамда кураш майдонларидаги воқеа-ҳодисалар оқимини яхши англаб етишга мусулмонларнинг жуда-жуда муҳтож

эканликларини яққол кўрсатиб турибди. Шунини ҳам таъкидлаш лозимки, Исломи Умматининг Ғарбнинг мустамлакачилик чангалидан озод бўлиш кунини қанчалик яқинлашгани сари, келажакда Ғарбнинг ёвузлиги ва кутуриши ҳам шунчалик ортиши кутилади!!

2 – Шариат билан чекланмаган ҳолда очиқ даъват қилаётган кишилар йўлининг қисқа талқини

Мусулмонларнинг тақдирини масаласи ҳамда Исломи ҳаёт ва бошқарувга қайтариш кайфияти ўрганилаётганда, энг аввало, Исломи давлатининг қўлдан кетиши динга эътиборсизлик қилиш ва уни маҳкам ушламаслик натижасида рўй берган ҳамда бу давлатни барпо қилишга ҳаракат қилиш ва уни муҳофаза қилиш динни барпо қилишнинг бир қисми, деган фикрни илгари қўйиш лозим. Шунини эсда тутиш лозимки, Исломи давлатининг ағдарилиши натижасида дунёдаги аксар мусулмонларнинг Исломи нотўғри тушунишлари ҳам бир неча баробар ортиб кетди. Бинобарин, мусулмонлар Исломи аҳкомларидан узоқлашдилар, ҳар тарафдан таландилар, жамоалари бўлинди, машаққатларига машаққат, ташвишларига ташвиш қўшилди, бирлик ва куч-қудратлари кетди. Зеро, булардан ажабланишнинг ҳолати йўқ. Кескин сўзлар билан шунини таъкидлаш лозимки, Уммат ҳолини ислоҳ этиш аввало, мусулмонларнинг Исломи ва динни барпо этиш учун унинг керакли қисмини пухта, тўғри тушунишлари билан амалга ошади. Бу эса бошқарувни қўлга оладиган, сўнг исломий юртларнинг бирида Исломи асосида бевосита давлат барпо этадиган бир сиёсий уюшма тузишни тақозо этади. Ана шу уюшма мусулмонларнинг муаммоларини тубдан муолажа қилади, аҳволларини каттаю-кичик, барча соҳаларда тўла ислоҳ этади! Исломи ҳаётни қайта бошлашнинг маъноси мана шундир.

Айни пайтда бундай ташхисга кўнмаётган кишилар Умматнинг ёмон аҳволга тушиб қолишига сабаб Исломи маҳкам ушламаслик, деб ўйлайдилар. Бироқ бундай ҳолат давлатга нистабан эътиборсизлик натижасида келиб чиққанини умуман тушунишмайди. Ҳолбуки, давлат исломий шариатнинг асосидир, агар бу асос бўлмаса жуда кўп шаръий аҳкомлар зое кетади. Улар оддий қилиб айтганда давлат диндан ажраган деб билишади. Бу – мустамлакачи Ғарб уларнинг қалбларига эккан Ғарб сақофатидан билиб ёки билмай таъсирланганликлари натижасидир. Шунинг учун ҳам давлатни эътибордан қочирдилар. Бироқ Исломи давлат мусулмонларнинг умумий талабига айлангач – чунки давлат уларнинг тарихида қайд этилган – бу нарса уларга каттиқ босимни

ташкил қилди ва тасаввурларининг хатолигини кўрсатди... Лекин, шундай бўлишига қарамай, улар айтадики, Ислом давлатининг завол топиши мусулмонларни бошқа умматлардан қоқоқ қилиб, барча соҳаларда орқада қолдирган, диёрларини харобага айлантирган ва охириги сафга тушириб қўйган сабаб ва натижаларнинг охиригисидир. Бунинг муолажаси эса – уларнинг наздида – шахсларни Исломга қайтариш билан бўлади. Айтиб ўтганимиздек, давлатни барпо қилишни на тасаввур қилишади ва на бунга амалда интилишади. Бу нарса мақсадларининг мингдан бирида ҳам топилмайди. Уларнинг фикрича, Исломга қайтиш якка шахсларни ибодат ва ахлоқ асосида тарбиялаш ва тўғрилаш билан амалга ошади, шундан сўнг давлат иккинчи, учинчи ёки ўнинчи босқичда табиий суратда барпо бўлади. Уларнинг наздида гўёки давлат Исломда бошланғич амаллардан эмасдек. Шунинг учун давлат барпо қилиш масаласи фаолиятларининг энг охириги босқичига қўйилганини, балки умуман фаолиятларига киритилмаганига гувоҳ бўламиз. Чунки – уларнинг фикрича – ундан олдин бир неча, кети узилмайдиган босқичлар бор, масалан кўплаб мусулмон шахсларни тайёрлаш ва шахслар сифатида уларни тўғрилаш керак, шунда уларнинг мажмуасидан соғлом жамият пайдо бўлади. Уларнинг бу ишларида – айтиб ўтганимиздек – Ислом давлатини тиклаш, Халифаликни кечиктирмасдан тез суратда қайта барпо қилиш учун фаолият қилиш масаласи топилмайди!!!

Бу масалада тушуниб олиш керак бўлган ҳақиқат шуки, ушбу тушунча эгаларининг ҳаракат программаларида Ислом давлатини ҳаётга қайтариш деган нарса йўқ аслида. Бунинг сабаби, бундай хира, очиқ бўлган даъват ва программаларни ниҳоятда айёр ва зийрак одамлар тузган. Бу программа эгалари ўзларининг мана шу программаларида Исломни тўлалигича олганмиз, дея ўзларини ўзлари алдашмоқда. Ҳолбуки Ислом уларнинг наздида биринчи дин, кейин давлатдан иборатдир. Гўё давлат Исломдаги бошланғич амаллардан эмасдек! Натижада улар ишни биринчи бўлиб диндан бошлаш, кейин охирида эса давлат билан тугатиш керак деб биладиган бўлишди. Бу икки босқич яъни шахсларни ислоҳ қилиш ва давлат барпо бўлиш босқичлари уларнинг зеҳнларида ҳам, қилаётган ҳаракатларида ҳам ўзаро зид ва бирлашмайдиган босқичлардир. Чунки биринчи босқич охири кўринмас иш бўлиб, давлат барпо қилишни замоннинг охирига кечиктиришни англатади. Зеро, душманлар ҳам айнан шуни хоҳлаб туришибди!! Бугун Исломга қайтиш ирода қилинар экан, Уммат аҳволини якка-

якка шахсларни тўғрилаш орқали ислоҳ қилинади, деган тушунчадан ҳам кўра ҳаддидан ошган ва ҳақиқатдан йироқ бўлган тушунча борми? Бу нарса Исломиё Умматнинг аҳволини муолажа қилиш, ишларини ислоҳ қилиш ва ҳаракатини тузатиш борасидаги энг нотўғри программа ҳисобланади.

Шахслар даражасида Иломга қайтиш шахснинг ақидасини соғлом тарзда шакллантиришни, яъни ақлини қаноатлантирадиган, қалбига хотиржамлик бахш этадиган тарзда ақли ва қалбига исломий ақидани экиш билан имонини мустаҳкамлаш лозимлигини англатади. Ва яна шуни англатадики, шахс бунда шаръий тафсилотларни яшаш тарзида таъсири кўринадиган даражада маҳкам тута олади. Энди, шахслар даражасида Иломга қайтиш мана шуларни англатар эканми, демак, бу шуни яққол кўрсатиб турибдики, шахс Иломга рия қилиш даражасида ваҳининг шахсни тўғрилашга алоқали қисминигина ушлай олади, холос! Ибодат, ахлоқ, емоқ-ичмоқ ва кийиниш билан боғлиқ умумий шаръий аҳкомлардан нарига ўтолмайди. Бунда Умматни бир бутун, деган эътиборда аҳволини ўнглаш деган нарса йўқ, шунингдек, жамият ва давлат деган эътиборда ички ва ташқи жиҳатдан инсонларнинг бир-бирлари билан бўлган муносабатларини тузатиш ҳам йўқ. Бунинг сабаби уларнинг зеҳнларига жамият нималардан таркиб топиши тўғрисида нотўғри тушунчалар ўрнашиб қолганидир. Буларнинг барчаси икки аср давомида исломий юртларга зўрлаб тикиштирилган, аксар мусулмонларнинг тасаввур ва тушунчаларини ўзгартирган, давлат тушунчасини зеҳнлардан узоклаштирган, уларнинг шу жумладан уламоларининг ақллари ва қалбларини ўғирлаган ва бугун Иломга қайтишни қийинлаштирган Ғарбнинг фикрий ва сақофий заҳарлари туфайли бўлди!!

3 – Ҳизб ут-Таҳрир қарашлари: Халифалик давлати Уммат ҳаётида бор бўлиши лозим

Тўғри, ваҳи нусуслари Росулulloҳ ﷺнинг пайғамбар қилиб юборилганларидан бошлаб то бутун ҳаётлари давомида сабаби нузуллари билан боғлиқ ҳолда нозил қилинди. Бошқача айтганда, ўша пайтда башарият ҳаётидаги шу жумладан Росулulloҳ ﷺ ҳаётидаги воқеа-ҳодисалар билан боғлиқ ҳолда нозил қилинди. Лекин Алим, Хабир Зот Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таолонинг қудратини ва исломий шариатнинг буюклигини кўрсатиб берадиган ваҳидаги муҳим нарса шуки, бу ваҳи инсон муаммоларини – шахс ёки жамият ҳолатида бўладими – барчасини ҳал қилиш учун келди, бунда замон, макон, шароит ва вазиятларнинг эътибори бўлмади.

Шунинг учун ҳам мужтахид Муҳаммад Мустафо ﷺнинг сийратларини аниқ-тиниқ ҳолда ўрганишга қўшимча ҳозирда Исломий Уммат яшаётган аччиқ воқеликни ҳам тушунмоғи лозим. Токи, Росулulloҳ ﷺ фаолиятларидан ўрнак олиб, бугунги кундаги воқеликни Халифалик давлатини барпо этиш билан муолажа қилсин.

Умматнинг кўпгина улуғ уламолари бу ишга киришган. Улар орасида энг машҳури аллома мужтахид шайх Тақиюддин Набаҳоний бўлди. У киши бундан олтмиш йил муқаддам Ҳизб ут-Тахрирга асос солган пайтда йўлни кўра билдилар. Ушбу Ҳизб ташкил топган илк кундан бошлаб, унинг даъвати асоси Халифалик давлатини ҳаётга қайтариш бўлди. Бу ҳар қанча меҳнатни талаб қилмасин, Аллоҳ Таолонинг

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ﴾

«Орангиздан эзгуликка даъват қиладиган, маъруфга буюриб, мункардан қайтарадиган бир гуруҳ бўлсин, ана ўшалар зафар қучувчидирлар» [Оли Имрон 104]

деган каломига жавобан бўлди. Шайх ушбу оятдан бошқарувни мақсад қилган ва Умматдаги умумий бошқарув шаръий аҳкомларга мувофиқ бўлишини кўзлаган сиёсий уюшма тузиш фарзлигини истинбот қилди. Чунки маъруф ишнинг энг улуғи Халифалик давлатини барпо этиш бўлса, мункарнинг энг каттаси ҳукмдор томонидан уни бекор қилишдир, чунки ҳоким инсонлар устидан умумий раҳбарлик соҳибидир. Бу эса ҳизб ёки уюшманинг диққат-эътибори ҳаётнинг барча соҳасига қаратилган бўлиши лозимлигини шаръан талаб қилмоқда. Ҳизб Уммат ҳаётининг бошқа жиҳатларини кўйиб, бир қисмигагина чекланиб қолмаслиги, яъни хайрия, таълим ва ахлоққа асосланган ёки бундан бошқа Исломнинг бутунлай бошқарувдан узоқлаштирилиши натижасида пайдо бўлган айрим бузук жиҳатларни муолажа қиладиган ёки ҳал этишга ҳаракат қиладиган уюшма бўлмаслиги лозим. Ислом бутунлай бошқарувдан узоқлаштирилган кундан бошлаб, Умматни унинг қийинчилигидан кутқариш учун жиддий фаолият бошланди. Шунингдек, Ғарбни исломий юртлардан чиқариб ташлаш ва у ерлардаги нуфузига чек қўйиш учун ҳамда ҳаётнинг барча соҳаларига шу жумладан сиёсат, сақофат, иқтисод ва ҳарбий соҳаларга ўрнашиб олган нуфузига якун яшаш учун Уммат билан Ғарб ўртасида кураш бошланди. Бирок, Исломий Уммат ҳақ,

ҳидоят ва нур рисоласини бутун дунёга қайта етказишга муваффақ бўлиши учун ҳам буларнинг барчаси – Ҳизб ут-Таҳрир қарашига кўра – Халифалик давлати яна ҳаётга қайтарилгандан кейингина амалга ошади. Ҳа, Исломиё Халифаликни қайта барпо қилиш билан мусулмонларнинг барча ишлари ўз ўрнига тушади ва Ислому Уммати ҳаётдаги ўз ўрнини қайта эгаллайди.

Аллоҳ Таоло ваҳи орқали юборган нарсалар билан тартиблашиш Исломдаги энг муҳим масаладир. Бирок, бу мавзудаги энг ёмон нарса айримларнинг – шариатда ислومی жамиятни пайдо қилиш учун муайян тариқат йўқ, бу аввалдан ҳам бўлмаган, бундан кейин ҳам бўлмайди деган гапларидир. Сийрат эса – уларнинг наздида – бир танишиб қўйиладиган нарса бўлиб, замон ва асрлар ўзгариб кетгани эътиборидан бугун унга риоя қилиш шарт эмас. Қолбуки, сийрат ҳар бир асрда эргашиладиган ваҳи ва шаръий аҳкомдир! Бундан ҳам аянчлиси, ана шу кимсалар Умматнинг уйғониш тариқатини истинбот қилиш учун ушбу сийратни диққат билан ўрганаётган кишиларни масҳара қилишади, уларни колоқ, эскилик сарқитларига ёпишиб олган, дея айблашади. Ваҳоланки, Набий ﷺ дан содир бўлаётган – бирор далил билан истисно қилинганидан ташқари – барча нарса Аллоҳнинг ваҳисидир. Чунки Муҳаммад ﷺ бошқа башарият каби оддий одам эмас, балки у киши ваҳи нозил қилинган пайғамбардир. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾

«Айтинг – ҳеч шак-шубҳа йўқки, мен худди сизлар каби бир одамдирман. (Аmmo) менга илоҳингиз ёлғиз Аллоҳнинг Ўзи экани ваҳи қилинмоқда. Бас сизлар Унинг Ўзига тўғри (тоат-ибодатда) бўлинг ва Ундан мағфират сўранг! муширкларга эса ҳалокат бўлғай!» [Фуссилат 6]

Шунинг учун у Пайғамбар ﷺ нинг Суннати Қуръон каби Исломдаги қонунчилик ва ҳидоят манбаидир. Агар Набий ﷺ нинг ҳаётлари анавилар ва уларга ўхшаган кимсалар ўйлагандек бўлганда эди, ислومی шариатда Суннатнинг мазмун моҳияти у ёқда турсин, ҳатто суннат деган лафзнинг ўзи ҳам бўлмас эди. Лекин бу иттифоқан бундай эмас. Чунки ул зотнинг Суннатлари Ислому шариатида Қуръоннинг эгизагидир ва бунга асло шубҳа йўқ. Демак, суҳбатимиз бошида айтиб ўтганимиздек, ушбу содиқул амин зотнинг Суннатларида динни барпо қилиш

программаси ҳам бор экан. Бундан бугунги кунда Уммат ахволини муолажа қилиш учун ўша халқлар саййиди йўлини истинбот қилишда Росулulloҳ ﷺнинг сийратларига тўғри назар ташлаш вожиб экани келиб чиқади. Ҳизб ут-Тахрир илк таъсис этилган кундан бошлаб қаттиқ эътибор берган нарса ҳам айнан мана шудир. Ҳизб ўз даъватида биринчи кундан бошлаб, шариатни онгли тарзда кўра билди, бу даъватини Аллоҳнинг даргоҳидан ваҳи олиб келган нарса билан ғоят пухта тартиблаштирди, ҳар бир масалада Росулulloҳ ﷺнинг изидан борди.

Шулар билан бирга, Ҳизб дунёда кечаётган сиёсий воқеа-ҳодисаларга нисбатан жиддий ва онгли тарзда муносабатда бўлди, Уммат орасида Исломга зид келган нарсаларга қарши кураш даражасида фаолият қилди, дунё халқлари ахволини ҳамда манфаат ва нуфуз устида кечган давлатлар ўртасидаги халқаро кураш омилларини англаб етди, халқаро доирада таъсир кучига эга давлатларнинг халқаро даражада амалга оширадиган услуб ва ўйинларини тушунди. Буларнинг барчасини худди Росулulloҳ ﷺ ва ул зотнинг асҳоблари буюк сиёсий етакчилар сифатида ҳамда давлат ва даъватнинг халқаро даражада мохир арбоблари мисолида бўлганлари каби англаб, тушуниб етди. Бу нарса айни соҳада Ҳизбнинг сиёсий тажрибасини бойитди, ҳатто у Умматга сидкидиллиги, мусулмонларга холис насихатгўйлиги, жиддийлиги ва сиёсий онги билан мумтоз ҳизбга айланди. Бугун унинг сафида инсонлар ишларини бошқариш ва давлатларни ҳаракатга келтириш билан боғлиқ вазифаларни амалга ошириш соҳасида пешқадам бўлган арбоблари бор. Шу боис Ҳизбда Умматни халқаро саҳнадаги муносиб ўрнига олиб чиқишда ҳамда бор кучи ва ғайрати билан бутун оламга ҳидоят рисоласини етказишда лойиқлик аломатлари кўринди. Ҳатто бугун Ҳизб ут-Тахрир номи тилга олинганда Халифалик давлати ҳам тилга олинадиган, фикрий илғорлик ва сиёсий онг тилга олинадиган бўлиб қолди.

Ёлғиз Аллоҳнинг фазл-карами ила, Шарқдан тортиб то Фарбгача, барча исломий юртлардаги жамиятларда Ҳизбнинг фикри, тушунчаси ва даъвати кенгайди, кенгайибгина қолмай, бутун дунёда ўз ўрнига эга бўлди. Бу нарса уни исломий ҳаётни қайта бошлаш фарзини адо этиш масаласида Уммат етакчиси бўлишга лойиқ қилиб қўйди. Бу эса Ҳизбнинг Халифалик давлатини барпо этиш орқали Исломни ҳокимиятга олиб чиқишга ва тўғутлару, маккор душманлар кўлидан Уммат салтанатини қайтариб олишга қодир эканини англатади. Аллоҳ Таолодан дуо қилиб сўраймизки, Умматни Роббул оламин рози бўладиган

мақомга яъни, бу дунёю охиратдаги обрў, олийлик, азизлик ва етакчилик даражасига олиб чиқиш шарафига бизни муяссар қилсин.

Диккат билан кузатган киши шуни гувоҳи бўладики, Росулulloҳ ﷺ ишларидан намуна олиш вожиблиги масаласи шариат билан тартиблашмаган программа эгаларида мавжуд эмас. Аксинча, улар ўртакни мусулмонлар ҳаётига ғарбча қадриятлар ва тушунчалар ҳукмрон бўлиб турган воқеликдан олишади. Бошқача айтганда, Ғарб ҳазорати ва қадриятлари Ислom Уммати ҳаётининг барча соҳаларида ҳукмрон бўлган бугунги воқедан ўртак олишади! Шунинг учун уларни – ижтиҳод қилдилар ва шу ижтиҳодлари хато бўлди, дейилмайди. Балки уларнинг аксари – шариатда давлат, унинг шакли ва барпо қилиш тариқати тўғрисида бирор нарса йўқ, деб билишади. Суннатни ҳам ўзгартириш ва мослаштириш мақсадида Ғарб ҳукмронлик қилаётган мана шу замонга мослаб шарҳламоқдалар. Буларнинг бирортасида Росулulloҳга эргашиш деган нарса йўқ. Мана қаранг, бугун уларнинг айримлари Росулulloҳ ﷺнинг ишларидан, инсонларга қилган хутбаларидан ёки Мадинага бориб, илк Ислom давлатини барпо қилган пайтларида тузган битимларидан илмоний фуқаролик давлати деган тушунчани ёки Ғарбдан олиб келинган фуқаролик тушунчасини «ижтиҳод» қилиб ётишибди. Натижада, улар Ғарб программаларини ижро этиш ва мусулмонларни жиддий ишдан буришда режим қуролига айланиб қолдилар. Бунга ўзларини чиройли-яхши амал қиляпмиз деб ўйлаб, Ғарб сақофатини эгаллашгани ва унинг ҳаёт ҳақидаги тушунчаларини мусулмонлар орасида тарқатишаётгани сабаб бўлди.

Ҳақиқат шуки, мусулмонларнинг Уммат деган эътибордаги поезди давлатлари бекор қилинганч ўз йўлидан чиқиб кетди. Улар шу туфайли Ислomни татбиқ қилиш ва Ислom рисолатини амалда етказишдан тўхташди. Демак, мусулмонлар аҳволи емирилишини тўхтатиб қоладиган, Ислomни уларнинг ҳаётларида тирик ҳолда ушлаб турадиган, Ислom ва мусулмонларнинг халқаро майдондаги фаоллигини таъминлайдиган нарса фақат Ислomнинг тариқатидир яъни мусулмонларнинг Халифалик давлатидир. Чунки шунча мусибатлар Ислomни ҳам, уни қандай қайта барпо қилишни ҳам тескари тушунадиган ҳаракатларни келтириб чиқарди. Шунинг учун бу реалист ҳаракатлар жамиятдаги ҳақиқий иллат манбаини яширишмоқда, Ғарбнинг ўз макри ва услубларини ишлатишида бу ҳаракатлар қўл келмоқда. Натижада улар бу билан ортга қараб кетишдан ташқари, Ғарбнинг тил бириктирувчиларига айланиб

қолишди. Аксар ҳолларда бу ҳаракатлар – масалан, Тунис ва Миср каби юртларда бўлгани каби – бирин-кетин витринага қўйиладиган бўлди. Ҳокимлар ва уларнинг ортидагилар кўзғолонлар оловини ўчириш ёки ўз йўлидан бошқа томонга буриб юбориш каби қийинчилик ҳолатларида шунингдек, ўзларини безовта қилаётган ҳаракатларни бостириш, халқ ғзабини ўчириш ва Умматни Ғарбга тобелик ва мағлублик кишанларидан кутқарадиган ҳаракатларни олдини олиш каби ишларда мана шу ҳаракатлардан фойдаланмоқда. Бу билан улар ён беришлар, келишувлар ва ўртача ечимлар тақдим қиладиган «арбоб»ларга айланиб қолишди. Ғарб бу ҳаракатлардан фикрий ва сиёсий жиҳатдан фойдаланишда устаси фаранг бўлиб кетди, бутун инсоният учун яроқли оламшумул ҳазорат, деган эътиборда ўзининг ҳазорат ва тушунчалари товарларини зўрлаб тикштиришда уларни тайёр улов қилиб минди. Бу Ғарб тушунчалари ёки товарларининг мусулмонлар ҳаётига киритилиши ва Исломдан дея ҳисобланиши учун «исломчи», «исломий», деган сўзларнинг ўзи кифоя қилди! Ваҳи олиб келган нарсалар билан тартиблашмаган очиқ даъват эгаларининг камчиликларидан яна бири шуки, улар – мустамлакачи давлатлар томонидан Усманий Халифалик давлати харобалари узра ўрнатилган қўғирчоқ давлатларни исломий давлатлар деб ҳисоблашмоқда. Мана шу жиҳатдан олиб қараганда, Ислом давлатини барпо этиш уларнинг фаолият программаларига умуман киритилмагани ўз исботини топди. Бу нарса ўнлаб йиллардан бери мусулмонлар зехнларида ишларни чалкаштириб юборди. Натижада мусулмонлар бугунга келиб окни қорадан ажратолмай қолдилар. Шунинг учун ҳам амалга киришишдан олдин тўғри билим ва ёрқин тушунча бўлиши лозим.

4 – Росулulloҳнинг минҳожлари асосида давлат барпо этиш тариқати

Ҳизб ут-Тахрир ўзининг Халифалик давлатини барпо этиш фаолиятини Росулulloҳ ﷺнинг ваҳида келган тариқатга тааллуқли амаллари билан тартиблаштирди. Агар сийратда тўлиқ шаклда келган тариқатнинг муҳим асос-белгиларини кўриб чиқсак, бу нарса очиқ кўринади:

– Росулulloҳ ﷺ бошланишда Маккада барча одамларни ла илаҳа иллаллоҳ Муҳаммадур Росулulloҳ калимасига, яъни Исломга очиқ-ошкор даъват қилишларига қўшимча, лаёқатли, одил ва қабул қилиши осон кечадиган шахслар билан яширин алоқада ҳам бўлдилар. Шундан сўнг даъватни қабул қилган шахсда Ислом ақидаси ёрдамида ақидани-имонни бино қилдилар.

Яширин уюшмада (яъни Арқам ҳовлисидаги сақофатлантириш ва тайёрлаш амалиётида) уларни тоблаб, фикр ва сезгилари ҳамоҳанг бўлган мумтоз исломий шахсия бўлиб етишишлари учун уларни ақлия ва нафсия жихатидан тайёрладилар. Буларнинг ҳаммасидан ушбу шахснинг бошланғич уюшма биносида мустаҳкам ғишт бўлиб қолиши мақсад қилинган. Чунки бу уюшма қотиб қолган, қийин аҳволдаги жамият қатлами билан яъни мавжуд жамиятни тубдан ўзгартириш мақсадида у билан уюшма ва сиёсий ҳизб сифатида тўкнашаётган эди. Маълумки, шахслар бу босқичда унинг юқларини шахслар сифатида кўтаролмайди. Балки бу иш жамойй ҳаракатни ва соғлом тарзда ақида устига бино бўлган мустаҳкам мабдаий сиёсий уюшмани талаб қилади. Зеро, бу уюшма – бағоят юксак даражадаги имоний муҳит қамраб олган ҳамда юксак фикрли, сезгиси ўткир, фикр ва туйғулари кучли бўлган исломий шахсиялар билан тўлиб тошган уюшмадир. Ушбу шахсияларнинг тасаввур ва турмуш тарзлари ҳам одамлар одатланиб қолган воқедаги барча нарсаларга зид келади. Айнан мана шу нарсалар Росулulloҳ ﷺ ушбу босқичда босиб ўтган ишларнинг айнан ўзидир.

– Росулulloҳ ﷺ таъсис этган ушбу уюшма ҳар бир босқичда давом эттириш керак бўлган ушбу сақофат бериш амалиётини давом эттириш билан бирга, жамиятдаги алоқаларга бевосита зарба беришга киришди. Яъни бу уюшма пишиб етилиб, камол топиб, кучга тўлганидан сўнг ғайриисломий ақидалар, фикрлар, туйғулар, низомлар, қонунлар ва одатларга тўла бўлган жамиятдаги манфаат устига қурилган алоқаларга бевосита зарба берди. Бу Аллоҳ Таолонинг ушбу қавлига бўйсунган ҳолда бўлди.

﴿فَأَصَدَّعَ بِمَا تُوْمَرُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾

«Ўзингизга буюрилган нарсани очиқ-ошкор қилинг ва мушриклардан юз ўгириг» [Ҳижр 94]

Уюшма бунда ўз фикр ва сақофати билан очиқ курашувчан сиёсий ҳизб сифатида зарба беришга киришди. Бу эса навбатдаги тафоул босқичи, яъни жамиятга ўз таъсирини ўтказиш босқичини бошлаб берди. Бу босқичда асосан мусулмонларни уюшманинг фикр ва мақсадларини қабул қилишлари учун фаолият олиб борилади. Бу жуда машаққатли иш бўлиб, уни сабот-матонатли мўминларгина кўтара олурлар. Унда ташаббускорлик, ҳужумкорлик, қийинчилик, азоб-уқубат, озорларга сабр қилиш каби жуда-жуда кўп машаққатларга дуч келинади. Бу босқичда икки хил қиррадан иборат иш амалга оширилади:

1 – Жамиятдаги мавжуд фикрларга ва ҳукмрон тушунчаларга қарши курашилади. Яна бунга қўшимча, инсонлар қалбида жойлашган туйғуларга, яъни уларнинг манфаатларини рўёбга чиқаришда турмуш тарзларини фикр билан биргаликда тартибга соладиган туйғуларга қарши курашилади.

2 – Мавжуд режимида қарши курашилади. Бу кураш ички ва ташқи жиҳатдан курашни ўз ичига олади. Ҳокимларни муҳосаба қилиш ва уларга қарши курашиш ҳамда инсонлар устидан татбиқ қилинаётган қонунлар борасида манфаатларни табанний қилиш билан ички жиҳатдан курашилади. Ташқи жиҳатдан кураш эса, Уммат душманлари режаларини очиб ташлаш ҳамда инсонлар ишларини бошқараётган ҳокимларнинг адовати тўлиб тошган хорижий кучлар билан бўлган алоқаларини фош этиш билан амалга ошади ва бу сиёсий кураш, деб аталади. Ҳозирги замонамиздаги бу адоватли хорижий кучлар ифлос мустамлакачи капиталистик Ғарб кучларидир.

Демак, икки даврни бир-биридан ажратиб олиш лозим: биринчиси, уюшманинг бино этилиши бўлса, иккинчиси, бу уюшманинг жамият структурасига дуч келишидир. Инсонларнинг турмуш тарзларидаги ва манфаатларини амалга оширишдаги мавжуд алоқалар устидан фикрлар, туйғулар ва тузумлар ҳукмронлик қилади. Уюшма бу иккинчи даврда мана шу фикрлар, туйғулар ва тузумлардан иборат бўлган жамиятни ўзгартириш вазифасини ўз зиммасига олади. Шунинг учун ҳам бу икки давр бир-биридан фарқ қилади. Сийратда даъватни очик кўтариб чиқиш бобида қуйидагилар келган:

«Сўнг Аллоҳ Азза ва Жалла Росули ﷺ га Ўзи юборган нарсаларни ошкор этишни, У Зотнинг буйруқларини одамларга кўрсатишни ва уларни очик-ошкор, журъат билан даъват қилишни амр қилди. Росулulloҳ уч йил яширин тарзда даъват олиб борганларидан кейин, яъни пайғамбар қилиб юборилганларидан уч йил ўтиб, динни очик юзага чиқариш тўғрисида Аллоҳ томонидан буйруқ келди. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾

(Ўзингизга буюрилган нарсани очик-ошкор қилинг ва мушриклардан юз ўгиринг).

Бироқ бундай ҳолатда ҳокимлару фуқаролардан иборат жамиятдаги инсонларга Исломи етказиш амалиётида улар билан тўқнашувчи, реакцияга киришувчи даъват оқими ё қабул қилишга ёки рад этишга олиб боради. Агар даъват қабул қилинса,

жамиятдаги афкори омма дарҳол Ислом фойдасига ўзгаради ва давлат барпо бўлади. Ана шунда Ислом ақидасига асосланган ушбу давлат Ислом ва мусулмонлар душманлари олдида, балки бутун дунё олдида реал масалага айланади. Аммо даъват рад этиладиган бўлса, бундан ажабланишнинг ҳожати йўқ. Чунки тоғутлар ҳукмронлик қилаётган бузук жамиятларнинг ушбу янги даъватга нисбатан муносабатлари одатда шундай бўлади. Росулulloҳ ﷺнинг сийратлари ҳам буни кўрсатиб ўтган. Тафоул босқичидаги асосий ишлар муваффақиятли амалга оширилгач, ҳокимлар саркашлик билан одамларнинг даъватни қабул қилишларига, ўзгариш юз беришига тўсқинлик қилишгани сабабли иш уларнинг зарарига ўзгаради. Бунинг сабаби шундаки, бу масалада даъват душмани бўлган бундай ҳокимлардан бошқа кишиларга таянилади, яъни ўша жамиятда ёки бошқасида даъватга ёрдам берадиган, уни химоя қиладиган ҳамда ушбу сиёсий уюшма етакчиларига нусрат берадиган кўлида куч-қудрати бор кишиларга таянилади. Улар Исломий давлат барпо бўлишига нисбатан афкори оммани пайдо қилиш, табиий қўллаб-қувватловга эришиш ва халқ базасини қўлга киритишда дарҳол вазиятни ўзгартирадиган кишилардир. Бу билан Ислом душманлари қаршисида мустаҳкам куч-қудратга эришиш ва давомийлик тўла қафолатланади. Ҳеч шубҳа йўқки, Ислом душманлари халқлар ва жамиятларда кучлар мувозанатини ўзгартириб ташлайдиган бундай қадамни барбод этиш учун бор кучларини сарфлайдилар. Нима бўлганда ҳам, бу барча ҳолатларда Аллоҳнинг мўмин бандаларига берадиган ғолиблик ва нусрати – гарчи вақт чўзилса ҳам – албатта келади. Ҳақ ғалаба қозониб, давлат барпо бўлади. Бунинг учун албатта ихлос, жиддий фаолият, Аллоҳга содиқлик, Росулulloҳ ﷺга эргашиб, тўғри намуна олиш ва сабр бўлиши шарт. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا
وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾^ط

«Дарҳақиқат, Биз сиздан илгари ҳам росулларни ўз қавмларига юбордик, улар аниқ-равшан ҳужжатлар келтирдилар, сўнг жинойят қилган кимсалардан интиқом олдик ва мўминларга нусрат бериш Бизнинг зиммамиздаги ҳақ бўлди» [Рум 47]

Тўғри, ушбу куч ва қудрат аҳлидан нусрат талаб қилиш амалиёти тафоул босқичидаги фаолиятлар сирасига киради. Бирок бу амалиёт – аниқки, ҳокимлар уни ўзларига нисбатан жуда

хавфли душманона ҳаракат, деб билишади – уюшманинг фикрий ва сиёсий курашидан табиатан фарқ қилади. Шундай бўлсада, жамият даъватни қабул қилмай, унинг қаршисида тошдек қотиб турган пайтда уюшманинг жамият структурасига қарши туриш босқичидаги фаолиятларига кўшимча фаолият ҳисобланади. Жамиятнинг даъватни қабул қилмай, унинг қаршисида бундай қотиб қолиши қавм раҳбарларининг даъватни рад этишгани ва ҳокимларнинг унга қарши курашгани сабабли одатий ҳолдир. Зеро, бу ҳокимлар ўзларининг ҳаловатларини бузадиган ва уларни тахтдан ағдарадиган ҳар қандай ўзгаришга қарши туришади. Хусусан, бошқарув устунлари ўзлари бевосита ҳукм юритаётган жамият ташқарисидан ўрнатилган бўлса (яъни худди бугунги кундаги ҳолат каби, мусулмонларнинг ҳокимлари ажнабий кучларга малай бўлса) шундай бўлади. Ҳеч шубҳа йўқки, бу нарса Уммат салтанатини қайта қўлга олишни бир мунча мураккаблаштиради. Шунинг учун бугун мусулмонлар ўзлари яшаб турган жамиятда реал куч-қудрат қаерда мавжуд эканига назар ташламоқлари лозим. Бу масалада Росулulloҳ ﷺнинг сийратларига эргашиш ва ундан ўрнак олишнинг маъноси ҳам мана шудир.

Ҳизб ут-Тахрир нусрат талаб қилишга оид ушбу – сийратдан истинбот қилинган – тушунчага эга бўлгани сабабли куч-қудрат аҳлидан нусрат талаб қилиш давлат барпо этишнинг амалий тарикати, деб билади. Зеро, бу нарса Росулulloҳ ﷺ ишларидаги ваҳи далолат қилган энг буюк амаллардан биридир.

Росулulloҳ ﷺ билан Ислom устида савдолашиш учун Макка зодагонлари йиғилишган пайтда, Росулulloҳ уларга

«نَعَمْ، كَلِمَةً وَاحِدَةً تُعْطُونِيهَا تَمْلِكُونَهَا الْعَرَبَ، وَتُدِينُنَا لَكُمْ بِهَا الْعَجَمُ»

«Хўп, менга биттагина сўзни айтишлар, ушбу сўз туфайли бутун араблар устидан ҳукмрон бўласизлар, бутун аямлар сизларга итоат қилади», дедилар. Шунда Абу Жаҳл – отанга раҳмат, бир эмас, ўнта сўзни айтмаймизми, деди. Шунда ул зот бундай дедилар:

«تَقُولُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَتَخْلَعُونَ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ»

«Ла илаҳа иллаллоҳ калимасини айтиб, Аллоҳдан ўзга сиғинаётган нарсаларингиздан воз кечасизлар».

Ҳаж мавсумида, Росулulloҳ ﷺ араб қабилаларига ўзини ҳимоя қилишни таклиф қилиб, уларни Аллоҳга даъват қилардилар, ўзини Аллоҳ томонидан юборилган Набий эканини билдирардилар. Аллоҳ юборган нарсаларни баён қилиб, улардан ўзини пайғамбар

эканликларини тасдиқлашларини ва химоя қилишларини сўрардилар. Ниҳоят, Аллоҳ Азза ва Жалла Ўз динини изҳор этишни, пайғамбари Муҳаммад ﷺни кучли-кудратли қилишни, у кишига берган ваъдасини рўёбга чиқаришни ирода қилди. Яъни Росулulloҳ ҳаж мавсумида бир гуруҳ ансорларни учратиб қолдилар. Бу сафар ҳам ҳар галгидек, ўзини араб қабилаларига таклиф қилаётган эди. У киши Ақабада (Мино билан Макка орасидаги жойда) турган пайтларида Хазраж қабиласидан – Аллоҳ яхшиликни ато этишни ирода этган – олти нафар кишига дуч келдилар. Улар Росулulloҳ ﷺни тасдиқлаш ва у киши таклиф қилган Исломга рози бўлиш билан даъватини қабул қилдилар. Улар: «Бизнинг ортимизда Авс ва Хазраж номли қавмларимиз бор. Улар ўртасидаги адоват ҳеч бир қавмда учрамайди. Аллоҳ Таоло уларни сиз сабабли бирлаштира ажаб эмас. Биз қайтиб боргач, уларни сизнинг ушбу ишингизга даъват қиламиз, ўзимиз қабул қилган динни уларга ҳам таклиф қиламиз. Агар Аллоҳ Таоло уларни сизга жамлаб берса, дунёда сиздан кўра кучли одам бўлмайди...», дедилар. Мадинага ўз қавмлари олдига қайтиб боришгач, Росулulloҳ ﷺ ҳақида гапириб беришди ва уларни Исломга даъват қилишди. Натижада ушбу ансорлар орасида Росулulloҳ ﷺ ҳақида гапирилмаган бирорта ҳам хонадон қолмади...

Булардан очиқ кўриниб турибдики, Росулulloҳ ﷺ нусрат талаб қилиш фаолиятини даъват йўлидаги маълум бир нуқтада бошладилар. Бу Росулulloҳ тўхтовсиз олиб борган энг буюк сиёсий фаолиятлардан биридир. Ул зот бундай ёруғ куннинг қаердан келишини билмас эдилар ва ниҳоят Мадинаи Мунавварадан хушxabар келди. Росулulloҳ ﷺ саҳобий Мусъаб ибн Умайрни шундай катта муҳим вазифа билан келаси йили Мадинага юбордилар. Яъни, биринчи Ақаба байъатида ҳозир бўлган қавм (сийратда айтилишича ўша мавсумда улар ўн икки киши бўлган) Росулulloҳнинг ҳузурларидан Мадинага қайтиб кетаётганларида Пайғамбар ﷺ Мусъабни улар билан бирга кўшиб юбордилар. Мусъабга мадиналиклардан Исломни қабул қилганларига Қуръонни ўқиб беришни ҳамда Исломдан таълим бериб, динда билимдон қилишни буюрдилар. Мусъаб ибн Умайр қўлида Авс ва Хазраж раҳбарларидан бир нечтаси Исломни қабул қилди. Айнан шу нарса тез фурсатда Ислом даъватига нисбатан афкори омма ва халқ базаси пайдо бўлишига замин яратди. Аллоҳ Таоло бу ансорларга яхшиликни ирода қилган эди, Ўз Пайғамбарига нусрат бериш ва динини изҳор қилиш вазифасига

шу ансорларни тайёрлаб қўйган эди. Шунинг учун ҳам улар орадан бир йил ўтиб, яъни Росулulloҳга иккинчи Ақаба байъатини беришган ҳаж мавсуми пайтида Маккага келдилар. Улар етмиш нафардан зиёд эди. Улар намоз ўқидилар, диндан таълим олдилар. Ораларида шарафли кишилари, катталари ҳамда қавм вакили сифатида сиёсий ва ҳарбий маънодаги саййидлар, етакчилар ва оқсоқоллар бор эди. Улар ўша пайтда Мусъаб رضي الله عنه Мадинада тайёрлаган бино эдилар. Мусъаб уларни Роббилари ушбу динни баён қилишни ва инсонларга етказишни буюрган масалада ўзларига қарши чиққан одамларга қарши тура оладиган тарзда мукамал тайёрлаган эди. Бу эса мусулмонларнинг давлати тикланишини ҳамда қарши туришга, уруш қилишга (яъни жиҳод қилишга) тайёр эканликларини англатар эди. Шунинг учун бу уруш байъати дейилган.

5 – Ҳизб ут-Тахрир барпо этишга ҳаракат қилаётган давлат моҳияти:

Юқоридагилардан аён бўладики, Ҳизб ут-Тахрир бугунги кунда улуғ олим шайх Ато ибн Халил Абу Рошта амирлиги остида даъват олиб бораётган ва ўнлаб йиллардан буён барпо этиш учун хормай-толмай фаолият қилаётган Халифалик давлати ўша бузиб кўрсатилмаган ҳақиқий Ислом давлатидир. Бу давлат мўминларни севиш, кофирларга эса душманлик қилиш асосига қурилган давлатдир. Яъни Халифалик давлати Аллоҳ калимасини реал тарзда олий қилади, Исломни ҳақиқий суратда татбиқ этади, исломий юртлардаги Ғарб нуфузига чек қўйиб, душманларнинг Уммат орасида қайтадан ўз нуфузларини ўрнатишларига йўл қўймайди. Ушбу давлат мусулмонлар бирлигини ўзида гавдалантиради, Умматга яхши ғамхўрлик қилиб, уни аввалги олийлик, куч-қудрат мақомига олиб чиқади, куфр ва унинг ёрдамчиларини хор, Ислом ва унинг аҳлини азиз этади, мустамлакачилар тикиштирган ватанпарварлик, миллатчилик тушунчаларига барҳам бериб, мусулмонлар юртлари ўртасига тортишган чегараларни бекор қилади. У дунё юзини бутунлай ўзгартириб юборади, чунки Бирлашган Миллатлар Ташкилоти, Халқаро Валюта Фонди ва бошқа мустамлакачилик ташкилотларига эътибор бериб ҳам ўтирмайди, Араб давлатлари Лигасини тарқатиб юборади, исломий юртлардаги малай режимларни ағдариб ташлайди. Бу давлат «Исроил»ни йўқ қилади, Фаластинни исломий юртларнинг бир қисми сифатида, Исломнинг асл диёри бағрига қайтаради. Халифалик давлати душманлар истамасалар-да, олам географиясини ўзгартириб юборади, бутун

дунё мусулмонлари бошини баланд қилиб, Аллоҳ ва Росули душманлари устидан ғолиб келади, бутун оламга хидоят ва нур улашади, илм-фан, саноат ва кишлоқ хўжалик каби барча соҳада аъло даражада кашфиётлар яратади. Ушбу давлат Уммат таянчи ва халқ базасига эга бўлишда ҳамда бошқарув, куч-қудрат, нуфуз, географик ўрин, армия... ва давлатнинг барча таянчларини қўлга киритишда алоҳида ўз ўрнига эга бўлади.

Мана шу сифатлардан келиб чиқиб, мусулмонлар бугунги кунда исломий юртларда содир бўлаётган ишларни шубҳали ёки бўлинган ташкилот ва ҳаракатларнинг эълон қилаётган нарсалари билан таққослаб кўришлари лозим. Хусусан, Уммат душманларига бепул хизматлар кўрсатишга ихтисослашган ёки халқаро ҳамжамият ва Қўшма Штатлар истақлари доирасидан узоқ ҳолда қадам ташлаётганини вайсаётган ташкилотлар томонидан амалга оширилган ишлар билан таққосламоқлари зарур. Шу нуқтаи назардан келиб чиқиб, бугун мусулмонлар исломий юртлардаги, айниқса, Шом юртидаги позициялари ҳақиқатини, яъни кўзғолоннинг исломийлиги ва Шом кўзғолони Ғарбни қаттиқ безовта қилаётганини ҳамда халқаро ҳамжамиятдан тортиб, барча тил бириктирувчи доираларнинг ҳисобот ва карталарини аралаштириб юборганини англаб етмоқлари лозим. Шунингдек, бугунги кунда Ислом бутун исломий юртларда асосий мотор вазифасини ўтаётганини ҳам тушуниб етиш керак. Шунинг учун бугунги кунда оламда хусусан, Шом юртида бўлаётган ходисалар билан боғлиқ айни тушунчани пайдо қилиш лозим ва бу тушунча Ислом мабдаси билан чамбарчас боғланган ҳолда ҳамда Уммат орасидаги фаоллар билан жонли мулоқот олиб бориш орқали Уммат мажмуасига етиб бормоғи даркор. Чунки ушбу тушунчани пайдо қилиш Умматнинг Халифалик лойиҳасини адо этаётганларни ўз бағрига олишида таяниладиган ва талаб қилинган афкори омманинг вужудга келишига муқаррар хизмат қилади, давлат барпо этишда шаръан вожиб бўлган халқ базасини қўлга киритишга олиб боради. Натижада Халифалик давлати барпо этилган пайтда унинг қамал қилиниши олди олинади, унга қарши кураш ва зарба бериш уринишлари йўққа чиқарилади. Зеро, талаб қилинган сиёсий фаолият мана шудир. Шунингдек, нусрат аҳли нусрат беришга рози бўлган пайтда ҳамда осмонлар ва Ернинг Парвардигорига имон келтирган, сабр қилган, собит турган ва Аллоҳ ризосини излаган мўминлар учун ҳозирлаб қўйган ерда Ислом бошқаруви барпо бўлган пайтда, Ислом душманлари вазиятни ўз фойдалари томонга буриб олишлари жуда қийин,

балки амри маҳол бўлиб қолади. Бу Ислом бошқаруви барпо бўлган жой мўминлар даъватининг марказлашиш нуқтаси бўлади. Кейинчалик ҳам, терроризмга қарши кураш дастаги остида Исломга душманлик қилиб, уруш олиб бораётган халқаро майдондаги таъсир кучига эга давлатларнинг, яъни барча исломий юртларда бевосита ўзи ёки малайлари ёрдамида турли нуфузларини, шу жумладан, ҳарбий нуфузларини сақлаб келаётган Ғарб кучларининг истакларига тамоман қарама-қарши бўлган вазиятни барқарорлаштиришда мана шу марказлашиш нуқтасига таянилади. Ғарб ҳаловатини бузаётган бу вазият битта байроқ остида ва битта Халифалик давлати соясида ушбу Шарқу Ғарбдаги кўҳна буюк Исломий Умматнинг барча куч-қудратини ва потенциалини жамлашда ўз аксини топади. Ушбу Халифалик давлати Ислом рисоласини бутун оламга етказиш вазифасини ўз зиммасига олади. Ҳеч шубҳа йўқки, айти шу нарса Ҳизб ут-Тахрир 1953 йил таъсис этилган кундан бошлаб, то шу соатларга қадар ўз даъватида юксак онг ила қадам босиб келган ва бундан кейин ҳам шундай қадам ташлашда давом этадиган йўлдир. Ҳизбнинг Уммат орасида фикр ва сиёсат соҳасида олиб борган фаолияти орқали рўёбга чиққан энг асосий ютуқ, Ислом Уммати халқлари билан унинг ғарбпараст ҳокимлари ўртасидаги жарликнинг кенгайиши бўлди. Шу даражадаки, исломий юртларда Уммат билан Ғарб ўртасидаги кураш бугун биз гувоҳи бўлаётган кўламга етди. Бу эса Умматнинг Исломга қайтганини, қулликдан тўла озод бўлиш лаҳзалари жуда яқин эканини англатади. Кўзга яққол ташланувчи яна бир натижа шуки, мусулмонлар бошқарув, яъни давлат ва жамият даражасида Исломга қайтмоқда. Бу албатта, мустамлакачи кофир Ғарб ўзи учун реал хавф ўлароқ кўраётган нарсасидир.

Шунинг учун бугун мусулмонлар асло ихтилоф қилмасликлари керак бўлган ҳамда бир лаҳза ҳам хаёлларидан нари қочирмасликлари шарт бўлган нарса шуки, уларнинг юртларида кечаётган кураш ҳазорий ва сиёсий курашдир. Бу кураш аслини олганда Уммат билан америкаликлар, европаликлар ва унинг бошқа мустамлакачи кофир душманлари ўртасидаги курашдир. Бироқ бу ғарблик душманлар айти курашни Умматнинг турли қатламлари ўртасидаги мазҳабпарастлик, тоифачилик ва диний низоларга айлантиришди. Буни Ислом ва мусулмонларга нисбатан чексиз душманликлари сабабли ҳамда исломий юртлар устида ўзаро нуфуз ва манфаат талашишлари доирасида, шунингдек ифлос тил бириктирувлари, фитналари, устамон сиёсий услублари ва режалари ёрдамида амалга оширишди. Улар исломий

юртлардаги ўз ҳукмронликлари ва нуфузларидан фойдаланган ҳолда айни курашни миллатчилик, ватанпарварлик ва партиялар асосидаги курашга айлантиришди. Бу юртлар ичкарасидаги доиралар ўртасида бир-бирлари билан қирпичоқ бўлишга олиб борадиган низоларни келтириб чиқаришди. Буни Умнат бойликлари устидаги ўз ҳукмронликларини сақлаб қолиш мақсадида ҳамда у ерлардаги ўз манфаатлари ва ниятлари тақозосига кўра амалга оширишди. Биз бугун буларни Шом, Ирок, Яман каби, ҳеч бир истисносиз барча исломий юртларда – гарчи баъзи шаклларда бўлса ҳам – гувоҳи бўлиб турибмиз. Буларнинг барчаси Умнатда ҳозир ғоят хавфли шаклда кечмоқда. Шунинг учун ҳам дўстлик фақат Аллоҳ ва Росулига бўладиган ҳамда барча доираларни битта дошқозонда тоблайдиган мабдаий давлатда Исломга қайтишдан ўзгаси фойда бермайди. Зеро, ушбу кўхна Исломий Умнат то мустамлакачилик келиб, бўлиб ташлаш, вайронагарчилик ва фитна пайдо бўлгунига қадар, Исломий давлатда бир неча аср яшаб, буни амалда ҳис қилган.

Хуллас калом, Исломда давлат катта вожиботлардан бўлиб, шаръий ҳукмдир. Шунингдек, уни барпо этиш тариқати ҳам шаръий ҳукмдир. Бугун исломий юртлардаги ҳокимларнинг барчаси, ҳеч бир истисносиз, мустамлакачи Ғарбга малайдир. Барча исломий юртларда биз гувоҳ бўлиб турган ҳукмдорнинг малайлик ҳолати дунёдаги бошқарув моделлари ичида нормал ҳолат эмас. Чунки бу малай ҳукмдор фуқарони ўзининг ғарблик хўжайинлари истагандек бошқармоқда. Бироқ фуқароларига уларни ўзлари истаган (демократия) билан бошқараётганини уқтиряпти. У бу билан жуда катта мунофиқлик ролини ўйнамоқда. Унинг бундай ролини ўз халқининг барча бойликлари ва кадрли нарсаларини мустамлакачиларга тортиқ қилаётган очик душманлик ва дажжоллик, дея баҳоласак тўғри бўлади. Маъқал ибн Ясор رضي الله عنه ривоят қиладики, Росулulloҳ ﷺ бундай дедилар:

«مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ رَعِيَّتَهُ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»

«Аллоҳ Азза ва Жалла бир бандани фуқарога бошқарувчи қилиб қўйган бўлсаю, у бир кун келиб, фуқаросини алдаган ҳолда ўлса, Аллоҳ унга жаннатни харом қилади» (Муттафақун алайҳи).

Юқоридагилардан шу нарса маълум бўляптики, Аллоҳ Таоло Ўз Росулини бутун махлуқотга раҳмат қилиб жўнатиб, у кишига ваҳи нозил қилар экан, хидоят ва нурни ҳам қўшиб нозил қилди. Ваҳи

билан ҳақ йўл залолатдан ажралди, бошқа бир фикрий ва сиёсий тизим келди, ҳаёт ҳақида ҳамда башар оламидаги бошқарув шакли билан боғлиқ бошқача тасаввур келди. Бу эса исломий сиёсий фикр оламидир, бошқарув услуби билан ҳамда инсонлар ишларини Ислому нуқтаи назари орқали бошқариш билан боғлиқ фикрдир. Ҳизб ут-Тахрир олиб келган нарса ҳам айнан мана шудир. Росулulloҳ ﷺ айнан шу нарсани келтирганлар. Бу билан икки бошқарувга чакириш ўртасидаги фарқ яққол аён бўлди: Ё ваҳи олиб келган бошқарув, ёки инсон хоҳишлари асосидаги бошқарув. Ваҳи олиб келган бошқарув – Ислому шариатида Халифалик низомидир (Ислому диёридир), мутлақо бундан бошқаси эмас. Бу шундайлигича қолади. Бунда замон, макон ва ҳолатлар ўзгаришининг эътибори йўқ. Бу дунё-ю у дунё саодати ҳам мана шундадир. Инсон хоҳишлари асосидаги бошқарув эса Аллоҳ нозил қилмаган нарсалар билан бошқарувдир (куфр диёридир). Унинг сурат, шакл ва номлари ўзгарса ҳам, хатто мусулмонлар бугунги кундаги каби яққа шахслар сифатидаги мусулмон ҳолатида қолган бўлсалар ҳам фарқи йўқ, у куфр диёрилигича қолаверади. Инсон хоҳишлари асосидаги бошқарувнинг оқибати бу дунёда молу давлатнинг зое кетиши бўлса, охиратда гуноҳ ва ютқазишдир. Гап шундаки, мусулмонларга халифасиз, яъни уларни бирлаштирувчи ақидаларидан балқиб чиққан сиёсий вужудсиз уч кеча ва кундузни ўтқазишлари шаръан ҳаромдир!! Аллоҳдан нажот ва офият сўраймиз.

Бугун барча куфр кучларининг исломий юртлар устидан илгари кузатилмаган даражада ҳукмронлик қилаётганларини гувоҳи бўлиб турибмиз. Бунга эса мусулмонлар ваҳи олиб келган нарсаларни ўзгартириб, алмаштирганлари ҳамда динларининг юраги бўлган давлат масаласига эътиборсизлик қилиб, Ислому рисоласини шариат кўрсатган тариқат асосида етказишни тарк этганлари сабаб бўлди. Оқибатда, бугун уларни кўпчиликни ташкил этишларига қарамай, мана шундай ёмон аҳволда кўриб турибмиз. Нега ҳам шундай бўлмасин, ахир улар яққа шахслар сифатидагина мусулмончилик қилаётган, бутун жамоат сифатида Ислому татбиқини тарк этган бўлсалар. Бироқ ваҳи олиб келган нарсаларга қайтсаларгина бундай ёмон аҳволдан кутуладилар, инша Аллоҳ улар бунга қайтадилар. Шунинг учун, юкорида баён қилинган Росулulloҳнинг манҳажлари асосида Ислому давлатини ҳозирги вақтда барпо этиш учун бўлган фаолият Аллоҳга энг яқин қилувчи амаллардандир. Чунки Ислому шариатидаги бутун талаблар шу давлатда мужассам. Бу эса Аллоҳ Таолонинг саҳобалар ҳақидаги

қуйидаги каломининг тасдиқидир. Зеро улар бутун оламу барча инсониятга ҳақ байроғи ва Ислом даъватини олиб чиққан давлатни, Мадинаи Мунавварадаги биринчи буюк Ислом давлатини ўз елкаларида кўтарган зотлардир.

﴿وَالسَّبِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَجْرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

«Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар – Аллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар, улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўйди, мана шу буюк бахтдир» [Тавба 100]

Шунинг учун Ҳизб ут-Тахрир ўзининг таъсис этилган кунидан бошлаб то ҳозирга қадар олиб бораётган даъватида набавий сийратдан истинбот қилинган ушбу йўлга қатъий соғлом тушунча билан риоя қилиб келди ва ҳамон риоя қилмоқда. Унинг ушбу тушунчаси шу даражада қатъий соғломки, хоҳ Исломий Уммат ҳаётида давлат бўлиши вожиблиги билан боғлиқ, хоҳ давлатни барпо қилиш тариқат ва кайфияти билан боғлиқ қарашларида бўлсин, унинг айни тушунчасини мутлақо бузиб бўлмайди. Шу боис ҳам, Ҳизб ут-Тахрир – Аллоҳ Таолодан Умматга нусратни унинг кўли билан ато этишини умид қилган ҳолда – воқега Ислом шариатини татбиқ қиладиган ва Исломга асосланган давлатсиз жамиятда Ислом бўлмайди, деган нуқтаи назарда қарайдиган бўлди. Бу билан бугун мусулмонларнинг Исломга қайтишлари ҳеч шубҳасиз, Уммат ақидасига ва ваҳи олиб келган тариқатга асосланган Исломий давлатни барпо этиш билан амалга ошиши маълум бўлади. Чунки буларнинг ҳаммаси – сўзимиз аввалида айтганимиздек – Исломда вожиб бўлган шаръий аҳкомлардир. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

«Айтинг – мана шу Менинг йўлимдир, Мен Аллоҳга даъват қиламан, Мен ва менга эргашган кишилар аниқ ҳужжатга-ишончга эгамиз, Аллоҳни поклайман, (Зеро) мен мушриклардан эмасман» [Юсуф 108] □

ЯХЛИТ «РОШИД ХАЛИФАЛИК»НИ БАРПО ҚИЛИШ НИМАНИ АНГЛАТАДИ

Доктор Ҳозим Бадр – Фаластин

Халифаликнинг мусулмонлар ҳаётида бўлиши вожиблигининг далили тўғрисида мендан бошқалар ҳам айтишган. Чунки бунинг далиллари исломий фикрда собит ва муфассал баён қилинган. Бугун дин ва Халифалик душманларининг қарори уни бузиб кўрсатолмайди. Ёлғиз сиёсий Ислом тузуми бўлган Халифаликни у кулатилгач мустамлакачи кофир рухсати билан исломий олам юртларида тикланган зарар келтирувчи давлатларгина инкор қилади. Яна бу Халифаликни динларини арзон дунё эвазига сотган сарой олимлари инкор қилади. Исломга гинаси бор Ғарбнинг фикрий даргоҳларида тарбия топган илманийлар инкор қилади. Унинг аниқ кўриниб турган қонунийлигини билмайдиганлар инкор қилади. Вожиб бўлган ўзгартириш амалидан ноумид бўлганлар инкор қилади. Даъват билан овуниш мусулмонни азиз қилмайди ва Исломга аввалда бўлган ва яқинда бўладиган шарафини қайтармайди, даъватки Ислом ва Халифалик душманларининг тазйиқи ва таъқибидан узоқ сиёсий саҳнада енгил иштирок этишлигини таъминлайди... Халифаликни қарши фикрлар туфайли тўхтаб қолган ва Аллоҳнинг ушбу қавлига ишониб сабр қилиш ўрнига унга қарши курашишни бошлаб юборган киши инкор қилади:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَآخِشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿٦٠﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسَهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا

رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٦١﴾

«Ундай зотларга айрим кимсалар: «Қурайш одамлари сизларга қарши (саноқсиз лашкар) тўплаган, кўрқингиз!» деганларида бу гап уларнинг имонларини зиёда қилди ва: «Бизга ёлғиз Аллоҳнинг ўзи кифоя. У зот энг яхши ишончли вакилдир!» — дедилар. Бас, у юришдан бирон нохушлик етмай Аллоҳнинг неъмат ва фазли билан қайтдилар. Улар Аллоҳнинг ризолигини истадилар. Аллоҳ эса улуғ фазлу марҳамат соҳибидир»

[Оли Имрон 173-174]

Биз уларга айтамызки, биз Халифаликка чақирамиз ва шу йўлда ҳаракат қиламыз. Чунки Халифалик шаръий ҳукм бўлиб, унга Аллоҳнинг дини ва Ислом ҳукмлари олдидаги масъулиятдан қочган кибр ҳаволи кимсагина қарши чиқади. Биз Халифаликни

хоҳлаймиз, чунки биз саҳобалар, тобеинлар ҳамда Аллоҳнинг дини ва аҳкомларига жонкуяр солиҳ мусулмон уламолар тушунган нарсани тушундик. Чунки уларда инкор қилиб бўлмас тарихий шаръий ҳақиқат бор. Улар бугунги кунда баъзи карнайчилар мусулмон юртларидаги расмий сиёсат ва фикрлаш тизимида ҳукмронлик қилаётган Ғарбдаги сиёсий ва фикрий доираларни рози қилиш учун Халифаликни ботил, ёлғон, тўқима нарса деб тасаввур қилишганидек ширин хаёллар ва кўркув остида яшамадилар. Биз бу карнайчиларга айтамикки Роббингизга сўз ва амалда содиқ бўлинг шунда Халифаликни Исломда намоз, закот ва бошқа фарзлар қаторида топасиз. (Мажбурлаб йўқотилган) Халифалик бугунги кунда Умматнинг тақдирий масаласи бўлиб қолди. Усиз на Ислом, на дин, на азизлик бор. Уни барпо қилишдан мақсад тавҳид, Аллоҳга ибодат қилиш, Аллоҳга мутлақ таслим бўлиш, шариатида амал қилиш, одамларни Ислом йўлига қайтариш ва дунёни Ислом салтанатига бўйсундуриш каби тушунчаларни рўёбга чиқаришдир. Шунинг учун биз Халифаликка даъват қилиш ва унга ҳаракат қилишда қаттиқ турамик ва унга жиддий ҳаракат қилишни озиқ тишларимиз билан тишлаш вожиб бўлган шаръий амал деб биламик.

Афсуски мусулмонлар ичида шундай кишилар борки улар нафақат Халифаликка тўсқинлик қилади ва ундан ўзини олиб қочади балки унга ҳаракат қилаётганлардан уни ташлашларини ва у ёки бу ердаги сиёсий ватанпарварлик амали деб номланаётган нарсага қўшилишларини талаб қилади. Улар Халифаликни душманлар йўл қўймайдиган ушалмас орзу деб билишади. Халифаликка ҳаракат қилиш вожиблигидан шубҳаланаётганлар ичида шундайлари ҳам борки, улар Халифаликка ҳаракат қилаётганларни қотиб қолган, реалист бўлмаган ҳамда у ёки бу юртдаги сиёсий фаолият тизимидаги сиёсий ҳаётга шўнғишдан ўзини олиб қочган деб айблайди. Биз уларга айтамикки, биз Халифаликнинг фарзлиги, вожиблиги, қонунийлиги ва мусулмонлар ҳаётида кераклигига қатъий ишонганимиз учун унга ҳаракат қилиямик. Биз букилмас қарор ва фаолият билан мусулмонлар ичида ва уларнинг сиёсий доираларида фаолият қиламик. Лекин мунофиқ ва тилёғлама режимлар бошқаруви ва васийлиги остидаги сиёсий ватанпарварлик фаолиятлари таъсири остига тушиб қолишдан йироқмик. Қолаверса биз уларнинг вужудини парчалаб ташлашликка ҳаракат қиламик. Биз мафкурамик фойдасига одамлар орасида муҳим муваффақиятларни рўёбга чиқарамик. Лекин биз сизлардан сўраймикки сизларнинг

сиёсий амалларингиз Халифалик қулатилгандан бери Аллоҳнинг динига бирор яхшилик олиб келдимиз?! Сизларнинг хоҳ яхши, хоҳ ёмон ниятда бўлсин қилаётган амалларингиз мусулмонларнинг қабих воқесидан кичкина бўлса ҳам бирор нарсани ўзгартирдимиз ёки бизни янада тубанлаштириб юбордимиз?! Амалларингиз на Исломни пайдо қилди ва на мункарни йўқотди. Сизларнинг амалларингиз ва сиёсий лойиҳаларингиз орқали мусулмонлар ўнлаб йиллардан бери уларнинг ҳукми остида азоб чекаётган рувайбиза тоғут ҳокимлардан халос бўлишини кутса бўладими? Золим режимларда иштирок этишингиз Исломнинг бир қисмини қайтара олдимиз? Мусулмон юртларидаги илмоний ватанпарварлик ҳаракатлари Халифалик қулатилгандан кейин Исломий Умматга яхшилик олиб келдимиз ёки улар яхлит Уммат вужудини бўлиниш, парчаланиш, мустамлакачи кофирга эргашиш ва Сайкс-Пико чегараларини қабул қилиш фойдасига қулатиш учун эштак вазифасини бажардимиз? Мусулмон юртларидаги ўзини «Ватан озодлиги ҳаракатлари» деб номлаётган кишилар нима қилди. Улар мусулмонларнинг ҳақиқий яхлитлигини парчалаш, уларнинг юртларини мустамлакачиларга сиёсий ва иқтисодий жиҳатдан ҳукмронлик қилишлари, бойликларини талон-тарож қилишлари, аҳолисини қатл қилишлари, мусулмонларни таъқиб қилишлари учун бўйсундириб беришидан бошқа ҳеч нарса қилмади. Халифаликка ҳаракат қилаётганлар шулардан кейин шаръий амалларини ташлаб мана шу ҳаракатлар қарвонига қўшиладими, уларнинг сиёсий амалларида қатнашадими, ҳамда кулашга яқин қолган золим режимларини сақлаш мақсадида у ва бу ердаги ватанпарварлик саҳналарида улар билан иштирок этадимиз, оқил одам буни қабул қиладими?

Бугунги воқе биз чақираётган ва юраётган нарсани тасдиқлаб турибди. Бугунги кунда барча мусулмон юртларидаги сиёсий майдонда биз гувоҳи бўлиб турган ишлар, яъни Халифаликка ҳаракат қилиш ўрнига қилинаётган ишлар, динни Уммат ҳаётига қайтаролмайди. Шунинг учун яна бир марта таъкидлаб сўраймизки Халифалик қулатилгандан бери унга ҳаракат қилмаганлар нима берди? Албатта ҳеч нарса бермади, балки зулм устига зулмни, хорлик устига хорликни зиёда қилди. Яхлитлигимизни янада парчалади, бойликларимизни исроф қилди, ўзимизни душманларимизга топширди ва биз бошқа Умматлар қуйруғига айланиб қолдик. Ақлли одам мусулмонлар бугунги кунда бошдан кечираётган қоқоқлик, заифлик, сарсон-саргардонлик, бўлиниш каби иллатларнинг сабаби мусулмонларнинг ҳокимлари Ғарбдаги

хўжайинларининг буйруғи билан юргизаётган сиёсий ватанпарварлик амали эканини инкор қиладими? Биз Халифаликка ҳаракат қилмаслик туфайли ҳар куни зарар кўряпмиз... Мусулмонлар жамоасини мустақиллик номи остида бўлиниб кетишидан зарар кўряпмиз. Ҳуқуқларимиз ва сиёсий иродамизни қўлдан бой беряпмиз. Душманларимиз қалбига кўрқув солишни қўлдан бой беряпмиз. Буни Пайғамбаримиз ﷺни ушбу ҳадислари тасдиқлайди:

﴿وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ قُلُوبِ أَعدَائِكُمُ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ﴾

«Аллоҳ душманларингиз қалбидан сизлардан бўлган кўрқувни олиб қўяди». Аҳмад ва Абу Довуд ривояти. Биз яхлитлигимиз ва давлатимиз йўқлиги туфайли киёмат кунда одамларга биз тўғри динни етказдик деб гувоҳлик беришдек шарафимизни бой бердик.

Биз Халифаликка чақирар ва ҳаракат қилар эканмиз мусулмон юртларидаги бошқарув тизимидаги барча сиёсий ҳамда фикрий йўлларни камраб олган мустамлакачи Ғарб мусулмонларга ҳақиқий Халифалик қайтса нима бўлишидан хабардор эканини тушуниб турибмиз. Шунинг учун у Халифалик сиёсий низом сифатида қайтмаслигини хоҳляпти ва унга қарши урушиш ҳамда унга ҳаракат қилишларидан тийилишлари учун мусулмонлар зехнида уни бузиб кўрсатишга тинмай ҳаракат қиляпти. Ғарб Халифаликдан ташқари Исломдаги барча нарсани қабул қилишга тайёр. Чунки Халифалик Ғарбнинг сохта бузуқ ҳазорати учун ҳақиқий таҳдиддир. Бугунги кунда Ғарб етакчилиги ҳамда фикрий ва сиёсий доиралари Ислом, Халифалик, Қуръон ва Пайғамбарни тинмай қоралашларининг сабаби мусулмонлар ва барча инсонларни Аллоҳнинг динидан, Росулulloҳ ﷺга эргашишдан ва Халифалик давлатини қуришдан тўсиш учун бўляпти. Бу Исломга қарши янги тусдаги шафқатсиз уруш бўлиб, у йўлидаги ҳар қанча оломон, вақт ва пулни аямайди ва турли йўллар билан амалга оширилади. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُحْتَضِرُونَ﴾

«Албатта, кофир бўлган кимсалар мол-дунёларини Аллоҳнинг йўлидан тўсиш учун ишлатурлар. Бас, уни сарфлайдилар-у, сўнгра ўша (моллари) ўзларига ҳасрат бўлур, сўнгра маглуб бўлурлар. Кофир бўлган кимсалар жаҳаннамга тўпланурлар»

[Анфол 36]

Ғарб Исломни дунёга ёйилиб, Ғарб ҳовлиси ичида кучаяётганини кўриб тургани учун мана шу қутурган урушни, Аллоҳнинг дини, Халифалик ва Ислом дини рамзлари ҳақидаги тухматларни қияпти. Кўриниб турибдики улар жонсиз нарсага эмас, балки қўзғала бошлаган баҳайбат махлукқа қарши чиқишяпти. Уларнинг бир хил суратда ўсиб бораётган ҳужуми Ислом ҳали тириклиги ва у кириб келаётганини сезишаётгани, ҳамда уларнинг ҳазоратлари ва вужудига хавф туғдираётганига қаноат ҳосил қилишганига далилдир. Уларнинг етакчи ва муфаккирлари Ислом ва Халифалик қайтишидан, ҳамда улардан икки баробар қилиб ўч олишидан кўрқиб бераётган баёнотларининг саноғи йўқ. Демак Халифалик улар учун вақт масаласи бўлиб турибди ва у ўзини мусулмон деб ўйлаб, дин душманларининг вакили сифатида айримлар жар солаётганидек ширин хаёл эмас. Америкада 2011 йил республикачилар томонидан номзод бўлган Патрик Бьюкенен айтади: «Сиёсий Ислом остонада турибди, у мусулмон юртларда миллатпарастлик, ватанпарварлик ва социализм тушунчаларидан хатлаб ўтиб, энди капитализм зинапоясида турибди, яқинда уни ҳам ағдариб юборади». Британиянинг собиқ бош вазири Тони Блэйрнинг BBC радиосига берган интервьюсини Лондонда араб тилида чиқадиган журнал 2014 йил 23 апрелда нашрдан чиқарди. Унда собиқ бош вазир айтади: «Мен ғарблик етакчиларни Россия билан Украина борасидаги келишмовчиликларига чек қўйишга ва радикал Исломнинг хатарига қарши бирикишларига чақираман». Бош вазир яна бу таҳдид ҳақида бундай деди: «жамиятлар, ҳатто давлатлар барқарорлигига путур етказди ва шундай оғир пайтда тинч тотув яшашни издан чиқаради». 2005 йил 16 июлда Британиянинг ишчилар партияси конференциясида шундай деган эди: «Биз (Исроил) давлатини йўқ қилишга, Ғарбни исломий оламдан чиқариб юборишга ва Исломий Умматнинг барчасига Халифаликни барпо қилиш орқали исломий оламда шариат билан ҳукм қиладиган яхлит Исломий давлатни барпо қилишга ҳаракат қилаётган ҳаракатга юзланяпмиз». Ўрта Шарқ журнали 2012 йил 1 ноябрда Хиллари Клинтоннинг Загребда матбуот анжуманида берган ушбу баёнотини нашр қилди: «Бу ерда Сурияга кетаётган, золим режимга қарши бўлаётган ва қўзғолонни ўз фойдасига буришга ҳаракат қиладиган экстремистлар ҳақида хавотирли маълумотлар бор». Рейтер ахборот агентлиги Хиллари Клинтоннинг ушбу сўзларини келтиради: «Келгуси ҳафтада Сурия муҳолифати билан бўладиган музокараларда коалиция сафи кенгайиши кутилмоқда ва бу коалиция Сурия қўзғолонини ўғирлаб

олиш учун экстремистлар сарфлаётган ҳаракатларга қарши курашиши керак». Клинтон экстремистлар деганда Сурияда Халифаликни қайтаришга ҳаракат қилаётганларни айтяпти. Россия ташқи ишлар вазири Сергей Лавров 2013 йил 18 декабрда Женевада ўтказилган конференция сўнггида ўтказилган матбуот анжуманида: «Сурияда Исломиё Халифаликни барпо қилишга ҳаракат қилаётган экстремист жамоалар бор» деб огоҳлантирган.

Мусулмонлар бугунги кунда Исломини маҳкам тутиши билан Ғарбу Шарқдаги дин душманларини ваҳимага солиб қўйишди. Чунки душманларимиз Ислом туфайли, ҳамда йўқотилган давлат шарафини қайтариш туфайли ҳаракатга тушганимизни кўриб турибди. Ғарб бизни Исломга ҳаракат қилишдан кўрқитиш, ундан нафратлантириш учун, ҳамда бизни одобли (мўътадил) бўлишга ўргатиш учун, Ғарбнинг бадбўй кийматлари ва фикрларини оладиган, унинг ҳазорати ва борлиғига путур етказадиган Ислом фикрини ташлайдиган мусулмон бўлишимиз учун бизга хужум қиляпти. Ғарб мусулмонларни Исломсиз, давлатсиз ва ўзига хос шахсиятсиз яшашни қабул қилишини, зараркунанда давлатлар соясида яшашга рози бўлишини хоҳлайди. Мусулмонлар қашшоқ ва бечора бўлишини, юртлари парчаланишини ва бойликлари жиноятчи капиталистик Ғарб фойдасига талон тарож бўлишини хоҳлайди. Мусулмон ҳокимлар Ғарб етакчиларининг думини ушлаб олиб, бизни ўз юртимизда таъқиб қилишяпти. Биз эса оқ байроқ кўтариб, сукут сақлашимиз, подшоҳларимиз динига қарши чиқмаслигимиз ва уларга қарши қўзғолон қилмаслигимиз керак. Мана улар Ғарбдаги мусулмонлардан кўрқувга тушиб қолишди. Шунинг учун Ғарбдаги мусулмонлар уларнинг бузуқ жамиятига қоришиб кетишга рози бўлишлари учун терроризм ва экстремизмга қарши кураш баҳонасида қувгин қилиб уларга босим ўтказишмоқда. Дин душманлари Исломни ҳар қандай тўсиқни парчалаб юбораётгани ва уларнинг юртларида туриб қалбларни эгаллаб олаётганини кўриб туришибди.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

«Улар Аллоҳнинг нуруни (Исломни) оғизлари (беҳуда гаплари) билан ўчирмоқчи бўлурлар. Аллоҳ эса, гарчи кофирлар истамасалар-да, Ўз нуруни тўла ёйғувчидир» [Соф 8]

Демократик капиталистик Ғарбнинг инсониятга берадиган киймат, тушунча ва фикрлари йўқ. У оламга эркинлик ва бебошлик фикрлари, монополистик иқтисод фикрлари, оилавий ажрашиш, жиноят, наркотика, маст қилувчи ичимликлар ва

мустамлака каби иллатлардан бошқа ҳеч нарса бера олмайди. Ислом ва унинг яқинда тикланажак Халифалиги Ғарб ҳазоратининг сохталигини ва жамиятининг айбу нуқсонларини фош қилади. Шунинг учун улар Исломни ёмон кўрадилар, унга ҳийла қиладилар ва ҳаёт майдонида кўринишига қарши курашадилар. Биз сўраймизки нима учун Ғарбдаги минглаб одамлар ҳар йили динлари ва демократияларини ташлаб Аллоҳнинг динини қабул қилишяпти? Шубҳасизки биз Ислом нури ва ҳазорати билан Ғарбнинг бузуқ сохта ҳазорати ўртасидаги ҳазорий кураш қаршисида яшаяпмиз. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبِ هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ
وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ﴾

«(Эй Муҳаммад), айтинг: Эй аҳли китоб, сизлар бизни Аллоҳга, бизга нозил қилинган Китоб (Қуръон)га ва илгари нозил қилинган китобларга имон келтирганимиз, сизларнинг кўпчилигингиз эса итоатсиз бўлганингиз сабаблигина ёмон кўрасизлар» [Моида 59]

Лекин аламли нарса шуки аксар мусулмонлар Ғарбнинг салибчилик миссиясини тушунмаяптилар. Бу миссияга кўра биз Ислом ва Халифалик сари ҳаракат қилмаслигимиз, Аллоҳнинг шариати билан ҳукм қилиш ширин ҳаёл, экстремизм ва терроризм бўлганлиги учун унга чақирмаслигимиз ва яхлит Исломий давлатда бирикишга ҳаракат қилмаслигимиз керак. 2015 йил 17 ва 19чи февраль кунлари Вашингтонда 60та давлат иштирокида бўлиб ўтган экстремизмга қарши курашиш ҳақидаги конференцияда Америка президенти Барак Обама «Экстремизмнинг ёлғон ваъдалари»га ва «Экстремизмнинг ёвуз мафкура сига» қарши курашишга чақирди. Обама ёлғон ваъда деганда Росулulloҳ ﷺнинг Халифалик қайта тикланиши ҳақидаги ваъдасини, ёвуз мафкура деганда эса Халифалик ва у учун сиёсий фаолият қилиш тушунчасини назарда тутди. Ҳа, Халифалик оламдаги энг катта давлат етакчисини тинчини бузди. Шундай экан Ғарб етакчиларининг эътибор марказида турган ва уларни саросимага солаётган Халифалик ҳақиқатми ё ҳаёлми?!

Мусулмонлар ҳақиқий ва асосий муаммоси нимада эканини ва унинг ҳажми ва йўналиши қандайлигини қачон тушунадилар? Уларнинг муаммоси Исломни бутун оламга яхшилик таратадиган давлатда бошқарувга олиб келиш учун ҳаракат қилиш эканини қачон тушунадилар? Дин душманларининг муаммоси Исломни йўқ

қилиш ҳамда инсониятни капитализмдан халос этиш учун ҳаёт, сиёсат ва жамият ишларида Ислом фаол бўлишини олдини олиш эканини қачон биладилар? Оддий қилиб айтганда Ғарб Исломнинг бошқарувга қайтишини истамайди. Чунки ёлғиз Исломгина уларнинг ҳазоратига аниқ хатар туғдиради ҳамда бизнинг юртлардаги бойликларга чўзилган унинг кўлини кесади. Мусулмонлар бунини қачон тушуниб етадилар? Ғарб мусулмонларни яхлит Халифалик давлатида бирлашишларидан бошқа барча нарсани қабул қилишга тайёрлигини қачон тушунадилар? Ғарб биздаги ва ўзларидаги раъйи омни чалкаштираётгани, ҳамда мусулмонларга қарши урушни террорга қарши уруш деб чалғитаётганини, ҳамда бу очик ёлғонлигини қачон тушунадилар? Америка, Франция, Британия, Россия каби Ғарб давлатларининг ўзи халқаро терроризмнинг пайдо қилувчи ўчоғи эканини, ҳамда демократия номи остида олам бўйлаб, хусусан мусулмон юртларда энг хунук жиноятларни қилаётганини англаб етадилар?

Юқоридагиларни тушуниб англаб олган эканмиз дин душманларининг ҳужумини ягона ва асосий муаммога қайтиш билан, яъни Исломга қаср бини қилишга ҳаракат қилиш билангина қайтара олишимизни тушунмоғимиз керак. Шундай қасрки у душманлар олдида бизни мартабамизни кўтариб эъозлайди, ҳамда парчаланган ва босиб олинган юртларимиздаги Ғарб ҳукмронлигини тўхтатади. У Рошид Халифалик давлати бўлиб бошқарув, адолат ва раҳмдилликнинг раббоний намунасини олиб келади. У туфайли нафақат мусулмонлар, балки бошқа халқлар ҳам саодатга эришади. Наҳотки мусулмонлар бугун содир бўлаётган нарсалар у йўқлиги туфайли бўлаётганини сезмаётган бўлсалар? Наҳотки Бирмадаги бутпараст қоҳинлар мусулмонларни қатл қилиб ёқиб юбораётганини ва бу нарса жиноятчи демократик Ғарб ижозати билан бўлаётганини кўрмаётган бўлсалар? Наҳотки Хитой ғарбида минглаб уйғур мусулмонлари азобланаётгани ва демократик Ғарб эса ҳануз қабрдаги маййитлардек жимлигини кўрмаяптилар? Наҳотки Шомда мусулмонлар ўтда ёнаётганини, ҳамда у ерда Ғарб малайини қулатиб Аллоҳни ҳукмини ўрнатишни хоҳлаганимиз учун Ғарбнинг солибчилик ҳужумлари остида қолаётганимизни кўрмаяптилар? Наҳотки Ғазодаги вайронагарчиликларни ҳамда Бағдод, Қобул, Санъо, Бенғози ва Қоҳира баҳорида мусулмонлар қатл қилинганини кўрмадилар? Бугун Ғарб ҳамда, мусулмон юртлардаги режимлар кўрсатмаси билан дунё Исломга нисбатан нафратга тўлди. Шунинг учун мусулмонларни жамойи қатл қилиш оддий ишга айланган,

Ислоннинг муқаддас нарсаларини ёмонлаш тинмай такрорланмоқда. Мусулмонлар Исломи туфайли таъқибга учраши оддий ҳол бўлиб қолган. Шундай экан бу ишларни Халифаликдан бошқа нима ҳам тўхтата олади? Йўқотган ҳайбатимиз ва тортиб олинган салтанатимизни Халифаликдан бошқа нарса қайтариб берадими? Усморий халифалардан – ундан нафратланишимиз ва унга ҳаракат қилмаслигимиз учун унинг сурати бизга бузиб кўрсатилган – бўлмиш буюк кўмондон Султон Абдулҳамид 1893 йили нима қилганини биласизми? Халифа Францияда бир спектакль қўйилиши ва унда Пайғамбаримиз ﷺ қораланиши ҳақида эшитиб қолади ва зудлик билан Францияга мактуб йўллади. Мактубда бугунги мусулмон ҳокимлар қилаётганидек ялтоқланмайди балки Францияга бу спектаклни намойиш қилмаслиги ҳақида буйруқ қилади. Шундан сўнг Франция нима қилди? Бугунги кунда бўлаётганидек бизга одоб бериб қўйиш учун армиясини юбордими ёки бугунги кунда бўлаётганидек ҳовлимизда туриб бизга зарба бериш учун Британия, Россия ва Америка билан иттифоқ туздими? Йўқ Франция ундай қилмади балки Султонимиз буйруғига итоат қилиб мактуб йўллади. Мактубда у шундай деди: «Биз шу нарсага аниқ ишонамизки Султоннинг буйруғига нисбатан тутган позициямиз ўртамаздаги алоқаларни мустаҳкамлайди». Офарин сизга эй мусулмонлар Халифаси... Келинг ва бугунги кундаги малай мусулмон ҳокимларни Ислонга қарши Ғарбга қандай ялтоқланаётганини кўриб қўйинг.

Бу тарихий мисол бугунги кунда мусулмонларнинг халифаси бўлиши нимани англатишини тушунтиришимизга кифоя қилади. Шунинг учун кофир Ғарб ва унинг мусулмон юртларидаги бузук сиёсий доиралари ва режимлари Халифаликка қарши курашяптилар, уни бузиб кўрсатяптилар ва у уларнинг кун тартибдаги биринчи масалага айланган. Улар бу ишларни куйидаги воситалар орқали амалга оширмоқда:

Биринчи: Мусулмонлар Халифаликдан, у учун ҳаракат қилишдан нафратланишлари учун Халифаликнинг тарихи ва халифалар суратини бузиб кўрсатиш.

Иккинчи: Ўтмишдаги Халифаликни ҳокимлар дин номи билан ҳукм юритадиган коҳинлик давлати деб кўрсатиш. Лекин бу ҳар қандай инсофли киши шаръий ва тарихий жиҳатдан ишонмайдиган бўҳтондир.

Учинчи: Ўтмишдаги Халифаликлардаги сиёсий табақалар ўртасидаги сиёсий келишмовчиликларни Халифаликнинг

фасодлигига ва қайта тиклаш учун яроқсизлигига далил қилиб Халифаликка ҳужум қилиш. Улар бу даъволари билан ёлғон гапиряпти ва адаштиряпти. Мусулмонлар Исломдаги шаръий сиёсий ихтилофнинг маъноси, унинг қоидалари ва чегараларини билиш учун Халифаликларининг тарихини ўрганишлари керак. Халифаликнинг бу жиҳатини бузиб кўрсатаётганлар инсофли бўлишлари, икки хил ўлчов билан ўлчамасликлари керак. Улар демократик Ғарбда бугунги кунда сиёсий партиялар ўртасида авжига чиққан сиёсий келишмовчиликларга қарасалар саҳиҳ Ислом низоми билан Ғарбнинг бузук демократияси ўртасида фарқ борлигини кўради.

Тўртинчи: Халифалик бошида рошид Халифалик бўлган, кейин таназзулга юз тутган деган фикрга диққатни жамлаш ва бу бугунги кунда унинг яроқсизлигига далилдир деб даъво қилиш катта адаштиришдир. Чунки Халифалик аввалда ҳам охирда ҳам башарий давлатдир. Агар унинг сиёсатчилари ишларни чиройли суратда бажарса, тўғри йўлдан оғмаса ва одамлар ҳамда сиёсий ҳаракатлар томонидан муҳосаба қилинса мақоми кўтарилади ва Аллоҳ улардан рози бўлади. Аммо унинг сиёсий етакчилари ишларни хунук тарзда бажаришса Исломни ёмон татбиқ қилишса ва муҳосаба қилинмаса талаб қилинган рошидлик мақомидан тушади. Лекин ҳаётнинг барча соҳаларида Исломни татбиқ қилаётган давлат бўлиб қолаверади. Аммо уларга ушбу давлатдаги юксалиш ва тубанлашиш, унга ва унинг қайта тикланишига қарши далил қилишда қўл келаяпти. Бу нарса чигаллаштириш ва сохталаштиришнинг айнан ўзи бўлиб қоляпти. Росул ﷺ Халифаликнинг босқичлари ва ҳолатлари ҳақида айтиб, рошид Халифалик бўлиб қайта тикланиши ҳақида таъкид билан гапирган: «تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَيَّ مِنْهَا جِئْتِكُمْ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِيًا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَيَّ مِنْهَا جِئْتِكُمْ. ثُمَّ سَكَتَ.»

«Сизларнинг орангизда Аллоҳ хоҳлаганича пайғамбарлик давом этади. Сўнг Аллоҳ хоҳлаган пайтда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожии асосида Халифалик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганича давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг раиятига зулм ва адолатсизликлар етадиган

подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожидан асосида Халифалик бўлади. Кейин Пайғамбар ﷺ сукутга чўмдилар». Ахир Росул ﷺ хабар берганларидек Халифалик Пайғамбарлик минҳожидан асосида қайта тикланиши бизни хурсанд қилмайди? Ёки дин душманларидан қўрқиб ва раҳм қилишларига умид қилиб унга қарши ҳужум қиламизми?! Биз бугун Росул ﷺ сўнгида сукут қилган «Пайғамбарлик минҳожидан асосида бўладиган Халифаликни хоҳлаймиз. Халифалик қулаган бўлса, унинг сабаби мусулмонларнинг эътиборсизлиги, уни озик тишлари билан тишламагани ва тўғри йўлда юрмаганидандир. Халифалик ишларимизни тўғриламаганимизгача қайта тикланмайди, шундагина Аллоҳ у билан бизни мукофотлайди. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَالْوَأَسْتَفْنُمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لِأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾

«Албатта, агар улар (Тўғри) йўлда устивор турганларида, албатта мўл ёмғир билан сугорган бўлур эдик (яъни уларга мўл-кўл ризқ ато этган бўлур эдик)» [Жин 16]

Бешинчи: Ўтмишда бошқа давлатларнинг ҳавасини уйғотган Халифаликнинг давлатлар орасида тутган ўрни, жасоратлари ва оламни қандай етаклаганини ҳамда оламга раҳмат бўлганини, фикр, сиёсат, қонунчилик, етакчилик ва илмда биринчи ўринда турганини қасддан яшириш. Бугун Халифалик йўқлиги туфайли ҳаётнинг барча соҳаларида ортда қолдик. У бугун қайта тикланса, тарихда бўлган нарса Аллоҳнинг изни билан яна қайта бўлади. Чунки Ислом мабдаси ягона бўлиб, унинг таъсири ҳам ягонадир, у ўзгармайди, ўтмишда қандай бўлса ҳозир ҳам шундай бўлади.

Олтинчи: Мусулмон юртлардаги режимлар кофир Ғарб буйруғи билан Азҳар ва исломий конференция ташкилоти каби шаръий идораларга Халифаликка қарши курашиши ва уни рад қилиши тўғрисида буйруқ беради. Ахборот воситаларига одамлар адашиб, ундан чалғишлари учун унга қарши жар солишлари ва уни бузиб кўрсатишлари учун руҳсат беради. Мисрда Сисий ҳокимиятга келишидан ҳеч қанча ўтмай «диний хитобни янгилаш» номи остида ўтказилган анжуман ва симпозиумлар Исломдаги асосларга, шу жумладан Халифаликка қарши урушдаги режалаштирилган амалларга ёрқин мисолдир. Лекин Халифаликнинг ҳукми, қонунийлиги ва муқаррарлиги

мусулмонлар ҳаётида собитдир. Уни сарой уламолари, Ғарбнинг тубан фикридан таъсирланган илманийлар ва ҳар хил шовшувларни кўтараётган ахборот жарчилари инкор қила олмайди. Бугун Исломи фикҳи, шу жумладан Халифалик фикҳи китоб дўконлари расталарида кўринмайдиган, мўтабар сиёсий шаръий илм китобларидан ва тоғутларнинг қамокхоналарида ётган илмига амал қилувчи раббоний уламолардан олинади.

Еттинчи: Мусулмонлар бир-бирига ҳужум қилиб, бирлик ва Халифалик ҳақида фикрламасликлари учун уларнинг ўртасида қабилавий, мазҳаблараро ва ирқий келишмовчиликларни алангалатиш. Бу (шиа) Эрон етакчиларига Америка топширган ишдир. Афсуски, Ироқ, Сурия, Яман ва бошқа ердаги шиалар бундан яхшигина таъсирланган. Миср, Марокаш, Иордания ва Саудияда эса (сунний) шаръий фикрий доиралар уларга қарши чиқа бошлади. Бу жуда хатарли услуб бўлиб, Аллоҳ уларга битта исмни, яъни мусулмон деган номни танлаганини билмаган мусулмонларга бу салбий таъсир кўрсатади. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ﴾

«(Аллоҳнинг) Ўзи сизларни илгари (зи муқаддас китобларида) ҳам мана шу (Қуръонда) ҳам мусулмонлар деб атади» [Ҳаж 78]

Шиа ва суннийга ажратиш фақат Америкага хизмат қилади.

Саккизинчи: Мусулмонларга мусибат ва балолар ёғдиришини кўришлари учун сохта халифаликларни пайдо қилиш. Шунда мусулмонлар: (Сизлар чақираётган Халифалик шу бўлса уни бизга кераги йўқ) деб, ундан юз ўгиришади. Кофир Ғарб Суриядаги мусулмонлар Башар Асаднинг ўрнига бошқа малайни алмаштиришга рози бўлмаганлари ва шунча вайронагарчиликдан кейин ҳам Халифаликка бўлган даъватларида қаттиқ турганларини кўргандан кейин шу воситани қўллади. Бу билан мусулмонларни ундан чалғитишни хоҳлади. Бу услуб Исломи ва Халифалик душманлари банкрот бўлгани ҳамда Халифалик яқинлашаётганидан ваҳимага тушиб қолганига далилдир. Лекин сеҳр Аллоҳнинг изни билан сеҳргарнинг ўзига ағдарилади. Ҳақиқий Халифаликка ҳаракат қилаётганлар эса унинг шаръий моҳияти ва асосларини баён қилишда давом этадилар. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾

«Албатта сизлар унинг хабарни (озгина) вақтдан сўнг билиб олуришлар» [Сод 88]

Бу услуб Исломга қарши урушда салибчи Ғарбнинг энг хатарли найзаси бўлса керак. Бу икки ишдан дарак бермоқда: Ислом ва Халифалик душманларининг адаштириш ва чалғитиш воситалари тугагани, ҳамда биз билан Ғарб ўртасидаги уруш авжига мингани. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

«Аллоҳ Ўз ишида ғолибдир, лекин одамларнинг кўплари (буни) билмайдилар» [Юсуф 21]

Мусулмонлар буларнинг барчасига қарамай саҳиҳ исломий манҳажни янгидан барпо қилишга ва Халифалик давлатида исломий ҳаётларини янгидан бошлашга, ҳамда даъватни янгидан оламга олиб чиқишга қодирдилар. Қуйидагилар сўзимизнинг далилидир:

1 – Мусулмонлар мустамлакачи кофирга малай ва унинг ортидан қувиган режимларнинг бирортасини ўзига дўст деб билмайди. Ҳокимлар бир водийда бўлса одамлар бошқасида.

2 – Бизга татбиқ қилинган барча режимлар, яъни миллий, социалистик, баасчи, қироллик, жумҳурият ва илмоний режимлар муваффақиятсизликка учради. Мусулмонлар қутулиш фақат исломий низом ва Халифаликда эканини тушундилар.

3 – Мусулмонлар Халифаликка ҳаракат қияптилар, уларни ҳеч нарса тўхтата олмайди, фақат мустамлакачи кофир руҳсати билан режимлар тўғаноқ бўлиши мумкин.

4 – Мусулмонлар кўзғолонларини ўғирлаб олишига қарамай аксар жойларда ҳокимларига қарши чиқишди. Бу улардан кўрқишмаётганини, аҳволларини ўзгартириш вожиблигига амин бўлганларини ва динлари йўлида қурбон бўлишга тайёр эканликларини кўрсатиб турибди. Бу нарса кўп муносабатларда аниқ кўриндики, у мусулмонларнинг ҳақиқий ўзгартириш пайдо қилишга қодирлигидан дарак бермоқда.

5 – Уммат ичида Ҳизб ут-Таҳрирдек саҳиҳ ва шаръий ўзгартириш амалига етакчилик қиладиган, ҳамда мусулмонларга насиҳат қиладиган ва уларни озодлик сари онг билан етаклайдиган мабдаий партиялар бор.

Яхлит ва рошид Халифаликни барпо қилиш Исломий Умматга янгидан ҳаёт беришини, Умматдаги сохта сиёсий вужудлар битта катта вужудда ва битта халифа ҳукми остида эриб кетишини англатади. Собиқ режимга амал қилиш тўхтатилиб, Аллоҳнинг китоби ва Росулининг суннатидан олинган исломий дастурни қабул қилишни англатади. Ғарб давлатлари хусусан Америка,

Британия, Франция ва Россия нуфуздан қутулиш ва улар билан тузилган иттифоқлар, хусусан ҳарбий иттифоқларни бекор қилишни ҳамда собиқ сиёсий доираларни четлатишни англатади.

Уларнинг таъсирини ўтказмасликни ҳамда Ислом асосида бўлмайдиган сиёсий амални тўхтатишни англатади. Бугунги кунда Ғарб фойдаланаётган ва талон-тарож қилинган бойликлардан мусулмонлар қайта фойдаланишини англатади. Давлат ишларини оёққа турғазига асосланган идора ва доираларни пайдо қилиш, ҳамда одамлар манфаатини чиройли ва олий даражада бажаришни англатади. Бирорта ажнабий валютанинг таъсири бўлмаган алоҳида пул бирлигини чиқаришни ва БМТ, Халқаро суд, Халқаро Валюта Фонди, Халқаро Банк ва Араб лигаси каби исломий асосга асосланмаган ташкилотлар билан алоқани узишни англатади. Исломий оламдаги давлатларни битта юртдаги давлатлар, улар билан бўладиган алоқалар ташқи алоқаларга кирмайди, Халифаликнинг чегаралари эълон қилинишидан олдин ва Ислом рисолатини даъват ва жиҳод билан оламга олиб чиқиши белгиланишидан олдин уларни битта давлатда бириктириш лозим деб эътибор қилинишини англатади. Яхлит рошид Халифаликни барпо қилиш дегани бу давлат халқаро позициясини эгаллашини ва халқаро сиёсатга ҳамда халқаро алоқалар структурасига таъсир қилишини англатади. Бу собиқ Халифаликни тажрибадан ўтказган ва тикланажак Халифалик оламдаги унинг сиёсий ва иқтисодий ҳукмронлигига чек қўйишини ҳамда капитализм ва бадбўй демократияни фош қилишини биладиган Ғарб кўрқатган нарсадир. Шунинг учун у қўлидан келганича Халифаликка қарши курашади ва уни пайдо бўлишини олдини олиш учун режа тузади.

Шубҳасизки агар Уммат умидсизликни ташлаб, ўз тақдири ўзининг қўлидалигини тушунса ва рошид Халифалик сари онгли равишда ҳаракат қилса, Аллоҳ унинг ишини тўхтатиб қўймайди ва натижа уники бўлади. Уммат бириқиши яқин ва аниқ бўлиб қолди, буни дўстан олдин душман ҳис қиляпти. Халифалик тикланиши муқаррар иш ҳамда халифа қилиш ва ғолиб қилиш шубҳасиз амалга ошади. Динни битта давлатда Халифалик давлатида тиклаш устимиздаги фарз бўлиб, унда бепарволик қилиш ҳаром. Аллоҳ биздан рози бўлиши ва одамлар учун чиқарилган яхши Уммат деган мавқеимизга қайтиш учун унга ҳаракат қилишимиз вожиб.

Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
 اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ
 خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (имон-эътиқодли) зотларни халифа қилганидек, уларни ҳам ер юзида халифа қилишни ва улар учун Ўзи рози бўлган (Исломи) динини голиб-мустаҳкам қилишни ҳамда уларнинг хавфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар итоатсиз кимсалардир»

[Нур 55] □

СУРИЯДАГИ ҚУВВАТ ЭГАЛАРИ НУСРАТ-ЁРДАМ БЕРИШ ВА ДАВЛАТНИ ПАЙҒАМБАРЛИК МИНҲОЖИ АСОСИДАГИ ХАЛИФАЛИККА АЙЛАНТИРИШ ОРҚАЛИ ДУНЁНИ ЛОЛ ҚОЛДИРАДИМИ?

Исом Шайх Ғоним

Биз мусулмонлар тарихидаги ҳал қилувчи босқичда яшаймиз ва бу босқич Исломнинг буюк қасри қурилиши билан якун топади. Умнат шундай нодир ҳолатни бошдан кечиряптики унда кўзғолон қилиш ва воқедан қоникмаслик асосий сарлавҳага айланиб қолди. Умнат бу ҳолатда Ғарб ва унинг малайларига тобелик қилишдан озод бўлиш учун тўп-тўп шаҳидларини бeryaпти. Сурия кўзғолони ҳақида айтадиган бўлсак уни тарихдаги энг узок муддатли кўзғолон десак бўлади. Бошланганига бешинчи йил кетаётган бўлсада фақат олдинга қараб жўш уриб интиляпти. Барча куфр давлатлари пойтахтларида эса хавотирдан бонг уришяпти. Чунки кофирлар бундан Исломда тугаб битмас энергия бор, у кўркмай ва заифлик қилмай қурбонлик беришга тайёр деган хулосани чиқаришди. Чунки Суриядаги мусулмонларнинг Роббиларига бўлган имони, динлари ҳақиқатини тушунишлари ва буюк Халифалик давлати барпо бўлиши даври келди деб кўришлари шу кўзғолонларга ундаяпти. Улар Ғарб ўзининг маҳаллий ва минтақавий малайлари билан Тунис, Миср, Ливия ва Яман кўзғолонларини қандай сўндиргани ва аввалги ҳолига қайтарганини кўрганларидан кейин бу давлатни барпо қилувчилари улар бўлишини Аллоҳдан сўрашяпти. Чунки улар Мисрдаги кўзғолон хунук суратда тўнтарилгани ва Миср янги ҳоким тўдалар кўлига ўтгани, муртадлар уни Аллоҳнинг калимасини ўзгартириш, диндаги муқаддас нусусларни йўқотиш, мадрасадаги исломий китобларни ёқиш ва Таҳрир майдонида ҳижобни ечишга чақиритиш каби ишлар билан етаклаётганини ҳамда буларнинг барчаси мусулмонларни қатл қилиш билан амалга ошириляётганини кўришди... Ҳа бу ишлар у ердаги кўзғолончилар кўзғолонларини кофир Ғарбга қарши қаратишгани учун содир бўляпти. Мисрда эса Мурсий бошчилигидаги кўзғолончилар Ғарб билан ҳамкорлик қилишнинг зарари йўқ деб тушунишди ва гўё Ғарб мақсадга етказадигандек у билан ҳамкорлик қилишди. Лекин ким маккорнинг дини бор деб ўйласа адашади.

Суриядаги кўзғолончилар икки ишдан бирини танлаш қаршисида туришибди, биринчиси: Миср, Яман ва Ливиядаги ҳолатга олиб борадиган йўлни танлашлари керак, яъни Суриядаги кўзғолонни сўндириш ва Миср, Ливия ҳамда Ямандаги каби ўз измига солиш учун Ғарб, Кўрфаз давлатлари ва Туркия давлатлари

кўрсатаётган йўлни танлашлари керак. Бу эса ҳамма Ғарб хоҳишига бўйинсунмагунча уруш кетидан уруш деганидир. Суриядаги мусулмонлар бу йўлда Ғарб аталмиш иблис пул, қурол, ўтиш даври ҳукумати, сайлов ва кўппартиявийликни ваъда қилаётганини кўришди. Бу ваъдалар уларни яна янгидан Америка-Европа нуфузи остига тушириб қўяди, ваҳоланки улар айнан шу Америка-Европага ва уларнинг минтақадаги рамзларига қарши кўзғалишган эди. Чунки дўзах шахватлар, яъни мол дунё, бошқарув ва роҳат-фароғат каби шахватлар билан ўралган. Иблис эса кўзғолончилар моддий жиҳатдан заифлигини билади. Аммо иккинчи йўл эса барча нарсадан Буюк Аллоҳнинг йўли бўлиб, неъматлар макони бўлмиш жаннатга элтади. Бу йўлда роҳат-фароғат, мол дунё, бошқарув каби шахватлар ҳамда Истамбулдаги меҳмонхоналарда дам олиш йўқ. Бу йўлга Аллоҳнинг солиҳ дўстлари ва Аллоҳнинг нусратига ишонганлар чақиради. Чунки улар Уммат бу ишга бел боғлаганини, йўлини ажратиб олганини, ўзи тушиб қолган Ғарб ахлатхонасидан чиқишга қаттиқ қасд қилганини кўришяпти. Бундан ташқари Уммат Аллоҳнинг дўстлари йўлини экстремизм деб, Аллоҳнинг динини татбиқ қилишни фитна деб аташаётган ва Сурия аҳли халқаро тузумга қарши чиқишга кучи етмайди деб айтаётган араб ва ажамлардан иборат иблислар қаршисида ўз йўлини топганини кўришяпти.

Лекин Аллоҳ Таоло Сурия аҳлини буюк иш билан сийлади. Уларнинг ичидан Аллоҳнинг динини маҳкам ушлаган ва ундан бир қарич ҳам чиқмайдиган кишилар чиқди. Кўзғолон Ислом Умматининг асл қисми бўлган Сурия халқини қон тўкилиши, қатл ҳамда уйлар, масжидлар ва муассасаларни вайрон қилиш билан тажрибадан ўтказди. Бу мағрур халқ озодлик фақат Аллоҳнинг дини билан бўлишини тушунди. У яна Туркия, Кўрфаз давлатлари, Европа, Америка ва коалиция каби иблислардан иборат яширин тармоқдан Исломни ҳаётга ва бошқарувга қайтариш билан кутулиш мумкинлигини тушунди. Сурия халқи жиноятчи Башарнинг бомба-бочкаларини кўриб туриб, ҳамда иблислар мусулмонларни Аллоҳнинг йўлидан тўсиш учун бу жиноятчи кимёвий қуролларни қўллаётгани ва даҳшатли қирғинбарот қилаётганига сукут сақлашаётганини билиб турсада ишида маҳкам бўлди. Сурия халқи яна Пайғамбарлик минҳожиди асосидаги давлатни қуриш учун ундан нусрат сўраётган гуруҳни топди. Аллоҳга ҳамдлар бўлсинки бу Ҳизб кўрмаямпмиз дейдиган даражада озчилик эмас. У яна фалон ва фалон нотўғри фикрларни айтди дейдиган даражада фикрлаш ва баён қилиш борасида янги

эмас. Балки у эллигинчи йиллардан бери Уммат ва шу жумладан Сурияда фаолият қилаётган гуруҳдир. У фикрлар ва ҳодисаларда синалди ва ундан софлик ва сабот билан ўз йўлини йўқотмаган ҳолда ва Роббисининг ҳукмларини ушлаган ҳолда чиқди. Яна у Аллоҳдан Халифалик давлатини қуриш ва Аллоҳнинг дини шарафини ер юзига қайтаришда нусрат эшикларини очишни умид қилиб чиқди.

Бу ерда Қуйидаги саволлар туғилиши табиий: Дин тикланиши нусрат билан бўладими ёки бошқа йўл биланми? Нусрат ўзи нима? У вожибми ё мубоҳми? Биз бу ишни тиниқ қилиб баён қилиб беришни лозим деб топдик. Кошки шунда Суриядаги холис кишилар уларни Аллоҳнинг йўлига олиб борадиган ва Ғарб ёққан оловдан уларни узоқлаштирадиган нур ва ҳидоятни топсалар. Миср, Яман, Ливия ва Суриянинг айрим жойларида Ғарб урушни алангалатиб уларни шу уруш оловига отишга ҳаракат қилмоқда. Биз буни қуйидаги асосларда баён қилиб берамиз:

Биринчи асос: Росул ﷺ Ислом давлатини қандай барпо қилди?

Росул ﷺ Ясрибга Пайғамбар ҳамда ҳоким бўлиб борди, аммо Маккада ҳоким эмас эди. Мадинада армия ташкил қилиб урушларга тайёрланди. Одамлар орасида ажрим қилди, ўрталаридаги хусуматларни ечди. Бошқача ибора билан айтганда Ясрибда Исломнинг давлати ташкил топди ва у туфайли Ислом нури тараладиган шаҳарга айланди. Бу ердаги савол шундан иборатки Росул ﷺнинг бу давлатни қуришдаги тариқати нимадан иборат эди?

Росул ﷺ саҳобалар жамоасини пайдо қилганидан кейин Қурайшни Исломга даъват қила бошлади. Қурайш эса даъватни қабул қилмади, балки қаттиқ қаршилиқ кўрсатди ва Росул ﷺ ва саҳобаларга қарши алоқани узиш, азоблаш, қўрқитиш ва Ёсир оиласига ўхшаганларни қатл қилиш каби турли азобларни қўллади... Макка жамияти Ислом даъвати олдида қотиб қолди ва мусулмонлар сони ўсмай, кофирларнинг динга қарши шафқатсизликлари ортиб кетди. Шунда Росул ﷺ ваҳий кўрсатмаси билан қабилалар орасидан куч излашга, сийрат китоблари тили билан айтганда «нусрат талаб қилиш»га кўчди. Росул ﷺ бу иши билан даъват фаолиятининг иккинчи босқичи яъни қувват аҳлидан ёрдам сўраш босқичига ўтди. Бу ерда у кишининг амакиси Абу Толиб ва Мутъим ибн Адий ёрдам берганига ўхшаб Росул ﷺ Роббисининг рисолатини етказишда ўзини ҳимоя қилиш учун ёрдам сўрашлари билан, у киши кўп қабилалардан сўраган динни

тиклаш ва бошқарувни талаб қилиш маъносидаги нусрат талаб қилиш ўртасида фарқ бор. Макризий шундай ёзади: «Шундан сўнг Росул ﷺ қабилаларга юзланди ва уларни Исломга даъват қилди. Улар Бану Омир, Ғассон, Фазора, Бану Мурра, Бану Ҳанифа, Бану Салим, Бану Абас, Бану Наср, Саълаба ибн Ақоба, Кинда, Калб, Бану Ҳорис ибн Каъб, Бану Узра, Қайс ибн Хатим, Абу Яср ва Абу Анас ибн Рофеълар эди». Воқидий бу қабилаларнинг хабарларини битта-битта ўрганиб, улар ҳақида ёзган. Биз бу ерда Росул ﷺ нусрат сўраган ушбу қабилалардан тўрттасига тўхталамиз ҳамда бошқарув ва динни тиклашни талаб қилиш нимани англатишини баён қилиб берамиз.

1 – **Тоифдан ёрдам сўраш:** Тоиф Қурайшга кўшни бўлиб яшайдиган кучли вужуд (давлат) бўлиб, мартаба ва шарафда Қурайшдан устун эди. Бунга ояти каримадаги икки шахар калимаси ҳам далил. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبِينَ عَظِيمٍ﴾

«**Яна улар:** «Бу Қуръон икки қишлоқ(нинг бири)дан бўлган улуг одамга нозил қилинганида эди», дедилар» [Зухруф 31]

Ибн Ҳишомнинг сийрат китобидаги (Росул ﷺнинг ёрдам сўраб Сақифга боришлари) номли бобда келишича, «Ибн Исҳоқ айтади: Абу Толиб вафот этгач, қурайшликлар Росул ﷺга амакилари Абу Толиб ҳаётлигида амалга оширишга журъат қила олмаган азиятларни етказишди. **Шу боис Росул ﷺ ёлғиз ўзлари Тоифга бориб сақифликлардан ёрдам сўраб, химоя қилишларини сўрадилар. Шунингдек Аллоҳ томонидан ўзлари олиб келган динни қабул қилишларини умид қилган эдилар.**»

Росул ﷺ Тоифга етиб боргач, ўша пайтда Сақиф қабиласининг саййидларидан бўлган бир жамоат олдига бордилар. Улар учта ака укалар бўлиб: Абду Ёлайл ибн Амр, Масъуд ибн Амр ва Ҳабиб ибн Амрлар эди. Лекин улар хунук тарзда рад қилишди. Улардан бири: «Агар сени Аллоҳ юборган бўлса, мен Каъбанинг устидаги ёпинчиқни йиртиб ташлайман», деди. Иккинчиси: «Аллоҳ бизга юборишга сендан бошқа одам топа олмадимиз?» деди. Улар бош тортишгач Росул ﷺ улардан гап-сўз қилмасликлари ва у киши келгани ҳақида Қурайшга айтмасликларини талаб қилдилар. Лекин улар бунинг ўрнига нодонларини ва қулларини Росул ﷺга қарши гижгижлашди. Натижада улар Росул ﷺни ҳақоратлаб, сўкишди ва ортидан тош отишди. Шундан кўриниб турибдики Росул ﷺ Тоифнинг бошлиқларидан, яъни қувват аҳлидан Аллоҳнинг динига

ёрдам беришларини талаб қилдилар. Демак Росул ﷺнинг Тоифга бориши даъват учун эмас, балки Тоифнинг қувват эгалари бўлмиш саййидларидан Аллоҳнинг дини учун ёрдам сўраш учун бўлган эди.

2 – Бану Омир ибн Саъсаадан ёрдам сўраш: Омир ибн Саъсаа қабиласи Араб Ярим Оролидаги бешта энг кучлик вужудлардан бири эди. Бу қабила Қурайш, Тоиф ва Хузоъа каби бирортасига асир тушмаган, бирор подшоҳга бўйинсунмаган ва бирортасига солиқ тўламаган эди. **Ибн Ҳишомнинг ёзишича Росул ﷺ Бану Омир ибн Саъсаъага келгач, уларни Исломга даъват қилди ва ҳимоя қилишларини сўради. Шунда улардан Байҳара ибн Фирос исмли бир одам: «Аллоҳга қасамки агар мен бу йигитни Қурайшдан ўзимга оғдириб олсам, у билан бутун арабларни бўйсундириб олар эдим», деди. Сўнгра: «Агар биз бу ишда сенга байъат қилсак ва Аллоҳ сени қарши чиққанлар устидан ғолиб қилса, ҳукмронлик сендан кейин бизнинг қўлимизда бўладими?»** деб сўради. Росул ﷺ:

«الْأَمْرُ لِلَّهِ يُضَعُّهُ حَيْثُ يَشَاءُ»

«Ҳукм Аллоҳникидир, Аллоҳ уни хоҳлаганига беради» дедилар. Шунда у: «Сен ўзингдан олдин бизни арабларга нишон қилмоқчимидинг? Аллоҳ сени ғолиб қилса ҳукмронлик биздан бошқаларники бўлса, сенинг бу ишингга бизнинг эҳтиёжимиз йўқ», деб юз ўгирди. Араблар нусрат сўраш деганда бошқарув ҳақида сўз кетаётганини билишарди. Бу кишининг Росул ﷺдан сендан кейин ҳукмронлик бизнинг қўлимизда бўладими деб сўраши ҳам сўзимизнинг далилидир. Улар Пайғамбар ﷺни ўзимизга оғдириб олсак арабларни бўйсундириб олар эдик деб тушунишлари ва сендан кейин ҳукмронлик бизнинг қўлимизда бўладими деб музокара қилишлари Росул ﷺ уларни нафақат динга даъват қилгани, балки бошқарувни беришни талаб қилганини кўрсатиб турибди. Росул ﷺ:

«أَدْعُوكُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَإِلَى أَنْ

تُؤْوُونِي وَتَنْصُرُونِي»

«Сизларни Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, У зотнинг шериги ҳам йўқ, деб, ҳамда мени Аллоҳнинг қули ва элчиси деб гувоҳлик беришингиз ва мени ҳимоя қилиб, нусрат беришингизга чақираман» деб очик талаб қилган эдилар. Араблар бу талабни имон келтириш, Исломни қабул қилиш ва мана шу Пайғамбар етакчилигидаги динга ёрдам бериш деб билар эди. Росул ﷺ билан

қабилалар ўртасида шу маънодаги музокаралар бўлганига кўп далиллар бор. Пайғамбаримиз ﷺ кўпинча ўзи билан бирга Абу Бакрни олиб чиқар ва ундан қабилаларнинг куч қуввати ҳақида сўрар эди. Чунки Абу Бакр арабларнинг насл насаби ва аҳволини яхши билар эди. Улар қабилаларга уларнинг кучи ва ҳимоя қила олишини билгандан кейингина киришар эди. Бу ерда масала фақат Исломга даъват қилиш эмас, балки Аллоҳнинг динига ёрдам берадиган ва динни тиклайдиган нусрат соҳибини излаш эди. Заиф одам эса бундай ишга қодир эмас. Абу Бакр қабилалардан кучи ҳақида сўраганига унинг Бани Шайбон билан бўлган музокараси мисол бўлади.

3 – Бану Шайбондан ёрдам сўраш: Бидоятун Ниҳоя китоби муаллифи Али ибн Абу Толибдан шундай келтиради: Аллоҳ Таоло Пайғамбаримиз ﷺга араб қабилаларидан ёрдам сўрашини буюрганда мен ҳам улар билан бирга чиқдим... Сўнг хотиржамлик ва виқори бўлган бир мажлисга келдик. Шунда Абу Бакр уларнинг олдига бориб, салом берди ва кимсизлар? деб сўради. Улар: Бану Шайбон қабиласи деб жавоб беришди. Абу Бакр қайтиб келиб ота онам сизга фидо бўлсин, булар энг сара одамлардан, уларнинг ичида Мафрук дегани бўлиб, тил ва чиройда унга етадигани йўқ деди... Абу Бакр уларга: қабилангизда қанча одам бор? деган эди, Мафрук: сонимиз мингтага етмайди, лекин ғолиб бўлиш учун мингта ҳам шарт эмас деди. Шунда Абу Бакр: куч қувват борасида қай даражадасизлар? Деган эди, Мафрук: ҳужум қилганда қаттиқ ғазабланамиз, ғазабланганда қаттиқ ҳужум қиламиз, яхши одамларни болаларимиздан, қуролни уруғ аймоқдан устун деб биламиз, нусрат Аллоҳдан, бир марта фойдамизга бўлса, бошқасида зиёнимизга бўлади.

Росулуллоҳ ﷺ улардан ёрдам сўраб Аллоҳнинг динига даъват қилди. Музокарада улардан уч киши етакчиси Мафрук, дин бошчиси Хоний ибн Қабиса ва уруш қўмондони Масний ибн Ҳорисалар иштирок этишди. Росулуллоҳ ﷺ:

«أَدْعُوكُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَإِلَى أَنْ

تُؤْوُونِي وَتَنْصُرُونِي»

«Сизларни Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ ва у Зотнинг шериги ҳам йўқ деб, мени Аллоҳнинг қули ва элчиси деб гувоҳлик беришга ҳамда мени ҳимоя қилиб, нусрат беришингизга даъват қиламан» деб очиқ ёрдам сўради. Росулуллоҳ ﷺ уларни агар фикр юритсалар ўз динларини ташлаб, Исломни қабул қилади деб

топди. Улар ўртасидаги музокаралар уч кун давом этди ва учинчи кун яъни Бану Шайбон Кисро дарёлари эмас, араб сувлари борасида Росулulloҳ ﷺ га ёрдам беришлари тўғрисида айтишган вақтда музокаралар бузилди. Унда Масний ибн Ҳориса шундай деган эди: «Биз Кисро дарёлари ва араб сувлари ўртасидаги ерни ўзимизга манзил тутган эдик. Кисро дарёлари ҳақида айтадиган бўлсак, унинг эгаси гуноҳни кечирмайди ва узрни қабул қилмайди. Биз бу манзилга бирор ўзгартириш киритмаслик ва мансабга интилувчига ёрдам бермаслик ҳақида Кисрога аҳд бериб жойлашганмиз. Эй қурайшлик биродар сен чақираётган бу ишни подшоҳлар ёмон кўради. Агар араб сувларига яқин жойда сенга ёрдам беришимиз ва ҳимоя қилишимизни хоҳласанг биз буни қиламиз». Росулulloҳ ﷺ музокаралар ниҳоясида айтдики:

«مَا أَسَأْتُمْ فِي الرَّدِّ إِذْ أَفْصَحْتُمْ بِالصِّدْقِ، وَإِنَّ دِينَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَنْ يَنْصُرَهُ إِلَّا مَنْ حَاطَهُ مِنْ جَمِيعِ جَوَانِبِهِ»

«Сизлар чиройли рад қилдингиз, чунки тўғри гапирдингиз лекин бу динни ҳар томондан ҳимоя қила оладиган кишигина Аллоҳнинг динига ёрдам бера олади».

Росулulloҳ ﷺ Бану Шайбондан ёрдам олишдан бош тортди, чунки уларнинг ёрдами динни тиклаш учун етарли эмас эди. Шунинг учун улар Исломни қабул қиламиз дейишларига қарамасдан улардан юз ўгириб кетди. Улардан Масний ибн Ҳориса Исломга кирди. Юқоридагилардан шу нарса маълум бўлаяптики Росулulloҳ ﷺ улар билан уларни динга даъват қилиш тўғрисида эмас, Ислом билан бошқаришга ёрдам беришлари хусусида музокара қилдилар.

4 – Авс ва Хазраж қабилаларидан ёрдам сўраш: Иккинчи Ақаба байъатининг мавзуси ва унда бўлган музокаралар Росул ﷺ Мадинада кувват аҳлидан ёрдам сўрашлари орқали Ислом давлатини қурганини кўрсатади. Чунки Росул ﷺ иккинчи Ақаба байъатида Авс ва Хазраждан бўлган кувват аҳлига

«أُبَايِعُكُمْ عَلَىٰ أَنْ تَمَنَعُونِي مِمَّا تَمَنَعُونَ مِنْهُ نِسَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤَكُمْ»

«Болаларингиз ва аёлларингизни ҳимоя қилган нарсдан мени ҳам ҳимоя қилишингизга байъат бераман» деди. Шунда улардан Абу Ҳайсам ибн Тайхон исмли киши бу ёрдам сўрашнинг маъноси нима эканлигини тушуниб: «Эй Аллоҳнинг элчиси, биз билан яҳудийлар ўртасида келишув бор. Биз уни бузиб сиз айтган ишни қилсак, Аллоҳ сизни ғолиб қилган кунда бизни ташлаб

қавмингизга кетиб қолмайсизми» деди. Шунда Росул ﷺ табассум қилиб:

«بَلِّ الدَّمِ الدَّمَ، وَاهْدَمِ الْهَدْمَ، أَنَا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مِنِّي، أَحَارِبُ مَنْ حَارَبْتُمْ، وَأَسَأَلُ مَنْ سَأَلْتُمْ»

«Қонга қон, жонга жон. Мен сизларданман сизлар мандансизлар. Сизларга қарши урушган билан урушаман, сулҳ тузган билан сулҳ тузаман» деди. Аббос ибн Убода байъат бераётганларга байъат маъносини янада тиниқроқ тушунтириб қўйиш учун уларга «Эй Хазраж жамоаси сизлар бу кишига нима тўғрисида байъат бераётганлигингизни биласизми? Сизлар одамларнинг кизилу қорасига уруш очиш тўғрисида байъат беряпсиз. Агар мол дунёингиз камайиб ва шарафлиларингиз қатл қилинганда у кишини ташлаб кетсангиз, ҳозирдан байъатни тўхтатинг ва бу дунёю охиратдаги хорлик бўлади. Агар мол дунёингиз камайиб шарафлиларингиз қатл қилинганда ҳам ваъдага вафо қилсангиз, бу дунёю охиратдаги энг яхши иш бўлади» деди. Шунда улар мол дунёимиз камайиб шарафлиларимиз қатл қилинса ҳам аҳдга вафо қилишга байъат берамиз дейишди. Сўнг улар агар аҳдга вафо қилсак эвазига нима оламиз дейишди. Росулulloҳ ﷺ эса хотиржамлик билан: **«Жаннат»** дедилар.

Шунда улар Росулulloҳ ﷺга қўл беришиб ушбу байъатни қилишди: **«Биз Росул ﷺга қийинчиликда ҳам, енгилчиликда ҳам эшитиб итоат этишга, хуш ёқмасида ўзимиздан афзал деб билишга, қаерда бўлсак ҳам иш эгасига қарши чикмасликка, Аллоҳ йўлида ҳеч бир маломатчининг маломатидан қўрқмай ҳақиқатни айтишга байъат бердик»**. Шундай қилиб байъат берилди ва бир неча тўхталишлардан сўнг нусрат сўраш амалиёти муваффақият қозонди. Росулulloҳ ﷺ сийратини ёзган тарихчилар нусрат сўралган қабилалар қирқтача бўлганини айтишган. Аллоҳ Таоло элчисини мана шу ансорлар билан ҳурматлади, ансорларни ҳам элчиси оркали ҳурматлади. Юқоридагилардан аниқ кўриниб турибдики Росул ﷺ Ислom давлатини қуриш учун нусрат талаб қилишни тариқат қилиб ушладилар ва бунинг далиллари қатъий далиллардир.

Иккинчи асос: Бугунги кунда Ислom давлатини барпо қилишда Росулulloҳ ﷺ тариқатига эргашиш бизга вожибми?

Шуни таъкид билан айтамикки Ислomни барпо қилиш учун Росул ﷺни йўллари кўпайиб кетган. Лекин у киши фақат битта йўл яъни нусрат сўраш йўлига юрганлар. Қурайшнинг ҳокимиятни бўлиб олиш ва ўртадаги кураш ҳолатини тўхтатиш ҳақидаги

талабини рад қилганлар. Саҳобаларининг Қурайш етакчиларига нисбатан қаттиққўллик ва ваҳшийлик йўлини тутиш талабини ҳам рад қилганлар. Халифалик давлатини барпо қилишда Росул ﷺ тариқатига эргашиш амали қилувчиси савоб оладиган амалдир дейишлик етарли эмас. Чунки биз Росул ﷺ қиркдан ортиқ қабиладан ёрдам сўраганини, Тоифда азият чекканини, Бану Ханифадан қаттиқ рад жавобини олганини, Қурайшнинг бошқарувни бўлиб олиш ҳақидаги талабини қабул қилмаганини кўрдик. Булар дин илмида Пайғамбаримиз ﷺ қилган мана шу амални вожиб эканига бўлган қатъий қариналардир. Бу амални тарк қилиб бошқа йўлни танлаш ҳаромдир. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

«Ва у (сизларга келтираётган Қуръонни) ўз ҳавойи хоҳиши билан сўзламас. У (Қуръон) фақат (Аллоҳ томонидан Пайғамбарга) ваҳий қилинаётган бир ваҳийдир» [Нажм 3-4]

Бу ерда савол туғилади, бугунги вазиятимизда Халифалик давлатини барпо қилишда Росулulloҳ ﷺдан намуна олиш ва тариқатига эргашиш бизга вожибми? Бу саволга жавоб бериш осон бўлиши учун ушбу ҳукмнинг манотини рўёбга чиқариш жиҳатидан бугунги воқеимизга назар солсак.

Мусулмонлар Росул ﷺдан кейин узоқ асрлар Исломни татбиқ қилиб яшадилар ва Халифалик давлати дунёни тўлдирди. Йигирманчи асрга келиб инглизлар французлар ёрдамида охириги Исломий давлат яъни Усманий Халифаликни кулатишди. Шундан кейин Исломни татбиқ қиладиган ва мусулмонлар ишини Ислом асосида бошқарадиган давлат қолмади. Бугун мусулмонлар Ислом шахслар даражасида бўлгани билан, Уммат ва жамият ҳаётида мавжуд эмаслигини яхши биладилар. Мусулмон ишларини бошқараётган ҳоким ва илмонийлар Ислом ва мусулмонларга зарба бериш учун дин душманлари бўлмиш кофирлар билан ҳамкорлик қилишмоқда. Бу барчага маълум ва очик кўриниб турган нарсалардир. Демак Ислом диёрларидаги салтанат куфр қўлида. Исломга ва уни татбиқ қилишга чақираётганлар экстремист ва ақидапарастга чиқарилган. Мусулмонларнинг ҳокимлари сиёсат, иқтисод ва бошқаларда капитализмни татбиқ қиляпти. Улар Исломга жуда тор доирани яъни талоқ ва никоҳни қолдиришган. Бу Исломни яхши кўрганларидан эмас, балки аҳкомлар ҳассос бўлиб, мусулмонлар уларни ташлашлари маҳолдир. Чунки ҳар бир мусулмон ўз аёли билан ҳокимлари айтаётган фуқаролик никоҳида яшашга рози бўлмайди, чунки

хокимларнинг Роббиси уни зино дейди. Шунинг учун ҳокимлар никоҳ ва талоқ масалаларини қолдиришган.

Фақиҳлар тилида дин ҳукмларини татбиқ қилмаслик давлатни дорул Исломдан дорул куфрга айлантириб қўяди. Дорул Ислом икки шартдан бирининг ўзгариши билан дорул куфрга айланиб қолади. Биринчиси: татбиқ қилинаётган ҳукм ва низомлар исломий бўлмаса. Иккинчиси давлат хавфсизлиги мусулмонлардан бошқаларнинг қўлида бўлса. Бизда эса иккала шарт ҳам топилади, яъни Ислом ҳукмлари татбиқ қилинмаяпти ва армиямизни мусулмонлардан бошқалар бошқаряпти. Ғарб бу малай ҳокимларга таъсир ўтказаяётгани аниқ кўришиб турибди. Агар Америка ёки Европа уларга буйруқ қилса юрт ва халқларини Исломдан қайтариш учун урушни алангалатишади. Бугунги кундаги Суриядаги ҳолат бунга ёрқин далилдир. Сурия армияси ватанни ҳимоя қилиш учун ташкил қилинган, лекин у 1967 йилдан бери босиб олинган Жўлони озод қилиш учун ҳаракат қилмади. Аммо ёш болалар режимни ўзгартиришни хоҳлаб чиққан пайтда уларни қамади, азоблади ва хунук тарзда қатл қилди. Бу билан ҳокимлар ўз халқларига нисбатан қилган энг хунук тажовузига мисол бўлиб қолди. Кўришиб турибдики бизнинг юртларимиз дорул Ислом эмас экан ва Исломий давлатни барпо қилишга ҳаракат қилиш бизга вожиб экан. Бу мусулмонлар бугунги кунда бажариши вожиб бўлган энг аҳамиятли ва буюк ишлардандир. Чунки диндаги бошқа ишлар айнан шу ишнинг мавжуд бўлишига боғлиқдир.

Шунинг учун бугунги кунда Ислом давлатини барпо қилишга ҳаракат қилишимиз юртимиз дорул куфр бўлгани жиҳатидан Пайғамбар ﷺнинг Мадинага ҳижрат қилишидан олдин Ислом давлатини барпо қилиш ва динни тиклаш учун қилган ҳаракатига ўхшайди. Бугун одамлар мусулмон бўлгани ва Росул ﷺ кофир қабилаларни даъват қилгани бу маънони ўзгартирмайди. Чунки бу ерда эътибор шахсларга эмас, балки бошқарувга ҳамда юртни дорул Ислом ёки дорул куфрлигига қаратилади. Модомики ҳолат ва ҳукм манотини рўёбга чиқариш биз билан Росул ﷺ замонида мос келар экан динни тиклаш ва Ислом давлатини барпо қилишда Росул ﷺнинг тариқатига эргашиш ва ибрат олиш фарз бўлади, чунки бунда бизда ихтиёр йўқ. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾

«Аллоҳ ва Унинг пайғамбари бир ишни ҳукм қилган-буюрган вақтида бирон мўмин ва мўмина учун (Аллоҳни ҳукмини қўйиб) ўз ишларида ихтиёр қилиш жоиз эмасдир. Ким Аллоҳ ва Унинг пайғамбарига осий бўлса, бас у очиқ йўлдан озиш билан йўлдан озибди»

[Аҳзоб 36]

Юқоридагилардан яна шу нарса аён бўладики мусулмонлар ичидаги қувват эгаларидан нусрат сўралганда ёрдам беришлари улуғ фарз ҳамда катта вожиб ҳисобланади. Бу нарса Сурияда урушаётган алавийлар ва уларнинг полклари ҳамда қувват эгалари бўлган зобитларига ҳам вожиб. Қувват эгаси бўлмаганлар бундан мустаснодир. Ислом бандога тоқатидан ортиғини юкламайди. Лекин мусулмон бир ҳолатдан бошқасига ўтиши билан унга ўша ҳолатга тегишли аҳкомлар юкланади. Мана масалан бўйдоқ йигит уйланиши билан унга нафақа ва оиладаги масъуллик аҳкомлари юкланади. Ёки киши амир бўлиши билан унга амирликка тааллуқли аҳкомлар юкланади. Шунингдек қувват аҳли бўлган мусулмонга бундай ҳолат яъни Ислом бошқарувда эмаслик ҳолатида нусрат сўраганга ёрдам бериш вожиб бўлади, чунки Аллоҳ Таоло қиёмат куни у ҳақида сўрайди. Кимки масала бу даражада жиддий эмас деса, биз унга айтамикки: Душман мусулмонларни қатл қилаётган вақтда қуролини ташлаб, уй эшигини қулфлаб, ичкарида нафл намоз ўқиш билан машғул бўлган ва мен яхши иш қилияпман, чунки намоз ўқияпман деб ўйлаётган киши ҳақида нима дейсиз? Ахир ҳар қандай мусулмон бу киши намоз ўқиш ўрнига қуролини олиб кўшни мусулмонларни ҳимоя қилиши вожиб эди деб айтадику. Чунки ҳимоя вожиб, фарзга кўшимча намоз ўқиш эса нофиладир. Қуроли бор ва ҳимоя қилишга қодир мусулмон нафл ибодатдан вожибни устун кўриши керак.

Шунинг учун қувват соҳиби бўлган ҳар қандай мусулмон нусрат сўраганга ёрдам бериши вожибдир. Унга яна динни тиклашга ҳаракат қилаётган ва нусрат аҳлини қидираётган холис кишиларни излаб келишини кутиб ўтирмай ўзи уларни топиши вожиб. Айни пайтда динни тиклашга ҳаракат қилаётганлар нусрат аҳлини қидиришдан тўхтамаслиги керак, чунки уларсиз на динни тиклаб бўлади ва на давлатни қуриб бўлади. Қувват аҳлидан бўлган бирор киши улар нусрат беришга арзимайдиган кишилар эди деб, Аллоҳга ҳужжат келтира оламан деб ҳаргиз ўйламасин. Нусрат сидқи дилдан ва Аллоҳнинг розилигини излаб Ислом давлатини барпо қилиш учун ёрдам сўраётганларга берилади. Кўп нарсалар бир зумда ошкор бўлиб қоладиган бугунги замонда

мусулмонлар холисни нохолисдан дарров ажратиб олади. Улар яна Ислом давлатини қуришга ҳаракат қилаётганларни ҳамда гўё Аллоҳ уларнинг амалларини кузатмаётгандай кофир Ғарбни рози қилиш учун исломий бўлмаган фуқаролик давлатини қуришни хошлаётганларни ажратиб олади.

Айрим нусрат аҳли (араб баҳоридан), муборак кўзғолонлардан олдин холисни нохолисдан ажрата олмагани ҳақида ҳужжат келтириши мумкин. Аммо ҳозирчи холис бўлмаганларни дўст тутишди ва Ғарбга тобеликлари фош бўлди. Мана масалан Тунисда содир бўлган ҳодисаларга қаранг: Исломий ҳаракат мусулмон сайловчилар бизни сайласин ва ҳокимиятга чиқайлик деб «Ечим фақат Исломдир» номли шиорни кўтариб чиқди ва сайловда муваффақиятга эришди. Лекин кейинроқ уларнинг етакчиси бўлмиш Рошид Ғаннуший: Исломни татбиқ қилиш фитнага олиб боради деб эълон қилди!! Вожабо нимага Ислом ечим деб нидо қилдию, сўнг уч йил ичида Исломни татбиқ қилиш фитнага айланиб қолди!! Аллоҳга холислик қаерда қолди.

Бугун Умнат Исломни ҳокимиятга олиб чиқиш учун ҳаракат қилаётган холис кишиларни кўриб турибди. Ҳа улар Умнат ичидадир. Улар Истамбул меҳмонхоналарида Америкалик элчилар билан суҳбатлашмаяптилар, ишларини Америка МРБси ва Европаликлар билан мувофиқлаштиришмаяпти. Яна улар қувват аҳлидан бўлган холис кишиларни Исломга ва Ислом давлатини қуришга ҳаракат қилаётганларга ёрдам беришдан тўсиш учун пуллар ва ёлғон ваъдалар билан Сурия кўзғолонини буриш учун хизмат қилаётган Туркия ва Кўрфаз давлатлари ҳокимлари вакиллари билан ишларини мувофиқлаштиришмаяпти. Бу вакилларнинг ҳамда ҳамёнлари нефт пулларига тўлган аксар сарой уламоларининг вазифаси одамларга диндан тойилишни чиройли қилиб кўрсатиб беришдан иборат. Улар бир сафар кўзғолончиларга Халифалик давлатини эмас, даъватчи давлатни барпо қилишга интилиш керак дейди. Яъни, улар ҳақни ботил билан аралаштиради. Даъватчи давлат қаердан келди? Уни ким ўйлаб топди? Бошқа сафар кўзғолончиларга Сурияни оламий Исломий Халифалик учун баъза қилишни хошлаётган Ҳизб ут-Таҳрирдан узоқлашсангиз сизга тезда ёрдам келади деб тушунтиради. Айримлар агар у (яъни ҳизб) Сурия даражасидаги Исломга нидо қилса у муваффақиятга эришади деб ўйлайди. Йўқ асло бундай эмас, чунки биз Росул ﷺнинг Бану Шайбон Форсга қарши эмас, балки фақат арабларга қарши нусрат бериши ҳақида айтишганда уни қабул қилмаганини кўрдик.

Бугунги кунда Сурия қўзғолонидаги нусрат аҳли қаршисида икки йўлдан бирини танлаш ихтиёри турибди:

Биринчиси: Кофирлар ҳамда Кўрфаз ва Туркия давлатларининг разведка идораларига хизмат қилиш. Улар дунё ва ваъда қилинган мансабларга чақиришади. Араб ва Туркия разведка идоралари ҳамда уларнинг ортидаги Америка ва Европаликлар кимда заифлик ва мойилликни сезиб қолса, у билан боғланади ва унга вазифа топширишдан олдин уни йўлдан уради. Бу ерда икки нукта бўлиб: биринчиси Башар ва унинг кўмакчилари ҳамда Америка ва унинг уюмлари олиб келаётган ўлим дунёни хоҳлаётганлар билан охиратни хоҳлаётганларни ажратиб ўтирмайди. Уларнинг барчаси ўққа нишондир. Ким тавба қилишдан олдин ўлса, зарар кўрибди, кимга Аллоҳ умр ёзган бўлса, уни Ғарб ва унинг кўмакчилари улар ета олмаётган мансабларни бўлиб олишга чақиради. Бу муборак қўзғолон Ислом ҳовлиси ичкараси бўлмиш Шом юртида Аллоҳ риоясида юрмоқда. Сиз гувоҳи бўлдингизки, қўзғолон Сурия қўзғолони қўзғолон олий кенгаши етакчиси ва бош штаб бошлиғини ортига улоқтирди. Улар Сурия қўзғолони ўз Исломида маҳкам турганлигидан қулашди. Ахборот воситалари уларни шишириб кўрсатганига қарамай, қўзғолон уларнинг мулкига айланмади ва Ғарб уларни сақлаб қола олмади. Агар улар ўлимидан олдин тавба қилиб қолмаса ўлим уларнинг очиқ зиёни бўлади.

Иккинчи нукта Ғарб қувват аҳлидан бўлган бундай кимсаларни ишлатишни хоҳлайди. Улардан бу ёки у тарафга қарши урушишни талаб қилиб, синаб кўради. Чунки Ғарбнинг Сурия қўзғолонини парчалашдаги режаси курашаётган жамоаларни бир-бири билан уруштириб қўйиш. Ҳатто улардан бир-бирига содиқ икки жамоа қолса уларни ҳам бир-бирлари билан урушадиган жамоаларга айлантиради. Ғарб қўзғолонни ҳолдан тойдириш ва пучга чиқариш учун улардан урушишларини хоҳлайди. Шунда Америка режим шаклини Асаддан кейин ҳам Тунис, Яман, Миср ва Ливиядаги жорий режимлар шаклидек қолдиришга имкон топади. Шунинг учун Ғарб терроризм баҳонасини ўйлаб топди. Қўзғолончилар ўртасидаги ички урушларни янада алангалатиш ҳамда Россия, Эрон ва унинг Ливандаги партияси ва Ироқдаги режими Асад армиясини яшаш учун зарур бўлган турли нарсалар билан қувватлаётганига нисбатан бўлаётган босимларни озайтириш учун терроризм номли балони сунъий равишда пайдо қилди. Уларнинг қилаётган қилмишлари террор ҳисобланмайди, чунки Америка шунга буюряпти. Россия, Эрон ва унинг Ливандаги партияси ёки

Ироқдаги малайлари Америка сиёсати қуролларидир. Бу нарса Сурия қўзғолони Исломида, мақсадларида мустаҳкам тургани ҳамда бу қўзғолон Аллоҳ риояси остида бўлгани туфайли фош бўлди.

Иккинчиси: Сурия қўзғолончиларидан иборат қувват аҳли бу етим қўзғолонга катта ғайрат билан босим қилаётган халқаро ва араб разведка идоралари томонидан уларга ташланаётган таклифларнинг бирортасига эътибор бермай Аллоҳ йўлида юришга қасд қилишлари керак. Қўзғолонда мана шу йўлни танлаганлар Аллоҳнинг фазли билан куч-қудратга эга бўлдилар. Улар қўзғолонни тойилишдан сақлаётган катта тўсиқ ва мусулмонларни ўзаро урушишларидан сақлаётган қуролдир, бу каби уруш рўй берган тақдирда уни тарқалиб кетиши олдини оладиган қуролдир. Шу кишилар туфайли бу муборак қўзғолон Яман, Ливия, Тунис ва Мисрдаги каби қулашдан омонда бўляпти. Улар мусулмонларни қонини тўкиш учун эмас балки уни ҳимоя қилиш учун буюк давлатни қуришга ҳаракат қилаётган холис гуруҳни кўриб турибди. Бу давлат мўминлар динлари, ҳаётлари ва номусларидан кўрқиб, бошқа жойларга кўчиб кетаётган давлат эмас, адолатини кўриб, унга ҳижрат қиладиган давлат бўлади. Бу давлат Аллоҳга даъват қилувчиларни фалончига байъат қилмагани учун арзимас ҳужжатлар билан қатл қиладиган эмас, уларни эъзозлайдиган давлат бўлади. Бу давлатда фуқаролар халифага Аллоҳнинг шариати билан уларни бошқариш учун байъат қилади. Бу давлат аллақандай жамоа амирига уни тайин қилишликка Умматни алоқаси бўлмаган ёлғон халифа бўлиши учун байъат қиладиган давлат эмас. Мўминлар ҳовлиси бўлиши учун барпо қилиниши кутилаётган буюк давлатга чақираётганларни одамлар танийди. Чунки улар ўша одамларнинг вакили ва уларнинг орасидаги кишилардир, улар нотаниш кимсалар эмас. Яқинда барча олам буюк Ислом давлатини эълон қилиниши биланок ҳис қилади, чунки бу давлат мусулмонларни бирлаштиради ва уларга қарши урушиш ҳамда бўлиш учун эмас, кофирларга қарши урушиш учун уларнинг кучларини бир жойга жамлайди.

Биз Аллоҳнинг қуввати ғолиб бўлиши ва у Зот ўз динига ёрдам беришига ишонамиз. Лекин Аллоҳ қувват аҳли ичидан ўзи буюрганидек Аллоҳга ёрдамчи бўлишни хоҳлайдиган кимсалар чикқунигача бу ишни кечиктиряпти. Аллоҳ айтади:

﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أُنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أُنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أُنصَارُ اللَّهِ ۖ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ ۚ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾

«Эй мўминлар, сизлар ҳам худди (ҳаворийлар каби) Аллоҳнинг ёрдамчилари бўлингиз! – Исо ибн Марям ҳаворийларга: Аллоҳга (яъни Унинг динига даъват қилишимда) ким менинг ёрдамчим бўлур? деганида, ҳаворийлар айтдилар: «Биз Аллоҳнинг (динига) ёрдам бергувчилармиз». Бас, Бану Исроилдан бир тоифа (одамлар Исога) имон келтирди ва бир тоифа кофир бўлди. Бас, Биз имон келтирган зотларни душманларидан кучли қилиб, улар (кофирлар устига) голиб бўлиб қолдилар» [Соф 14]

Ана ўшанда Аллоҳ мўмин тоифани қувватлайди ва улар ўз Исломлари туфайли душманлари устидан голиб бўладилар.

Бу ерда ғаройиб ва тушунарсиз нарса шуки динга ёрдам бериш ва Халифалик давлатини барпо қилишга кодир айрим қувват аҳли аввало ўзлари қолаверса Умматига бўлган мана шундай буюк яхшиликдан қочаптилар. Яна улар бу ишга қаттиқ бел боғламаяптилар, кофирлар ва уларнинг кўмакчиларига орқа ўгирмаяптилар ва бу динга ёрдам беришда ўтган биродарларига эргашмаяптилар. Росул ﷺ:

«آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ، وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ»

«Ансорларни яхши кўриш имон аломати, уларни ёмон кўриш мунофиқлик аломати» деб сифатлаганидек улар ансор бўлишликни хоҳламасликлари ғаройибдир. Ахир Росул ﷺ ушбу қавллари билан ансорларни улуғлаганку:

﴿فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْلَا الْهِجْرَةُ لَكُنْتُ امْرَأً مِّنَ الْأَنْصَارِ، وَلَوْ سَلَكَ النَّاسُ شِعْبًا وَسَلَكَتُ الْأَنْصَارُ شِعْبًا لَسَلَكَتُ شِعْبَ الْأَنْصَارِ، اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْأَنْصَارَ، وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ، وَأَبْنَاءَ أَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ﴾

«Муҳаммаднинг жони қўлида бўлган зотга қасамки агар хижрат бўлмаганда, ансорлардан бири бўлар эдим ва агар одамлар бир дарага, ансорлар бошқасига юрса мен ансорлар юрган дарага юрган бўлар эдим. Аллоҳим ансорларга, ансорларнинг фарзандларига ва фарзандларининг фарзандларига раҳм қилгин».

Бу дин Аллоҳнинг ёрдами билан яқинда ғалаба қилади ва Пайғамбарлик минҳожии асосидаги Халифалик давлати барпо бўлади. Лекин бутун оламга бўладиган бу яхшилик мусулмон юртлардаги армия катта зобитлари ичидаги қувват аҳлидан бўлган мусулмонни кутиб турибди. Чунки бу мусулмон ташаббусни қўлга олади, Халифаликка ҳаракат қилаётганларга ёрдам беради, неъматлар тўла жаннатни умид қилади, бу динга ёрдам берган ва ўлими туфайли Раҳмоннинг арши титраган Саъд ибн Муоздек саҳобадан ибрат олади. Бухорий Жобир رضي الله عنهдан ривоят қилган ҳадисда айтади: Пайғамбар ﷺ:

«اهْتَرَّ الْعَرْشُ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ»

«Саъд ибн Муоз ўлимидан арш ларзага келди». Исломини тиклаш учун завқу шавқи ортиб бораётган ҳамда қатл ва вайронагарчилик келтираётган зулматлардан уни кутқарадиган кишига талпинаётган Умматга муваффақият унсурлари тайёр бўлди. Чунки бу Умматда Аллоҳнинг дини барҳаётдир ва унинг ичида динни тиклаш учун Росулulloҳ ﷺ йўлидан намуна олиб жидду жаҳд, онг ва ихлос билан ундан оғмай ҳаракат қилаётган жамоат бор. Динга ёрдам бериш ва халифага шаръий байъат бериш вақти келди. Уммат яхшиликка биринчилардан бўлиб эришишга қарор қилган балки Аллоҳ яхшиликни у томонидан кўрсатишига азму қарор қилган нусрат аҳлининг даъватига жавоб қайтаришни кутиб турибди. Аллоҳ Таоло айтади:

«وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَفَّسْ أَلْمُتَنَفِّسُونَ»

«Бас баслашувчи-мусобақа қилувчи кишилар (мана шундай мангу неъматга етиш йўлида) баслашсинлар» [Мутоффифин 26] □

**КУЧ-ҚУДРАТ АҲЛИГА ҚИЛИНГАН НИДО:
СИЗ МУҲОЖИР ВА АНСОРЛАРНИНГ БИРИНЧИ
ПЕШҚАДАМЛАРИДАН БЎЛМАЙСИЗМИ?**

Райм Жаъфар Иброҳим (Умму Муниб)

Хартум – Судан

Бўлиниш, бир-биридан ажралиш ва тарафкашлик одамларнинг қабилачилик, миллатчилиқ ва тоифачилиқ асосида бўлиниб кетишида кўринади. Шунингдек, ҳокимиятга ўчликлари сабабли ҳукумат ва муҳолафат шаклидаги сиёсий доираларнинг бўлиниб кетишида ҳам буни кўриш мумкин... Зеро, юртларимиздаги ушбу ҳолат бугун янгилик бўлмай қолди. Бироқ халқаро омилнинг, яъни халқаро сиёсатда икки кутб (Америка-Европа) ўртасида кечаётган курашнинг арабий ва исломий юртларга кириб келиши вазиятимизни янада мураккаблаштирди, юртларимизни мана шу низолашаётган томонларнинг кутблаштириш исканжасига киритиб қўйди. Натижада, кофир давлатлар Ислому Уммати устига ташланиб, уни итдек қопадиган ва унга қарши ҳужум қиладиган бўлишди. Бу давлатлар бирлашиб, мусулмонларга қарши барча макру найранглари ишга солишди, юртларини бўлиб ташлаб, тарафкашлиқ ва қабилачилиқ асосида тақсимланадиган жарликка улоқтиришди. Мустамлакачи кофирлар армияларимиз, ҳукуматларимиз ва муҳолафатларимиздаги мусулмон фарзандларидан фойдаланишмоқда. Шом, Миср, Ироқ, Яман, Ливия ва бошқа юртларимиздаги биродарларимиз дуч келаётган қирғинлар ва вайроналарни бутун дунё томоша қилиб турибди, ҳатто унда иштирок этмоқда. Американинг қўллаб-қувватлови билан Эрон ва Россия жўнатган турли қуроқлар ёрдамида Суриядаги жинояткор режим содир этаётган қатли омларга худди қулоқлари қар, кўзлари эса кўрдек, бутун дунё бақрайиб қараб турибди. Бутун олам гувоҳи бўлиб турган бу ходисалар худди ўзга сайёрада юз бераётгандек... Ёвуз кучлар ҳамон Шом аҳлига қарши тил бириктиришмоқда. Ушбу Шом аҳли эса куч ва қудрат аҳлидан ёрдам талаб қилмоқда. Улар ёт кишилардан эмас, балки армия сафидаги Уммат фарзандларидан, ёрдам беришга қодир бўлган кўлида қуроқчи бор кишилардан ёрдам сўрашмоқда. Ваҳоланки, бу кишилар бошлари узиб ташланган, тана аъзолари у ёқ, бу ёқда сочилиб ётган гўдақларни, чексиз азоб-уқубатлар манзарасида «Исломи қанисан, Мўътасим қардасан», дея фарёд қиладиган аёлларни кечаю кундуз кўриб туришибди! Шундай экан, эй қудрат аҳли, ўз аҳлингизга ёрдам бермаслигингиз ва Аллоҳ Таолонинг

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

«Агар улар дин йўлида сиздан нусрат-ёрдам сўрасалар, нусрат-ёрдам бериш зиммангиздадир, Магар уларга, ўрталарингизда аҳд-паймон бўлган қавмга зарар етказиш билан ёрдам қилмайсизлар, Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчидир» [Анфол 72]

деган каломидан кулоқларингизни беркитиб олишингиз ақлга тўғри келадими, бунга рози бўлса бўладими?! Икки ансорий (Жобир ва Абу Айюб) ﷺлар Росулulloҳ ﷺнинг бундай деганларини ривоят қиладилар:

«مَا مِنْ أَمْرٍ يُخَذَلُ أَمْرًا مُسْلِمًا عِنْدَ مَوْطِنٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ. وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْطِنٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ»

«Қайси бир мусулмон бошқа бир мусулмонга ҳуқуқи паймол қилинаётганда, обрўйи тўкилаётганда ёрдам бермаса, у Аллоҳнинг ёрдамига муҳтож бўлган жойда, Аллоҳ ҳам уни ёрдамсиз қўяди. Қайси бир мусулмон бошқа бир мусулмонга ҳуқуқи паймол қилинаётганда, обрўйи тўкилаётганда ёрдам берса, у Аллоҳнинг ёрдамига муҳтож бўлган жойда, Аллоҳ ҳам унга ёрдам беради» (Имом Аҳмад ривояти).

Ҳа, мустамлакачи кофирларнинг кечаю кундуз бизга қарши мақр қилишларига ва уларга тайёр ем бўлишимизга сабаб бўлган нарса, қудрат ва ёрдам аҳлининг Умматни ёрдамсиз ташлаб қўйганидир.

Эй Уммат армияларидаги куч-қудрат аҳли!

Қачон Уммат сиздан нусрат талаб қилаётган бўлса, бу Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таолонинг талаби, демакдир. Аллоҳ сиздан аввало Ўзининг динига нусрат бермоғингизни, амрини адо этмоғингизни талаб қилмоқда. Масалан, Росули карим ﷺ ансорийлар бўлмиш куч-қудрат аҳлидан нусрат талаб қилганлар. Улардан Аллоҳнинг икромига сазовар бўлганлари бу талабни қабул қилганлар ва нусрат берганлар ва шу сабабли Аллоҳ уларни «الأنصار» «ансорлар», деб атаган. Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таоло мусулмонлар жамоалари ва ҳизбларига Исломи давлати барпо қилишга Даъват қилишни ҳамда қаерда бўлмасин бу жамоа юклари пайдо бўлган пайтда, уларни кўтарувчи масъуллари ва аъзоларини тайёрлашни

вазифа қилиб топширди. Куч-қудрат аҳлига эса нусрат-ёрдам беришни вазифа қилиб юклади. Демак, бу нусрат бериш вазифаси айнан сиздан талаб қилинган. Аммо сиз нусратдан ўзингизни олиб қочдингиз, ана шунда мусулмонлар шаръан сиздан талаб қилинган иш билан ўзлари шуғулланишга мажбур бўлдилар. Бу ҳам етмагандек, анави жинойткор ҳукмдорлар Умматингизга нусрат бериш ўрнига, уларга зарба бериш учун душманингиз фойдасига, яъни мустамлакачи Ғарб манфаатига сиздан фойдаланишди. Демак, гуноҳингиз яна бир неча баробарга кўпайди. Субҳаналлох! Бас, динингизга нусрат беринг ва Аллоҳнинг динингизни, Умматингизни ёрдамсиз қўйганингиз сабабли берадиган азобидан ўзингизни қутқаринг, Умматингиз сизни номард аҳли, деб атамасидан олдин, ўзингизни халос этинг.

Куч-қудрат аҳли Исломига моддий жиҳатдан нусрат беришга қодир кишилардир. Биз Халифалик барпо этиш ва Исломи татбиқ қилиш лойиҳасига нисбатан уларда мойиллик касб қиламиз. Улар ўз мавқеларини тарк этмай, мавқеларидан бўлиниб чиқмай, аксинча, шу мавқеларидан фойдаланган ҳолда нусрат берувчи кишилардир. Улар то ҳокимиятни тўла қўлга олишга етарли қудрат омиллари топилмагунча, ҳокимиятни олишга ҳаракат қилмай турадилар, уни қисман олишга қўл урмайдилар. Қачон шу омиллар топилганда, куч-қудратли ва салтанатли ҳақиқий давлат барпо этиш мумкин. Бу давлат юрт ичкарасида Исломи ғолиб қилади, ички ё ташқи жиҳатдан давлатни йўқ қилишга бўлган ҳар қандай уринишга зарба беради. Қачонки, онгли даъватчи жамоа, қўллаб-қувватловчи Уммат, ҳимоя қилувчи нусрат аҳлидан иборат Аллоҳнинг ҳукмини ўрнатишдаги фаолият омиллари тўла топилса, бизга Аллоҳнинг нусрати кучли ҳолатда келади. Чунки бу билан биз Аллоҳнинг амрига итоат қилган ва Росули ﷺнинг давлат барпо қилиш тариқатларига риоя қилган бўламиз, на Ғарбдан ва на малай давлатлардан таъсирланмайдиган ҳалол-пок фаолият билан шуғулланган бўламиз, биздан Аллоҳга ҳеч кимни шерик қилмаган ҳолда фаолият қилган ҳолис зотлар етишиб чиққан бўлади.

Тўғри, бугунги қўшинларимизда салбий ҳолатлар мавжуд. Бироқ уларнинг аксар қисми мусулмонларни ташкил қилади. Ораларида шундай тақволи зобитлар бор-у, аммо ўз бурчларини тушунишмайди, шундай кучли зобитлар бор-у, аммо ўзларидан бошқага ишонишмайди. Яна ораларида шундай ҳолис кишилар борки, улар бу ҳарбийлар тўғрисида «ҳокимият тепасида унинг бирга ҳарбий хизматда бўлган сафдоши бор, ўшанга хиёнат қилишни истамаяпти», деб ўйлайди ва шундай хато фикрга

боради... Биз уларга – сиз ҳаммадан Аллоҳни кўпроқ севишингиз ва Унинг буйруғини ҳар қандай буйруқдан устун қўйишингиз керак, деймиз ҳамда Аллоҳ Таолонинг ушбу каломини эслатамиз:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِآبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوْا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيْمَنِ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٠﴾ قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

«Эй мўминлар, (ҳатто) ота-оналарингиз ва ака-укаларингизни (ҳам), агар улар имондан куфрни афзал билсалар, дўст тутманг, орангизда кимда-ким уларни дўст тутса, (яъни, уларни деб имондан куфрга қайтса) бас, улар золимлардир. Айтинг – агар ота-оналарингиз, болаларингиз, ака-укаларингиз, жуфтларингиз, қариндош-уруғларингиз ва касб қилиб топган мол-дунёларингиз, касод бўлиб қолишидан кўрқадиган тижоратларингиз ҳамда яхши кўрадиган уй-жойларингиз сиз учун Аллоҳдан, Унинг Росулидан ва Унинг йўлида жиҳод қилишдан суюклироқ бўлса, у ҳолда то Аллоҳ ўз амрини (яъни, азобини) келтиргунича кутиб тураверинг, Аллоҳ фосиқ қавмни ҳидоят қилмас» [Тавба 23-24]

Табиий бўлади, агар биз кўплаб куч-қудрат аҳлини ўзимизга мойил қила олишимизга ишонсак. Чунки улар ҳам Умнат фарзандларидир, ораларида қачон Аллоҳни эслатсангиз уни ёдга оладиганлари ва Умнат билан бўлаётган ҳодисалардан диллари оғриётганлари бор. Бироқ улар динга нусрат беришга кўлим калталиқ қилади, деб биладилар ёки бу ҳақда фикрловчи ёлғиз ўзимман, деб ўйлайдилар. Биз аминмизки, Умнатнинг ушбу исломий лойиҳадан қаттиқ таъсирланиши ва у томон ҳаракатланиб, қандайдир куч талаб қилиши бизнинг мана шундай ҳарбийларни касб қилишимизга албатта ёрдам беради. Бундай ҳарбийлар ўз Умнатларидан таъсирланмоқдалар-у, аммо Умнатларида қудрат йўқ. Бироқ қудрат йўқ бўлса-да, унда оташин имон бор, айна ифлос вазиятдан халос бўлишга қарор бор.

Биз Набий ﷺнинг нусрат талаб қилиш тариқатлари нусрат ва ғолибликка элтувчи ягона йўл эканига чуқур ишонамиз,

Аллоҳнинг ўз амрига итоат қилган ва унда барқарор турган зотларни ғолиб қилишга берган ваъдасига имон келтирганмиз. Ишонамиз, биздаги исломий фикр барча ақли расо кишиларни қаноатлантиришга ва ҳақ излаётган қалбларни мойил қилишга қодир. Ваҳоланки, ҳақни излаш ҳар бир инсонда мавжуд, аммо анави ювиндихўр ҳукмдорларда йўқ. Демак, улардан яхшилик кутмаймиз, нусрат-ёрдам беришларига умид қилмаймиз. Аксинча, ҳар қандай туб ўзгариш амалиёти сари биринчи қадамни ташлашимиз биланок, ундай ҳукмдорларни йўқ қиламиз.

Аниқ ишонамиз, бугун Уммат яшаётган воқеликнинг ўзи шунга қатъий далолат қилмоқдаки, исломий юртлардаги ҳар қандай сиёсий ўзгариш учун хусусан, армиянинг қудрати жуда зарур, ҳар қанча кучли бўлмасин, ёлғиз афкори омманинг ўзи ўзгариш содир этишга қодир эмас. Шунинг учун афкори омма учун оғиз тишлар ва чангаллар зарур. Шунингдек, заиф қуроолларга эга ва нодавлат қуроолли жамоаларнинг ўзи бирор исломий бошқарув тиклаш қўлидан келмаслиги, улар ўзларини ҳам ҳимоя қилишдан ожизлиги воқеда ўз исботини топди. Қанча-қанча тажрибалар буни аниқ тасдиқлади, масалан, Афғонистон, Покистон, Ўзбекистон, Чеченистон, Сомали, Жазоир, Мали, Миср каби юртларда бўлгани каби. Агар халқ кўзғолони бўлган Сурия кўзғолонига юз мингдан зиёд ҳарбийлар қўшилмаганида эди ҳамда бошқа давлатлардан ўн минглаб жангарилар келмаганда эди, мусулмонлар кўзғолони бугунгача собит турулмаган бўлур эди. Шунинг учун ҳам нусрат куч-қудрат аҳлига ва жангчиларга боғлиқ қилиб қўйилган. Улар биринчи қадамларидаёқ Халифалик барпо этиш билан Аллоҳнинг динига нусрат бермоқлари шарт, яъни нафақат биринчи қиладиган ишлари, балки асосий мақсадлари шу бўлмоғи лозим.

Биз ҳар доимгидан ҳам кўпроқ бугун шуни таъкидлаймизки ва шунда қаттиқ турамизки, куфрни илдизи билан кўпориб ташлаб, Исломни ўз ўрнига қўядиган кенгкамровли ўзгаришга олиб боровчи шаръий амалий тариқат Ҳизб ут-Тахрирдаги тариқатдир. Ушбу ўзгариш шундай бир одил рошид Халифаликда гавдаланадики, у кофир Ғарб томонидан зулму фасодга тўла ер юзини адлу ислоҳ билан тўлдиради. Буни Аллоҳ Таолонинг ушбу каломи тасдиқлаб турибди:

﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ

الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَقِيبَةُ الْأُمُورِ﴾

«Биз уларни агар ер юзига голиб қилсак, улар намозни барпо қиладилар, закотни адо этадилар, маъруфга буюриб, мункардан қайтарадилар, ишларнинг оқибати Аллоҳнинг (измидадир)»

[Хаж 41]

Холис қудрат ахлига бундай деймиз: Сиз Шом, Яман каби босиб олинган ва беқарор исломий юртларнинг гўдаклари кўзларига бокмадингизми, ахир, бу кўзлар сизга мўлтирамоқда ва «мўътасимлар, қайдасиз», демоқдалар! Орангизда эр кишилар қани?! Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари қани?! Сизнинг сукутингиздан зада бўлган хурларга қулоқ осмайсизми, эшитмайсизми?! Вайрон қилинган масжидларни кўрмаяпсизми, ахир, у ерларга хукмдорларнинг иблис аскарлари кириб олишиб, вино ичишиб, Аллоҳнинг Китобини йиртишиб ётибдику?! Бу номардлар уйкуда эмаслар. Аммо сиз зулмга қарши кўзғалган шу Умматнинг бир қисми эмасмисиз, сиз қачон кўзғоласиз, қачон эгнингиздан хорлик чангини қоқасиз?! Бас, Аллоҳдан ўзгага хор бўлишга рози бўлманг. Қачонгача куфрга хизматчи, унинг башаралари ва фикрларини кўриқчиси бўлиб тураверасиз?! Бундай саволлар жуда узун, адоғи йўқ. Бироқ акли расо киши учун озгинаси ҳам кифоя. Қўрқув кишанларини парчаланг, Уммат уни аллақачон парчалаган. Аллоҳнинг динига нусрат беринг, Шом ва бошқа исломий юртларда рошид Халифалик барпо этиш учун фаолият қилаётганларга нусрат беринг. Сизни ҳамон бу дунё азизлиги ва охиратдаги гўзал савобга даъват қилаётган Ҳизб ут-Тахрирга нусрат беринг. Сиз Абу Бакр, Умар, Холид, Саъд, Салоҳиддин Айюбий ва Муҳаммад Фотиҳлар авлодисиз. Шундай бўла туриб, жабру ситамга қандай сукут қилиб, панжа орасидан қараяпсиз, ахир, қўлларингизда қурол-аслаҳа борку?! Қуролли бўлиш нақадар шарафлигини англамайсизми?! Шомдаги имонли кўзғолончиларга нусрат бериш сари Туркия, Иордания ва Ироқ каби юртлардан отилиб чиқмоқ вақти сиз учун аллақачон келган, чунки қурол сизнинг қўлингизда... Бас, ушбу оятда айтилгандек Аллоҳ чиқишини истамай, дангасалик қилган кимсалардан бўлиб қолманг:

﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاتِهِمْ فَتَبَطَّحَهُمْ وَقِيلَ أَفَعَدُّوا

مَعَ الْقَتْعِدِينَ﴾

«Агар улар (жиҳодга) чиқишни истаганларида унинг учун тайёргарлик кўриб қўйган бўлур эдилар, лекин Аллоҳ чиқишларини истамай, уларни дангаса қилиб қўйди ва уларга

(ўзларидан бўлган кимсалар тарафидан) – қолганлар билан бирга (яъни, аёллар, болалар ва ожизлар билан бирга) ўтираверинглар, дейилди» [Тавба 46]

Аксинча, сиз Аллоҳга хизмат қилишни истовчи зотлардан бўлинг. Бу ҳақда Амр ибн Ҳамқ Хузойй ривоят қилади: Мен Росулulloҳ ﷺнинг бундай деганларини эшитгандим:

«إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ قَبْلَ مَوْتِهِ. فَسَأَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: مَا اسْتَعْمَلَهُ؟ قَالَ: يَهْدِيهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى الْعَمَلِ الصَّالِحِ قَبْلَ مَوْتِهِ ثُمَّ يَقْبِضُهُ عَلَى ذَلِكَ»

«Қачон Аллоҳ бирор бандага яхшилик истаса, уни вафот этмай туриб, Ўзига хизмат қилдиради. Қавмдан бир киши – хизмат қилдириши қандай, деб сўради. Бундай дедилар: Аллоҳ Азза ва Жалла уни ўлмасидан олдин солиҳ амалга ҳидоят қилади, сўнг шу ҳолда бардавом қилади» (Имом Аҳмад ривояти).

Демак, Аллоҳнинг сизни жинойткор золимларга қарши мусулмонларга нусрат беришдек яхшиликка ва Ҳизб ут-Таҳрир билан Ислом давлатини барпо этишда ҳамкорлик қилишдику бахтга муяссар қилиши нақадар яхши! Зотан, ушбу Халифалик ҳақида Росулulloҳ ﷺ

«ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا جِ التَّوْبَةِ»

«... Кейин Пайғамбарлик минҳожи асосида Халифалик бўлади», дея башорат берганлар. Мусулмонларга нусрат бериш сиз куч-қудрат аҳлининг бурчингиздир, шу боис уларни ёрдамсиз ташлаб қўйманг. Аллоҳ Таоло ушбу каломи билан мадҳ этган муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамларидан бўлинг:

«وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ»

«Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар – Аллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар, (Аллоҳ) улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўйди, мана шу буюк бахтдир» [Тавба 100]

Аллоҳим, барчамизни ушбу биринчи пешқадам зотлардан қилгин. □

ЗАМОНАМИЗ УЛАМОЛАРИ РАББОНИЙ УЛАМОЛАРМИ ЁКИ САРОЙ УЛАМОЛАРИМИ?

Байтул Мақдис – Байт Сафофадаги
Раҳмон масжиди имом хатиби шайх
Исом Умайра қаламига мансуб

Аллоҳга ҳамд бўлсин. Аллоҳнинг Росулига, ул зотнинг оилалари, саҳобалари ва ул зот билан дўст бўлганларга салоту саломлар бўлсин, аммо баъд.

Аллоҳ ушбу:

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва илм ато этилган зотларни (баланд) даража-мартабаларга кўтарур» [Мужодаला 11]

қавли билан даражаларини кўтариб кўйган замонамизнинг фазилатли исломий дин уламолари ҳақида батафсил гапириш вақти келди. Биз бу уламоларнинг диний билими, фикҳий ва тарихий маълумоти, ижтимоий аҳволи ва банкдаги жамғармалари ҳақида гапирмоқчи эмасмиз. Балки бу шайхул исломларнинг исломий шариатга даъват ва татбиқ жиҳатидан қандай позицияда эканликлари, ақида ва шариат сифатида қабул қилишган Ислом динига қандай муносабатда бўлишаётгани ҳақида гапирмоқчимиз. Қачон фалончи шайх ёки фалончи олим эсга олинса зехнга унинг мансабга ўтириши ва минбарга чиқишида фойдаланадиган шаръий гувоҳномага эга экани келади. Бу улар учун катта имконият бўлиб, ундан гапини эшитишлари, хоҳлаганини хитоб қилиши ва фикрини хурмат қилишлари учун фойдаланишади. Шунга кўра биз бу мақолада бугунги дин уламолари аҳволига битта бурчакдан қарамоқчимиз. Яъни улар раббоний уламоларми? Ё сарой уламоларими? Бошқа ибора билан айтганда замонамиздаги исломий дин уламолари ҳақиқатда шаръий зобит, фақиҳ ҳоким, ҳамда авлодларга диннинг ақидавий ва амалий ишларини ўргатадиган, золимни қўлидан тутиб, ҳақиқатга эгадиган, уларни тийиб қўядиган, одамлар орасида уларни дунёда дин ва Исломий Уммат тараққиётига, охиратда жаннатга етказадиган тўғри йўлга солиш учун турадиган раббоний уламоларми? Ёки дин ва шариат номи билан ҳокимларнинг ботилини таратадиган, янглиш фатволари ва шубҳали баёноتلари туфайли одамлар жаҳаннам томон кетаётганига эътибор бермайдиган ҳамда золим ҳокимларнинг минадиган уловига айланиб қолган кишиларми? Уларнинг бундай шармандали ва кўрқоқ позициялари туфайли золим ҳокимлар гуноҳ йўлини танламадими? Улар ҳокимларнинг

ботил тегирмони айланадиган кутб, балоларга у орқали ўтадиган кўприк, адашишлари учун нарвон бўлиб қолган сарой уламоларими?

Биз бу масалани ўрганишда икки асос бўйича юрамиз:

1 – Бугунги дин уламолари олдинги раббоний уламоларнинг истинбот ва сулукдаги йўлига қаршилиги.

2 – Бугунги кунда уларга берилган тарихий фурсат, яъни Пайғамбарлик минҳожи асосидаги иккинчи рошид Халифалик давлатини барпо қилиш учун ҳаракат қилаётганлар билан ҳаракат қилиш.

Биринчи асос ҳақида гапирадиган бўлсак: Аввалги раббоний уламолар шаръий ҳукмларни истинбот қилиш учун ижтиҳодда қатъий далилларга суянишар ва ақлий раъйларга эътибор бермас эдилар. Улар яна шубҳали далил асосида таъвил қилишмас ва буни далил келтиришдаги нуксонли йўл ҳамда очиқ адашиш деб эътибор қилишарди. Улар истинбот қилар эканлар Аллоҳ томонидан тасдиқлашаётганини ҳис қилишар эди. Уларнинг бирортаси айтадиган гапларини Қуръон ва Суннатга асослангани ҳамда қатъий далиллардан олинганига ишонч ҳосил қилмай туриб фатво бермасди. Ваҳий олиб келган нарсага яқин бўлиши учун истинботга бор кучини сарфлаганларидан кейингина бир гапни айтар эди. Бугунги уламолар эса шаръий ҳукмларни истинбот қилиш учун ижтиҳод қилганда зонний далилга таянишадиган бўлди ва аҳкомларга воқеъни масдар қилиб олишди. Натижада уларнинг фатволари Аллоҳнинг шариати билан ҳукм қилмайдиган ҳокимлар андозасига мос тарзда чиқадиган бўлди. Улар ҳокимлар кемасидаги эшкак эшувчиларга айланиб қолди ва кема ёлғон сиёсат денгизида адашди. Сўнг кофирлар уларни тиш суғургандай суғуриб, улардан динлараро суҳбат, зирор давлатларнинг қонунийлигини қўллаб-қувватлаш ва исломий асосда ўзгартиришга ҳаракат қилаётганлар ҳамда кўзғолончиларни ўлдиришни оқлаш йўлида фойдаланишди.

Аммо иккинчи асос ҳақида гапирадиган бўлсак, уламолар Усманий Исломиий Халифалик кулатилгандан сўнг уни қайтариш ва исломий ҳаётни қайта бошлашга ҳаракат қилиш учун берилган тарихий фурсатдан фойдаланишмади. Бундай фурсат ўтмишда бир марта Росул ﷺ ва саҳобалар замонида берилди. Пайғамбарлик минҳожи асосидаги иккинчи Халифалик барпо бўлганидан кейин бу фурсат такрорланмайди. Чунки Росул ﷺ уни баён қилиш асносида эмас баён қилиб бўлгандан сўнг сукут қилдилар. Бу ҳадисни Мушкотул масобиҳ китобининг муаллифи Нўъмон ибн

Баширдан ҳасан санад билан тўлалигича чиқарган. Росул ﷺ айтадилар:

«تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَيَّ مِنْهَا فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِيًا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَيَّ مِنْهَا فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا.»

«Сизларнинг орангизда Аллоҳ хоҳлаганича пайғамбарлик давом этади. Сўнг Аллоҳ хоҳлаган пайтда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожии асосида Халифалик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг раиятига зулм ва адолатсизликлар етадиган подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожии асосида Халифалик бўлади. Кейин Пайғамбар ﷺ сукутга чўмдилар».

Бугунги уламоларимиз йўлиққан фикрий билимсизлик ва заифлик ҳамда сиёсий турғунлик каби иллатлар Халифалик кулатилишидан бир қанча вақт олдин ҳам пайдо бўлган эди. Ўша пайтдаги уламолар Халифалик кулатилганда у бекор қилинмаслик керак деган гапни бир неча кун бўлсада кеч айтишди. Лекин уларнинг кеч қолишлари Исломиий Умматни чириган суякка айлантирган катта силкинишлар ва фалокатларни олдини олиш учун ҳаракат қилишга Умматни сафарбар қилиш учун фурсатни ўтказиб юборди. Қуйида сизларга мусулмонлар тарихининг ўша оғир даврида уламолар позициясидан бир лавҳа келтираимиз:

Халифалик низоми бекор қилинишидан 21 кун ўтиб яъни 1924 йил 24 март сешанба куни Қоҳирада Халифалик иши хусусида баҳс қилиш ва оламии исломий конференция ўтказиш бўйича Мисрдаги диний илмий ҳайъат баёноти. Ёзувчи Муҳаммад Рашид Ризо (Халифалик ва исломий конференция) номли мақоласида Қоҳирадаги расмий уламолар қарори яъни матбуотга берилган расмий баённомани келтирди. Уни ёзувчи Ажил Нашмий Лондонда чиқадиган Ғурабо журналининг 2015 йил 12 апрел 125чи сонидаги Халифалик кулатилиши олдини олиш номли мақоласида ҳам келтирган.

«Диний ташкилотлар умумий идорасида Азҳардаги етук фазилатли шайх, исломий диний илмий ташкилот раҳбари Маҳмуд Абу Фазл Жайзовий раислигида ва олий шаръий маҳкама раиси шайх Муҳаммад Мароғий, Миср юрти муфтийси шайх Абдурахмон Қароа, Азҳар жомиаси вакили диний ташкилотлар мудирлари шайх Аҳмад Ҳорун, Азҳар олий кенгаши бош секретари шайх Ҳусайн Валий, етук диний шайхлар Муҳаммад Аҳмадий Завоҳирий, Абдуллатиф Фаххом, Абдулғаний Маҳмуд, Иброҳим Жаболий, Азҳар жомиаси турли бўлимлари шайхлари, турли ҳайъат уламолари шайх Бахит, шайх Муҳаммад Шокир, шайх Наждий, шофиъий шайх Аҳмад Наср, моликия вакили шайх Сабий Заҳабий, ханбалийлар вакили шайх Абдулмуътий Шаршимий ва улардан бошқа уламо ҳамда диний ташкилот аъзолари иштирокида катта диний илмий ҳайъат йиғилди. Узоқ давом этган баҳсдан сўнг улар шу нарсага қарор қилишди:

1 – Амир Абдулмажид пойтахтдан чиқиб кетгандан кейин одамлар орасида Халифалик хусусида баҳс қизиди. Мусулмонлар соф динлари бажаришни фарз қилган бу амал хусусида фикрлаш ва баҳс юритишга каттиқ эътибор билан қарай бошлади. Шунинг учун биз Абдулмажиднинг Халифалиги ҳақида ва мусулмонларга ҳозирги пайтда ва бундан кейин унга эргашишлик вожиб ёки вожиб бўлмаслиги ҳақида фикримизни айтишни лозим деб топдик.

2 – Халифалик – имомлик деб ҳам номланади – диндаги умумий раҳбарлик бўлиб, унинг иши миллат манфаати ҳақида фикр юритиш ва Умнат ишларини тадбир қилишдир. Имом дин, унинг ҳукмларини ижро қилиш ва одамларнинг дунёвий ишларини шариат тақозосига мувофиқ тадбир қилишда шариат эгаси бўлмиш Пайғамбар ﷺ дан ноибдир.

3 – Имом аҳли ҳал вал ақднинг байъати ёки олдинги имомнинг халифа қилиб қолдириши туфайли имомга айланади. Шу билан бирга унинг ҳукми фуқаролар ичида унинг қаҳри ва салтанатидан кўрққан ҳолда ижро этилишлиги шарт. Агар одамлар бир имомга байъат қилсалар, лекин одамларни тизгинлашдан ожиз бўлганлиги туфайли ҳукми ижро этилмаса ёки олдинги имом уни халифа қилиб тайинласа-ю аммо ожизлиги туфайли фуқаролари орасида ҳукми ижро қилинмаса байъат ёки халифа қилиб тайинлаш туфайли сайланган имом деб ҳисобланмайди. Имомлик яна ёлғиз ўзи эгаллаб олишлиги билан ҳам жорий бўлади. Масалан бир шахс халифа устидан ғолиб келиб уни ўрнини эгаллаб олса ва аввалгиси ўрнини бўшатиб берса. Бундай ходиса ўтган асрлардаги аксар халифаларда рўй берган. Бундай ҳукмлар ханафий устозлардан қолган.

4 – Имом фуқаролар ишларини тўла тасарруф қилиш ҳуқуқига эга бўлар экан барча бошқарувлар яъни вазирлар бошқаруви, минтақа амирлари бошқаруви, суд бошқаруви, армия рахбарлари ва чегара ҳимоячилари бошқаруви ундан қувват олишлиги ва ундан содир бўлишлиги шарт.

5 – Агар имом асирликка тушиб қолса ва ундан халос бўлишлиги умиди йўқ бўлса ва шу туфайли миллат ва Умнат манфаатларини тадбир қилишдан ожиз бўлиб қолса имомлик ақди бузилади. Шунда мусулмонлар аҳволи бузилиши ва дин ишларига дарз кетиши муқаррар бўлган бундай ҳолат юз берса, фитнага олиб бормас экан Умнат уни олиб ташлашлиги жоиз. Агар фитнага олиб борса, икки зарарнинг энгилроғи танланади.

6 – Амир Ваҳидуддин Халифалигига бўйсунётган мусулмонлар у ҳақида ўзлари билган сабабларга кўра уни бўшатишга рози бўлдилар. Чунки улар бу сабабларни халифани ишдан олиш учун етарли деб ишондилар. Шундан сўнг турклар Халифаликка амир Абдулмажидни келтиришди лекин барча салтанатни халифадан олиб миллий мажлисга топширишди. Натижада амир Абдулмажидни фақат руҳий халифага айлантириб қўйишди.

7 – Турклар бу қилмишлари билан мусулмонлар олдин билмаган бидъатни пайдо қилишди сўнг унга бошқа бир бидъатни яъни Халифалик мақомини бекор қилиш бидъатини қўшишди.

8 – Амир Абдулмажид Халифалиги шаръий Халифалик бўлмаган эди. Чунки исломий дин бундай маънодаги Халифаликни тан олмайди ва мусулмонларнинг унга берган байъати шаръий байъат ҳисобланмайди.

9 – Юқоридагиларга эътибор бермасдан у кишига бўлган байъат саҳиҳ бўлган деб айтсак у кишида Халифалик маъносини рўёбга чиқариш учун шаръий шарт бўлган бошқарув нуфузи тўла эмас эди.

10 – Агар у кишида шаръий маънодаги Халифалик бор эди деб фараз қилсак ҳам турклар у киши устидан тўла ғалаба қилганларидан кейин дин ва дунё ишларини тадбир қилишдан, ўз юрти ва мамлакатида яшашдан ҳамда ўзи ва оиласини ҳимоя қилишдан ожиз бўлиб қолгани туфайли унинг халифалиги бекор бўлади.

11 – Хулоса қилиб айтадиган бўлсак, амир Абдулмажидда имомлик завол топганлиги туфайли унга бўлган мусулмонлар гарданидаги байъат шаръан деб ҳисобланмайди. Мусулмонлар ўз юртида яшай олмайдиган ҳамда мусулмонлар ҳам унинг яшашлиги

учун имкон топиб беролмайдиган шахс учун гарданзимизда байъат турибди деб қичқаришлари ҳикматдан эмас ҳамда Ислом ва мусулмонлар шарафига тўғри келмайди.

12 – Халифалик мақоми исломий дин ва мусулмонлар назарида аҳамиятли иш бўлар экан ҳамда унда дин ва мусулмонлар шаънини кўтариш, мусулмонлар жамоасини бириктириш ва уларни мустаҳкам боғлаш хусусияти бор экан мусулмонларга Халифаликлари низоми ҳақида фикрлашлари ҳамда уни исломий дин ҳукмларига ва мусулмонлар рози бўлган низомларга мос келадиган қоидалар сифатида ушлашлари лозим.

13 – Лекин турклар Халифалик мақомини бекор қилиши ва амир Абдулмажид устидан ғалаба қилиши туфайли пайдо қилишган шовқин-сурон исломий оламни изтиробга солиб қўйди. У туфайли мусулмонларга бу низомларни татбиқ қилиш имконияти йўқ бўлиб қолди. Вазият тинчланиб ва уни диққат ва мулоҳаза билан ўрганилгандан кейин ҳамда турли тарафларнинг нуқтаи назари ўрганилгандан кейингина улар ҳақида ҳамда кимни халифа қилиб тайинлаш ҳақида аниқ фикр айтиш мумкин.

14 – Шу сабабларга кўра биз исломий диний конференция ўтказиш керак деб ўйлаймиз. Бу конференцияга Исломий Халифалик унга таяниши вожиб бўлган кимсалардан иборат барча Исломий Уммат вакиллари чақирилади. Бу конференция Исломий Уммат орасида ўзгача имтиёзга эга бўлган Миср юрти Ислом шайхи раислигида Қоҳира шаҳрида ўтказилади. Унинг ўтказилиш вақти ҳижрий 1343 йил шаъбон милодий 1925 йил март ойига белгиланади.

15 – Халифалик ишида ғайрат кўрсатган ва бу вожиб вазифага эътибор қаратган кишиларга шукроналик эълон қиламиз.

16 – Шунингдек бошқа дин вакиллари ва давлатларига Исломий Халифалик ишларига киришишмаётганлиги туфайли шукроналик билдирамиз. Биз улардан Халифалик масаласи исломий масала эканлиги ва Исломий Умматдан бошқалар унга эътибор беришлари жоизмаслиги ҳақида мулоҳаза қилишларини умид қиламиз. Исломий оламнинг барчаси бошқа Умматлар билан тинч-тотув яшашни ҳамда душманчилик руҳидан пок бўлган низомлари ва дин қоидаларини асрашни хоҳлайди.

17 – Бу ишдан барча хабардор бўлиши учун турли жойлардаги бошқа Умматларга ва исломий оламга уни овоза қилиб қўйишни диний вазифамиз деб билдик».

«Искандария уламоларининг Азҳар уламолари қарорига нисбатан тутган позицияси: Искандариянинг жумҳур уламолари

йиғилиб, уларнинг Азҳар уламоларига қаршилиги ҳақида гап кўпайиб кетгандан сўнг қуйидаги баёнотни чиқаришди. Биз Искандария институти уламолари Азҳар жомиаси шайхи, фазилат соҳиби ва диний ташкилотлар раҳбари раислигида диний ташкилотлар идораси йиғилиб, фазилатли уламолар чиқарган қарор билан танишиб чиқдик ва уни икки мавзунини ўз ичига олганини кўрдик:

- Амир Абдулмажиднинг Халифалиги ҳақидаги шаръий ҳукм.
- Турклар Халифаликдан бош тортгандан кейин у кимга бўлиши тўғрисида фикр юритиш учун исломий конференция ўтказиш лозимлиги.

Биринчиси ҳақида гапирадиган бўлсак бу тўғрисида Анқарадаги миллий мажлис қарорларига мурожаат қилдик ва 1922 йил ноябрда чиққан, 1922 йил 16 ноябрда Мукаттам журналида босилиб чиққан қарорини ўқидик. Унда шаръий ва ижройи салтанат халифадан олиниб, миллий мажлисга ўтказиб берилгани, Халифалик оли Усмонда қолдирилгани, халифани ҳимоя қилиш миллий мажлисга топширилгани, халифани фуқаролар ишларини тадбир қилиш ва мусулмонларни кўриш каби ишларга аралашидан чеклаб қўйилганини билдик. Биз яна бу мажлиснинг 1922 йил 18 ноябрда чиқарилган ва Аҳром газетасининг 1922 йил 8 декабр 13917чи сонидида босилиб чиққан қарорини ўқидик. Унда амир Ваҳидуддинни бўшатиш ва амир Абдулмажидни ноябрь ойи бошларида усулга риоя қилган ҳолда халифа қилиш ҳақида қарор чиққанини билдик. Биз яна миллий кенгаш томонидан 1922 йил 18 ноябрда чиқарилган телеграммага қарши миллий кенгаш раисига йўллаган, 1922 йил 9 декабрда Мукаттам газетасининг 10262чи сонидида босилиб чиққан Амир Абдулмажиднинг телеграммасини ҳам ўқидик. Миллий кенгаш телеграммасида шундай дейилган эди: Умнат ҳеч қандай эътирозсиз ҳамда ташриий ва ижройи қувватини бириктириб турган дастурига мувофиқ Туркияда ўз ҳукмронлигини сақлаб қолди. Умнат миллий кенгашга Абдулмажидни ташриий ва ижройи салтанатдан четлатиб, Халифалик мақомига сайланганига ташаккур билдиради. Чунки кенгаш уни Халифалик мақомига сайлаши халифа салтанат ҳуқуқига эга бўлмаслик шартини билан амалга ошган эди. Халифа ҳам шунга иқдор бўлиб, улардан миннатдор бўлган эди. Демак аён бўлишича у шундай вазифага сайланганки унда Халифаликнинг шаръий амалларидан ҳеч нарса бўлмаган. Шунинг учун мусулмонлар томонидан унга нисбатан бўлган байъат Халифалик байъати ҳисобланмайди. Тўғри, мусулмонлар Абдулмажидга

байъат қилишаётганда бунини билишарди. Лекин бу байъатга уларни ўша пайтдаги вазият ва мусулмонлар ҳолати қалтислиги мажбурлаган эди. Чунки Ваҳидуддин энди мен мусулмонлар халифаси эмасман деб, қичқирганча ажнабийнинг марказига чиқиб жўнаворган эди. Шундай бўлгач яқин кунларда шундай лақаб билан Ҳиндистонда бўлишига ҳам ҳеч ким шубҳа қилмайди. Бу Ислом ва мусулмонларни заифлаштирадиган ҳамда исломий ҳайъат биносини дарз кеткизадиган нарсасидир. Бундан ташқари кибор турк ҳокимларига янги халифанинг имтиёзларини тайин қилиш ва маслаҳат чегарасида Халифалик мабдасини рўёбга чиқариш талаблари кўпайиб кетган эди. Ҳокимлар: халифа ҳозир пойтахтда иттифоқчилар аскарлари қуршовида, улар Халифалик мақомидан турклардан қасос олиш учун қурол сифатида фойдаланиши мумкин, аскарлар кетгач халифанинг имтиёзлари тайин қилинади деб жавоб қилишди. Бу туфайли мусулмонлар яқинда шаръий халифалари бўлиши ҳамда уни ҳуқуқлардан маҳрум қилиниши вақтинча бўлгани тўғрисида ишонч ҳосил қилди. Бу мусулмонларни ташлаб кетган Ваҳидуддин қаршида қисқа муддат ичида байъат қилишларини вожиб қилиб қўйди. Амир Абдулмажидга шундай вазиятда байъат қилинди, лекин у мусулмонларга раҳбарлик қилишдан маҳрум эди. Турклар у киши тўғрисида мусулмонларга берган ваъдасини бажаришмади, балки уни юртдан қочириб юборишди. Биз мусулмонлар бўйнида у кишига нисбатан байъат йўқ ва Халифалик мақоми бўш, унинг имоми ҳам йўқ деган қарорга қўшиламыз.

Энди, иккинчи мавзу яъни умумий исломий конференция ўтказиш мавзусига келсак, биз уни тўла маъқуллаймыз. Чунки мусулмонлар шундай бир ҳолатга тушиб қолдиларки, ундан чиқиб кетиш учун барча фойдали воситалардан фойдаланишлари вожиб. Ҳозир уларнинг олдида бу муаммони ечиб, мусибатни кетказадиган умумий исломий конференция ўтказишдан бошқа чора йўқ. Аллоҳ Таоло мусулмонларни ўз инояти билан сийласин ва уларни дунё-ю охират саодатига олиб борадиган даражада сўзлари бир бўлишига муваффақ қилсин...».

«Бу баёнотни Искандариянинг фазилатли уламолари 2 апрел, 27 рамазон куни чиқаришди ва унга имзо чекиб, Искандария шайхига топширишди. Шайх уни 19 апрелда Искандариядаги Аҳром газетасига юборди ва газета уни босиб чиқарди».

«Кибор уламоларнинг қарорга таъсири ҳамда бу диёрлардаги дин ва илм бошбошдоқлиги»:

«Газеталар Анқара ҳукумати султон Абдулмажиднинг авлоди бўлмиш Абдулмажид афандига дин билан давлатни, ҳамда Халифалик билан ҳукуматни орасини ажратишга рози бўлгани учун халифа лақабини бергани ҳақида ёзди. Шунда аксар Азҳар уламолари ва унга тобе бошқа диний ташкилот уламолари Абдулмажидга исломий пайғамбарлик байъатини беришга шошилишди. Улар исломий имомлик ҳукмлари ва шартларини билмайдиган ҳамда бошқалар байъат бергани туфайли алданиб қолган бошқа табақалар каби байъат берганликларини кундалик матбуотда ёритишди. Биз уларнинг байъати бекор экани ва у Туркияда бўладими ё бошқасидами бирор кишини халифа қила олмаслигини билар эдик, чунки улар аҳли ҳал вал ақд эмасдилар. Биз шуни билганимиз учун Миср уламоларининг кўпчилиги томонидан бу шаръан ботил байъат содир бўлганидан қаттиқ ранжидик, чунки биз уларни ҳурмат қилар эдик. Бу ишни Исломий Умматдаги энг олий мақом билан ўйнашаётган Анқара жамоаси қўллаётганини билиб, уламоларни бу ишга қадам қўйганидан янада ажабландик. Биз бу ишни икки сабаб билан изоҳладик, ваҳоланки иккаласини бириктириб юбориш ҳам мумкин.

1 – Халифалик аҳкомларини мутлақо билмаслик ва унга амал қилинмаётганлиги ҳамда у ҳақида баҳс юритилмаётганлигидан аҳкомларни унутиш.

2 – Сиёсий оқимга ва ундаги ҳамма юраётган йўлга қараб юриш.

Биз аслида уламоларни бу икки сабабдан узоқ бўлишлари ва бундай арзимас бемани ишга қўл урмаслигини хоҳлар эдик. Лекин Азҳарнинг икки заковатли олими: бири шарият козиларидан, иккинчиси мударрислардан бўлмиш олимлари томонидан рўй берган воқеада биринчи сабаб хаёлимиздан ўтди. У иккиси Халифалик ҳодисаси рўй беришидан бир неча йил аввал бизга ташриф буюришган эди. Мен бу суҳбатда Халифалик масаласи ва уни Қурайшда бўлиши ҳақида айтдим. Шайхлар эса: Бизнинг ханафий мазҳабимиз буни шарт қилмайди дейишди. Шунда мен: бу масалада аҳли суннанинг тўртала мазҳаби ва бошқалар ўртасида ихтилоф йўқ, улар шунга ижмо қилишган дедим. Лекин икки шайх буни инкор қилишди. Сўнг мен уларга Бухорийнинг шарҳидан ҳужжат келтирдим ва позициялар, мақсадлар ва бошқалар ҳақида гапирдим. Биз Халифалик масаласини тафсилотларигача баён қилганмиз ва уни радио орқали тарқатганмиз. Биз яна айрим Азҳар уламоларининг хатоси тўғрисида айтиб, қилган ишлари ботиллиги ҳақида ҳужжат

келтирганмиз, лекин улар йўлидан қайтишмаган. Сўнг Анқара Халифаликка ҳужум қилиб, уни аслан ва фаръан бекор қилди. Халифа лақабли кишини ва бошқа султон оилаларини ёлғиз ҳолда ва гуруҳ-гуруҳ қилиб юртдан қувиди. Лекин халифага байъат қилган уламолар байъатларида қаттиқ туришди. Улар Швецарияга сургун қилинган Абдулмажид афандини: мусулмонларнинг имоми, Аллоҳ элчисининг халифаси, унга қилинган байъат ҳали ҳам бўйнимизда, унга итоат қилиш вожиб, унга ҳукуматга қарши жиҳод қилиб бўлса ҳам ёрдам бериш керак деб даъво қилишди. Биз шунда бу масала ҳақида ёзишга қарор қилдик ва Аҳром газетасида мақолалар ёздик. Азҳар шайхига бу бошбошдоқликни тўхтатиш ва уламолар ҳурматини сақлашни сўраддик. Шундан кейин шайх раислигида кибор уламолар йиғилишди ва бу ҳақида қарор чиқариб, уни кундалик матбуотда нашр қилишди. Бу ишда уларни Искандария уламолари қувватлашди. Уламолар иккинчи сабабда айтганимиздек жумҳур уламолар қилган байъатлари тўғрисида узр сўрашди. Лекин бу узрни баъзи уламолар ҳақида қабул қилиниши мумкин эди. Чунки кейинроқ уларнинг аксарияти фикр ва сўзларидан қайтишди ва яна бошқалари газеталарда бу қарорга қарши эканликларини ёзишди. Бошқа табақа вакиллари ҳам улар тарафига ўтиб, қарши конференция ўтказиш учун кенгаш тузишга чақирдишди. Бундай бошбошдоқлик ҳамда баъзи Азҳар уламоларининг шайхлари ва кибор уламоларини рад қилиш учун ботилга ташаббус кўрсатишлари ва ўзларига лойиқ одобдан чиқишлари жуда хунук иш бўлди. Биз рамазоннинг охирида кибор уламоларни қўллаш ва уларни бирортасини айбламаган ҳолда ҳимоя қилиш мақсадида мақола ёзишга жазм қилган эдик. Лекин юртдаги нашриёт эркинлиги пайдо қилган бошбошдоқликдан нафратланган ҳолда уни охирига етказмадик. Аллоҳ адаштирганни хидоятловчи йўқ».

Хотима сифатида шуни айтаманки, мен бу асосий масалани замонамизнинг фазилатли уламоларига айтишимдан мақсад улар бу масалага етарлича аҳамият беришлари, ишларни ўз ўрнига қўядиган даражада равшан позиция эгаллашлари учундир. Яна бу масалани шаръий нуқтаи назардан баҳс қилиниши, яъни мусулмонлар Аллоҳнинг шариати билан бошқарадиган халифасиз икки кундуз ва уч кеча қолишлари ҳаромлиги ва бунинг гуноҳи барчага бўлиши жиҳатидан баҳс қилиниши учундир. Бу шаръий ҳукмнинг ва золим султон ҳузурида ҳақ сўзни айтишга тарғиб қилган бошқа ҳукмларнинг далили ҳақида кўп гапиришнинг ҳожати йўқ. Эй фазилатли уламолар маъруф иш ўзи маълум. Агар

сиз тўғри позицияни эгалласангиз ва ортингиздан шаръий маъҳад ва жомиалар бу ҳассос масалани баҳс қилишга киришса, шунда Умнат кучи Халифаликни қайта тиклаш, золимларнинг тахтини парчалаб ўрнига Ислому давлатини барпо қилиш, Сайкс-Пико байроқларини ёқиб, битта байроқ яъни уқоб байроғи остида мусулмонлар юртларини бириктириш, ҳокимлар асрлардан бери бекор қилиб келгандан кейин даъватни бутун оламга жиҳод орқали олиб чиқиш учун жиддий ҳаракат қилаётганлар билан ҳаракат қилиш учун алангаланади. Агар шу ишни қилсангиз раббоний уламо бўласиз. Лекин шарафни гуноҳга алмаштирсангиз ва бу буюк шаръий талабни билмасликка олиб, кибру ҳавога кетсангиз сарой уламози бўласиз. Шунда тарихий фурсатни бой бериб, пушаймон бўласиз. Биз еру осмондаги каттаю кичик зарра ундан махфий бўлмайдиган қиёмат куни эгаси ҳузурда сиз билан хусуматда бўламиз. Аммо Аллоҳнинг динига келсак уни шундай кишилари борки, улар Аллоҳга тиниқ ва ягона мақсад, яъни Пайғамбарлик минҳожид асосидаги иккинчи рошид Халифалик давлатини барпо қилиш учун ла илаҳа иллаллоҳ Муҳаммадурросулulloҳ байроғини кўтариш мақсадида яшаш ва ўлишга ваъда беришган. Улар ушбу соф ва шарафли тарихий амалга шўнғишган. Халифалик Аллоҳнинг ваъдаси ва ҳаводан эмас, ваҳийдан гапирадиган Пайғамбарининг хушхабарига кўра тикланажак. Бугун ўша хушхабар нишонлари кўкда кўринмоқда. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

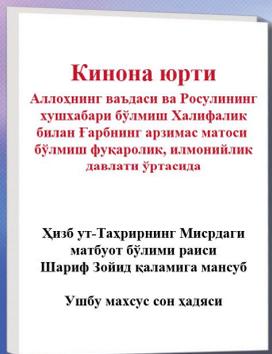
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (имон-эътиқодли) зотларни халифа қилганидек, уларни ҳам ер юзида халифа қилишни ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислому) динини голиб-мустаҳкам қилишни ҳамда уларнинг хавфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар итоатсиз кимсалардир»

[Нур 55] □

Ал-Ваъй ходимлари ушбу махсус сонда азиз ўқувчиларига учта совғани мамнуният билан ҳадя қилади. «**Пайгамбарлик минҳож**и асосидаги **Халифалик**»ни барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта бошлашни мақсад қилган шарафли даъват учун бу ҳадяларда кўп яхшиликлар бўлишини Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таолодан умид қилиб қоламиз.

Бу ҳадяларнинг биринчиси Мисрдаги матбуот бўлими раиси Шариф Зойиднинг Миср қўзғолони ҳақидаги бебаҳо китобчасидир. У бу китобчада бу қўзғолонни Америка жиловлаб олганини фош қилиб, «Биз Америка демократиясини ва илмонийлигини инкор қиламиз» дея эълон қилган. Шунингдек, у бу қўзғолондан олинган бир қатор дареларни айтиб ўтади ва ҳолис насихат қилиб, бу бўҳрондан чиқиш йўлини ҳавола қилади. Шариф Зойид фарзлар тожи бўлган Халифалик фарзлиги далилларини баён қилиш билан китобчани яқунлайди ва мусулмонларни Халифаликни тиклаш учун ҳаракат қилувчилар сафида бўлишга чақиради.

Иккинчи ҳадя шуки, Ал-Ваъй журнали ушбу махсус соннинг лавҳа сифатидаги ғилофини такдим қилишни лозим кўрди. Бу лавҳани алоҳида босиб чиқариш ва муборак рамазон ойи кириб келиши муносабатида ундан фойдаланиш мумкин.

Учинчи ҳадя Ал-Ваъй журналининг 221 сонидан 340 сонигача бўлган сонларини ўз ичига олган дискнинг учинчи қисмидир.

Ваъй журнали ҳадяларини www.al-waie.org сайти орқали юклаб олишингиз мумкин.